

МВС України  
Харківський національний університет внутрішніх справ

# **МИРОТВОРЧА ДІЯЛЬНІСТЬ ПОЛІЦІЇ (зарубіжний досвід)**

Збірник тез доповідей  
учасників XVIII Міжнародної студентської  
науково-практичної конференції  
іноземними мовами

20 квітня 2017 року, м. Харків, Україна

Харків 2017

УДК 351.74:341.62  
ББК 67.9(0)163  
М64

*Друкується згідно з рішенням оргкомітету  
за дорученням Харківського національного університету  
внутрішніх справ від 06.01.2017 № 6*

**Миротворча** діяльність поліції (зарубіжний досвід) : зб.  
М64 тез доп. учасників XVIII Міжнар. студент. наук.-практ. конф.  
інозем. мовами, 20 квіт. 2017 р., м. Харків, Україна / МВС  
України, Харків. нац. ун-т внутр. справ. – Харків, 2017. – 120 с.

Збірка містить аналітичний огляд та узагальнення досвіду  
з основних напрямків міжнародної миротворчої діяльності, що  
здійснюється зарубіжними правоохоронцями. Інформаційною  
основою проведених досліджень є автентичні джерела  
англійською, німецькою та французькою мовами. Матеріали  
конференції сприятимуть вдосконаленню та підвищенню  
ефективності миротворчої діяльності вітчизняних  
правоохоронців.

УДК 351.74:341.62  
ББК 67.9(0)163

*Електронна копія збірника безоплатно розміщується у  
відкритому доступі на сайті Харківського національного  
університету внутрішніх справ (<http://www.univd.edu.ua>) у  
розділі «Видавнича діяльність. Матеріали науково-практичних  
конференцій, семінарів тощо»), а також у репозитарії ХНУВС  
(<http://dspace.univd.edu.ua/xmlui/>).*

© Харківський національний університет  
внутрішніх справ, 2017

## **ПЕРЕДМОВА**

Це видання є збіркою тез XVIII Міжнародної студентської науково-практичної конференції іноземними мовами, що відбулася в Харківському національному університеті внутрішніх справ. Конференція присвячена розгляду такого важливого напрямку роботи поліції, як міжнародна миротворча діяльність.

На основі аналізу зарубіжного досвіду в наведених у збірці тезах доповідей розглядаються найбільш актуальні питання організації та проведення миротворчих операцій у світі. В роботах учасників конференції висвітлюються цілі, завдання та основні характеристики миротворчої діяльності, наводяться конкретні приклади проведення операцій з підтримки миру, попередження та ліквідації міжнародних та внутрішніх конфліктів, вивчається досвід участі окремих країн в миротворчих контингентах. Автори виділяють важливу роль ООН та інших міжнародних організацій у боротьбі з міжнародною злочинністю, гуманітарній роботі, охороні особливо уразливих верств населення в зонах збройних конфліктів. У декількох роботах розглядається участь жінок у міжнародних миротворчих силах, автори звертають увагу на важливість технічних засобів та новітніх технологій забезпечення діяльності миротворчих підрозділів, аналізують інші аспекти діяльності зарубіжної поліції із забезпечення миру.

Як відомо, Україна бере активну участь у міжнародній миротворчій діяльності. Той великий досвід національних поліцій у цій сфері, який накопичений країнами світу, безумовно, стане в нагоді українським правоохоронцям у їх прагненні до вдосконалення та підвищення ефективності своєї роботи. Можна лише вітати, що до вивчення цієї проблеми звертаються молоді дослідники, які поки що є лише студентами-правниками і знаходяться на початку свого шляху в науці. Аналіз та узагальнення ними міжнародного досвіду на основі використання автентичних зарубіжних джерел, активне обговорення наведених матеріалів іноземними мовами призведе до покращення іншомовної підготовки майбутніх правників.

Слід зазначити, що за умовами проведення конференції надані матеріали додатково не редагувалися, тому всю відповідальність за їх зміст чи відповідність нормам тієї чи іншої мови несуть автори, їх наукові керівники та консультанти.

## **ТЕЗИ ДОПОВІДЕЙ АНГЛІЙСЬКОЮ МОВОЮ**

UDC 341.123

***Sanaila Ralamalama ROQARA***  
*The Republic of the Fiji Islands*

### **UNITED NATIONS MISSION IN SOUTH SUDAN**

#### **INTRODUCTION**

My name is SANAILA RALIMALIMA ROQARA and I am originally from The Republic of the Fiji Islands. I am a Police Officer in the Fiji Police Force and I am currently working here on a one (1) year tour of duty at United Nations Mission in South Sudan (UNMISS) of which I will end on 07<sup>th</sup> May, 2017. I am currently stationed at the Rumbek Field Office, and have been holding the post of United Nations Police (UNPOL) Rumbek Field Team Leader since 11<sup>th</sup> Nov. 2016.

#### **UNMISS MANDATE**

Our mandate is Protection of civilians, monitoring and investigating human rights, creating the conditions for delivery of humanitarian assistance and supporting the implementation of the Cessation of Hostilities Agreement.

#### **EXPERIENCE OF WORK IN UNMISS**

When our team arrived into the mission, we had to go through two weeks of induction training, of which the first was in Entebbe, Uganda and the second in UNMISS Compound, Juba. In this periods of inductions new officers into the mission were briefed on the history of South Sudan, United Nation history and its purpose, UNMISS and its mandate. We are also introduced to other arms of UNMISS, from administrations, Civil affairs, Human Rights, Gender, Communication and Public Information, Military, NGOs and others.

#### **INITIAL DEPLOYMENT**

I have had the privilege to experience working in the Protection of Civilian Sites or Camp. These are camps set up for Individual Displaced Persons (IDPs) which are protected.

These IDPs are people, predominantly South Sudanese who have fled their homes and villages due to the Civil war. I have had to experience for the first time work in appalling conditions that no human being is to live in, in my opinion. They are given makeshifts materials like tarpaulins to make temporary homes but are also given the freedom to make their own improvements. To see children be allowed to live in such conditions is heart

breaking. On top of these living standards, I witnessed the people try their very best to live normal lives. Amongst the struggles, some fortunate ones have been able to find employment outside the camp and improve their family living standards. Children are able to attend schools set up in the camps and it can be under a shed or a common hall which are also used as meeting halls. Children are required to bring their own chairs but the majority, sit on the dusty floor. Water and food is scarce but thankfully NGOs do provide the same to the IDPs whether it is to be the only source or subsidies for what they could provide for themselves.

#### FIELD OFFICE RUMBOK

I was deployed to UNMISS Rumbek Field Office on 15<sup>th</sup> June in which I worked as Patrol Officer and it mostly involved mobile patrol into the community and municipality of Rumbek. Rumbek is located in the Lakes State in the center of South Sudan. Our work also involved visiting Police Stations and Police Post. During these visits we took the opportunity to sensitize the officers on good working practices, patrol for visibility for the purpose, assessing the security situation and get details and observe any violations of human rights and violations against women and children.

We were also involved in long duration or short duration patrol, either initiated by UNPOL or any other arm of UNMISS. Visits are done to follow up on reports received, monitor violations of human rights, monitor road conditions, monitor security situations, attend UNMISS organized programs and conduct training and courses.

I was appointed as the UNPOL Field Team Leader in October, 2017 and my main job is to manage reporting systems and process of UNPOL operations and manage administration of UNPOL resources and its records. Our team currently includes officers from India, Ukraine, South Africa, Senegal, Bangladesh, The Gambia, Uganda and the beautiful Islands of Fiji. On average I am leading a team of over 200 yrs worth of experience of Police work put together. It is an added bonus and also a big challenge for me as a young officer, having one of the lowest terms of police experience to my name. It is a bonus in the sense that our team here has the wealth of experience, policing is in their blood. It is what they had chosen to do and have grown to love and cherish. The highest ranking officer is an Assistant Commissioner of Police and a woman officer she is but in all UN missions as Police Advisors, are no rank missions. Our operations officer and I do not need to directly supervise them on their daily work but from time to time direct and advise to areas that need to be addressed.

UDC 341.123

***Sanaila Ralamalama ROQARA***  
*UNMISS South Sudan*

### **LESSONS LEARNT**

One needs to be well informed of the history and social, economic and political background of the area of the mission. This can be achieved either by the effort of the sending institution, and in my case, the Fiji Police Force or the individuals or group initiative to gather information of the host country but it is of most beneficial that both ways of learning the background of the mission area are of vital importance.

One need to see that all that is needed for his/her family's comfort is taken care of. I had to clarify on who is responsible in decision making, financial, health, and even security issues. I had these sought of issues that I had to discuss with my wife, especially when you are not in the know if communications will always be what you may desire. If I had not made compromising decisions on these important issues of the home, it can cause a lot of unnecessary stress to your spouse and even to yourself. I have learnt that it is not I, who had not made the sacrifice to have come on this mission. I chose to come, I applied, I wanted to, and had been duty bound because of the career that I chose. I had to remind myself that it is my wife who had to make the sacrifice; she sacrificed not having to have her husband with her and to do all the work that I should have done.

Be prepared mentally, physically, emotionally and spiritually.

Mentally for me is being knowledgeable. Know the environment that you are coming into. Know what institution you represent and its mandate. Know what you have and are ready to offer. Know your limitations and be willing to admit them because you will be surprised to find out that there are many among you who can fill in for you and you can fill in for them. Do not come in with negative preconceived ideas.

Being prepared physically means health and fitness. To be healthy plays an important role to one's productivity and one's health can be maintained and improved with regular exercise. We have to be careful not to live irresponsibly once pocketing money that we are not accustomed to.

Many of the living conditions that I have come to actually witness are what I have not seen or experienced before. We are drawn to sympathize and overlook security issues. I have learnt to draw the line and be professional in carrying out my duties.

I come from a religious background hence being spiritually prepared was the foundation of my call to service and serve to my outermost best and

not just to maintain the status quo. It helps me grounded in the decisions I make each day in the mission area.

A Police Officer is to be always security minded. Your security is paramount. The UN provides relevant information and applicable security equipment for our own protection but the responsibility falls on the individual to take heed and use the equipment for one's own protection. I have had the experience of overruling advice of security in giving UNPOL clearance to travel into an area, by cancelling patrol into an area upon receiving concrete information that the said area is not safe. In whatever situations, every UN officer has the responsibility of their personal security.

Be willing to learn. I have had the opportunity to work with very experienced officers and I have made every opportunity to draw from their experience and learn to be a better Police Officer.

I have also learnt to better my skills on cross cultural communication. I come from a small nation which is rich with diverse culture but to come into the UN, it has a unique and probably the richest diversity of cultures. Different nations, races, colors and languages called in for one purpose and announce peace with one voice. When given the opportunity to lead UNPOL in Rumbek field office, I got a greater platform to exercise communication cross culturally. Some techniques I have learnt and some I am still learning to master.

Firstly, always have an open mind and respect every opinion that comes, you will end up learning a lot along the way.

Secondly be a diplomat. As Police officers, we are here for almost a year and why waste this little time to burn bridges when you have the biggest opportunity to build them and keep them for life i.e. relationships. I can win all arguments, sometimes I have to choose to lose to win the confidence of my colleague, especially on a thing that is not a matter of life and death.

Be innovative or take initiatives. I had planned to come and work and use every opportunity and resources available to do the same and I was always looking at what new things I could do or what I can make to become better. Be open minded of what legacy you want to leave behind when you return to your home. Make an impact on the institution, the unit or the life of a colleague or a local community member. Whatever it is, leave a mark and in turn return home content that you have given your best.

In conclusion, I wish to reaffirm the values of the UN which are to be the take of all officers, and I am sure it is also embedded into the values of every policing institution around the globe. RESPECT FOR DIVERSITY, INTEGRITY and PROFESSIONALISM.

UDC 341.123

**Ya. V. ANTONENKO**

*Kharkiv National University of Internal Affairs, Ukraine*

## **PEACEKEEPING: CHARACTER AND GOALS**

Peacekeeping is usually considered to have emerged after World War II. It is understood as the monitoring of cease-fires and buffer zones because it is said to have as much in common with peaceful settlement of disputes and enforcement of UN decisions. Peacekeeping troops are usually structured around light infantry battalions, not bringing heavy armor (e.g. usually no tanks or missiles), and consist of up to a few thousand soldiers.

Classical peacekeeping missions are governed by five principles:

1. Consent of the parties to the dispute for the establishment of the mission.
2. Non-use of force except in self-defense.
3. Voluntary contribution of troop contingents from smaller, neutral countries or middle powers.
4. Impartiality.
5. Day-to-day control of the operation by the Secretary-General.

The principal operational military objectives of traditional peacekeeping centre on the creation and occupation of a buffer zone to separate the parties in conflict (Israel – Egypt, Cyprus, Lebanon). The peacekeepers usually monitor the voluntary withdrawal of the armies out of this buffer zone, then occupy and monitor it. The monitoring involves patrolling, passive monitoring by technical equipment (radar, etc), and sometimes the use of planes and Marines. In regard to these activities, they are much akin to observation missions.

But classical peacekeeping missions usually entail more than just watching military movements: they include also:

1. Investigating ceasefire violations and other incidents.
2. Stabilizing measures, such as brokering local commanders' agreements over demarcation of boundaries.
3. Defusing incidents by such means as brokering a ceasefire when firing has broken out.
4. Making possible communication between parties with no diplomatic relations.
5. Engaging in peace building activities (giving humanitarian support, providing emergency medical services, assisting displaced persons, isolated communities in maintaining their supplies of water and electricity, etc.).
6. In peacekeeping mission UN peacekeepers assist in the exchange of prisoners of war, help repair local infrastructure and clear minefields.

*Language advisor* **L. I. Rusanova**



UDC 341.123

**V. O. AVDIEIEV**

*Kharkiv National University of Internal Affairs, Ukraine*

**UNITED NATIONS ASSISTANCE MISSION FOR RWANDA:  
ANALYSIS OF THE UN ACTIVITY AND ACCOMPANYING  
FACTORS**

Fighting between the Armed Forces of the mainly Hutu Government of Rwanda and the Tutsi-led Rwandese Patriotic Front (RPF) first broke out in October 1990 across the border between Rwanda and its northern neighbor, Uganda. In October 1993, the Security Council, by its resolution 872 (1993), established international force, the United Nations Assistance Mission for Rwanda (UNAMIR), to help the parties implement the agreements, monitor its implementation and support the transitional Government.

The United Nations solicited troop contributions, but initially only Belgium with a half a battalion of 400 troops, and Bangladesh with a logistical element of 400 troops, offered personnel. It took five months to reach the authorized strength of 2,548. But because of many unresolved issues between the parties, implementation of the agreements was delayed. Consequently, the inauguration of the transitional Government never took place.

In April 1994, the Presidents of Rwanda and of Burundi were killed while returning from peace talks in Tanzania, when the Rwandese plane crashed in circumstances that are still to be determined, as it was landing in Kigali, Rwanda's capital. This set off a tidal wave of political and ethnic killings: the Prime Minister, the Cabinet of ministers and UNAMIR peacekeepers were among the first victims. UNAMIR sought to arrange a ceasefire, without success, and its personnel came increasingly under attack. After some countries unilaterally withdrew their contingents, the Security Council, by its resolution 912 (1994) of 21 April 1994, reduced UNAMIR's strength from 2,548 to 270. Despite its reduced presence, UNAMIR troops managed to protect thousands of Rwandans who took shelter at sites under UNAMIR control.

In July, RPF forces took control of Rwanda, ended the civil war, and established a broad-based Government. The new Government declared its commitment to the 1993 peace agreement and assured UNAMIR that it would cooperate on the return of refugees.

UN learned the lesson of handling Rwanda conflict. Internal and external factors vectored the leaders of the mission to the actions which peacekeepers should avoid in the future.

*Language advisor* **L. I. Rusanova**

UDC 341.123

***I. O. BALASHOVA***

*National Academy of Internal Affairs, Kyiv, Ukraine*

## **WOMEN IN PEACEKEEPING**

Women are deployed in all areas – police, military and civilian – and have made a positive impact on peacekeeping environments, both in supporting the role of women in building peace and protecting women's rights. Women and men experience conflict differently and therefore understand peace differently. In all fields of peacekeeping, women peacekeepers have proven that they can perform the same roles, to the same standards and under the same difficult conditions, as their male counterparts.

The blueprint for gender and peacekeeping work for the Department of Peacekeeping Operations is rooted in Security Council Resolution 1325 (2000) which was the first Resolution to address the disproportionate and unique impact of armed conflict on women. The aim of this resolution is not only to increase the number of women serving in the military, but to mainstream gender by bringing about a greater sensitivity to the different effect that war has on men and women.

The increased recruitment of women is critical for: empowering women in the host community; addressing specific needs of female ex-combatants during the process of demobilizing and reintegration into civilian life; helping make the peacekeeping force approachable to women in the community; interviewing survivors of gender-based violence.

Nozipho January-Bardill, a South African special advisor to UN Women, outlined three areas in which women peacekeepers are more effective than men. First, they are less aggressive. "Women prefer for people not to be killed. If there's a choice, women opt for life," she said. Second, women tend to have a better approach to dealing with conflicting parties. Third, when it comes to violence against women, female peacekeepers are better-placed to deal with victims, who implicitly trust women more – because it is almost always men who have perpetrated the violence against them.

To achieve sustainable peace and security, all members of society need to be equal in terms of opportunities, decision making participation and protection.

*Language advisor I. Ye. Novikova*

UDC 341.123

**V. A. BOIKO**

*Kharkiv National University of Internal Affairs, Ukraine*

**Luis Alberto Matias LEITE**

*Federal Police of Brazil*

## **INTERPOL**

Interpol is a byname of International Criminal Police Organization. Interpol aims to promote the widest-possible mutual assistance between criminal police forces and to establish and develop institutions likely to contribute to the prevention and suppression of international crime. Headquartered in Lyon, France, it is the only police organization that spans the entire globe.

The role of Interpol is defined by the general provisions.

It is strictly forbidden for the Organization to undertake any intervention or activities of a political, military, religious or racial character.

Interpol concentrates on three broad categories of international criminal activity: terrorism and crimes against people and property, including crimes against children, trafficking in human beings, illegal immigration, automobile theft, and art theft; economic, financial, and computer crimes, including banking fraud, money laundering, corruption, and counterfeiting; and illegal drugs and criminal organizations, including organized crime. Interpol's day-to-day operation is managed by a General Secretariat under the direction of a Secretary-General, who is appointed for a five-year term by the General Assembly. The General Assembly, consisting of one delegate from each member country, is Interpol's supreme decision-making body. An Executive Committee consists of 13 members.

Interpol agents do not make arrests. Instead, the organization sends out "red notices", based on warrants issued by member countries, calling for the arrest and extradition of specific individuals. Interpol also issues other "coloured" notices: yellow to help locate missing persons, blue to collect information on illegal activities or on an individual's identity, black to request information needed to identify a body, green to warn agencies about criminals from one country who may commit additional offenses in other countries, and orange to warn law-enforcement agencies of dangers from bombs and other weapons.

*Language advisor N. L. Horbach*

UDC 341.123

**I. V. BULBA**

*Kharkiv National University of Internal Affairs, Ukraine*

## **WOMEN'S PARTICIPATION IN PEACEKEEPING MISSIONS**

Historically, stereotype formed in most people is that women should stay at home to raise children and cook. However, modern females are struggling to destroy this opinion. Women work in nearly all fields of human activities today. It has become common for everyone. The participation in peacekeeping missions is no exception.

Preconceptions are a challenge for women who want to get involved in multinational peace support operations, primarily since the preconceptions and stereotypes concern the condescension or calling into question their professional competences. A watershed moment in the history of United Nations peacekeeping occurred on 12 May 2014, when Major General Kristin Lund of Norway was appointed as the first female to serve as Force Commander in a United Nations peacekeeping operation — the UN Peacekeeping Force in Cyprus. This suggests that women also can successfully participate in peacekeeping missions. At present, women account for almost one third of the international personnel working in peacekeeping missions.

It is important that a person knows how to do the job, regardless whether such person is a man or a woman.

Increasing women's participation in peace keeping operations has the potential to benefit all parties: the local residents of the mission area, the peacekeeping operations and individual peacekeepers, both women and men. Including a more diverse range of experiences, capabilities and viewpoints at all levels of a peacekeeping operation opens up the possibility of missions that are more responsive and not as prone to group-think. Yet it is important to remember that gender is not the only relevant axis of identity. Class, race, religion, education, language, ethnicity, nationality – all feature heavily in the intersection of peacekeepers and locals.

*Language advisor* **O. S. Levashov**

UDC 621.396.677.494:623.462.2

**M. I. CHERNYSHEV**

*Kharkiv Kozhedub National Air Force University, Ukraine*

## **ADVANCED MEANS OF UMFV USE**

Today both police and military contingent who participate in peacekeeping operations widely use unmanned flying vehicles (UMFV) to

perform different tasks, for example to gather and exchange information, to conduct reconnaissance of enemy formations and to provide fire support correction.

However, it should be kept in mind that UMFV can be used by the enemy or terrorist groups. Thus, Russian UMFV “Orlan” suppressed signals sent by cell phone operators and sent messages to the cell phones of Ukrainian military personnel with the aim to affect them morally.

Therefore the task to destroy enemy UMFV becomes of primary importance. But existing means of air defense and small arms show low effectiveness since modern aircraft become smaller and more maneuverable and fly at the comparatively high altitudes, which makes them almost invisible for human eyes and that leads impossibility to destroy them.

Besides, it should be taken into consideration the fact that own firing positions can be disclosed. That is why to destroy UMF cylindrical phased array are applied, which enables using less energy (in comparison with usual antenna array) and concentrating about 90 percent of energy in the main array petal.

*Language advisor* **O. O. Savchenko**

UDC 341.123

**M. S. CHYBYRIAK**

*National Academy of Internal Affairs, Kyiv, Ukraine*

## **MAIN TASKS AND PROBLEMS OF PEACEKEEPING OF POLAND**

Poland has a long tradition of participation in international missions. Since the early 1950s, nearly 84,000 Polish military personnel have participated in 71 military operations abroad. The Strategy for the participation of the Polish armed forces in international operations document adopted on 13 January 2009 by the Council of Ministers outlines the strategic aims and objectives of the Polish Armed Forces in operations abroad. The UN peacekeeping remains a very relevant issue in Polish foreign policy, but today prevails in cooperation with NATO and the EU. Participation in missions abroad has clearly increased the capabilities of Poland's militants. This is manifested in the following tasks: traffic control in separation zones, monitor the safety of civilians, ensure peace and the rule of law in a supervised area, provide support in their areas of responsibility, and arrest war criminals. An important problem associated with participation in missions abroad, especially for soldiers injured while on duty, was the issue of care for the injured, their rehabilitation and possible protection.

Considering the intent to Ukraine's integration into European structures, it would be appropriate to use Poland's experience in peacekeeping. International missions provide an opportunity to check the level of combat readiness, mobility, moral, psychological and humanitarian training of the Armed Forces of Ukraine and military units of law enforcement agencies. In this way it is an opportunity for Ukraine to get involved in international military cooperation and be able to use the opportunities to improve their training.

*Language advisor* **L. B. Dramaretska**

UDC 341.123

**S. O. CHYTIKOVA**

*Kharkiv National University of Internal Affairs, Ukraine*

### **NEW ZEALAND'S ROLE IN PEACEKEEPING**

New Zealand has a long history of participation in peacekeeping activities. Despite being a small country in a relatively isolated geographic location, New Zealand has consistently been internationalist in its outlook and ready to contribute to international security. It was a founding member of the United Nations (UN) and supported the organization's efforts to promote peacekeeping. New Zealand has been involved in UN peacekeeping operations since the 1950s.

While peacekeeping is often seen as a military activity, civilian police are increasingly drawn in post-conflict situations. New Zealand police personnel have been posted to various countries around the world. The kind of work carried out during these missions has changed. Until the end of the 1990s policing in international peace operations typically revolved around the SMART model (support, monitoring, advising, reporting and training). In the 2000s key tasks for New Zealand police overseas typically concerned the «Three R's» – reforming, restructuring and rebuilding the local police force.

In 1999 peacekeeping operations came close to home when New Zealand police officers entered Bougainville as part of the Bougainville Community Policing Project (BCPP) to establish community-based policing in this autonomous region of Papua New Guinea. New Zealand police officers worked in advisory positions helping with the recruitment, training and operational management of the newly formed Community Auxiliary Police.

New Zealand police participated in the Solomon Islands Policing Project (SIPP). SIPP was created in 2001 after a short civil war that was

triggered by an ethnic conflict. In 2003 the New Zealand police joined the Regional Assistance Mission to the Solomon Islands (RAMSI). RAMSI was a 15-country international assistance programme to restore law and order in the Solomon Islands. This programme helped the Solomon Islands recover from civil conflict and eliminate corruption from public institutions.

In March 2005 the first contingent of New Zealand police officers as part of a German-led policing reform project was deployed to Afghanistan to help rebuild and educate the local police service. The establishment of an effective police force was a critical element in the restoration of law and order, protection of human rights and maintenance of security in Afghanistan where there were a range of problems such as illegal armed groups, opium production, widespread unemployment, etc. Despite the challenges the reality was that four years on Afghanistan became a very different place. While fragile, it was no longer a failing state. And New Zealand had made a significant contribution to that.

In addition to Afghanistan 45 personnel of New Zealand police were engaged in peacekeeping in the Kingdom of Tonga. They helped investigate crimes committed during the rioting in the capital and provided support to Tonga Police in the community.

Today New Zealand continues to be active in peacekeeping. Peacekeepers monitor and observe peace processes in post-conflict areas and assist ex-combatants in implementing the peace agreements they may have signed.

*Language advisor I. L. Ivanova*

UDC 341.123

***A. V. DOMASHENKO, M. V. GADZAN***

*Kharkiv National University of Internal Affairs, Ukraine*

## **INDIAN WOMEN POLICE OFFICERS CONTRIBUTE TO PEACE IN LIBERIA**

The society can no longer minimize or ignore the contributions of women to all stages of conflict resolution, peacemaking, peace-building, peacekeeping and reconstruction processes. Sustainable peace will not be achieved without the full and equal participation of women and men.

Policewomen are credible and effective peacekeepers who are often placed in the front lines in riots, as they can help calm crowds.

India is the third largest contributing country to UN peacekeeping operations. Its peacekeepers are at the forefront of UN peacekeeping operations with 7846 Indian peacekeepers were deployed around the world.

125 Indian Police Officers, including 103 women and 22 men were deployed for service in peacekeeping missions in Liberia.

As the first country to send an all Female Formed Police Unit to a peacekeeping mission, India has blazed the trail in the implementation of UN Security Council Resolution which recognizes that armed conflicts often affect women and girls the most severely and so mandates that women should play a more prominent role in peacekeeping efforts. The presence of women in uniform also appeared to encourage Liberian women to report instances of sexual violence.

Since being deployed in Liberia the Indian peacekeepers provided important outreach programs to local communities, such as basic self-defense training and computer classes to Liberian women to help improve their lives.

The police officers are returned to India shortly after serving for one year with United Nations Mission in Liberia and are replaced by a new all female Formed Police Unit arriving from India.

*Language advisor L. S. Sazanova*

UDC 341.123

**V. V. HALAHAN**

*Kharkiv National University of Internal Affairs, Ukraine*

## **NEW TECHNOLOGIES IN THE PEACEKEEPING OPERATIONS OF THE UNITED NATIONS IN THE XXI CENTURY**

The UN peacekeeping has been an important instrument for resolving armed conflicts and solving the problems of nation-building in the post-crisis phase. In the XXI century due to the escalation of a number of this type of conflicts the United Nations is becoming more than ever relevant and in demand.

Contemporary conflicts tend to be domestic in nature and are connected with interethnic, interfaith, territorial, political, economic and other reasons. Such problems as cross-border proliferation of weapons, organized crime and drug trafficking are becoming more vividly manifested. All this has led to an objective increase in the scale and number of multi-component peacekeeping operations sometimes with illiquid mandates. Thus, working in situations of internal political crises, «blue helmets» are forced to serve in a more complex and hazardous conditions, life-threatening peacekeepers themselves.

The mere scale of the United Nations peacekeeping operations including those performed in regions difficult of access demands the use of



modern technology, especially the means of observation and communications and unmanned aerial vehicles.

The attractiveness of the use of drones in UN peacekeeping operations is due to their ability to control the situation in the buffer zones. However, the main argument of supporters of the «power» peacemaking, in our opinion, is not so much efficiency, possibility of obtaining high-quality images at low altitudes or speed of data transmission, but the fact that drones can be used in hazardous locations without risk to the life of peacekeepers.

However, there are a number of issues in the political, legal and budgetary matters, as well as in the control of the information received and ensuring its confidentiality when using drones in peacekeeping operations.

In this regard, the disadvantages of using unmanned aerial vehicles should be eliminated as quickly as possible to make effective their use by peacekeepers. The use of new technologies will save human resources and make peacekeeping missions safer and more efficient. Today, the use of drones is one more step on the way to improve the peacekeeping activities.

*Language advisor* **O. S. Levashov**

UDC 341.123

**O. O. HRYSHIN**

*Kharkiv National University of Internal Affairs, Ukraine*

## **AUSTRALIAN POLICE PEACEKEEPING IN THE PACIFIC**

The Australian police participation in overseas peacekeeping operations is older than the Australian Federal Police (AFP), but Timor-Leste and the Solomon Islands overseas deployments have done more than any others. The Australian Government organized 11 Pacific nations into a regional force to assist the Solomon Islands in law and order restoration after a breakdown of the rule of law. The AFP's role in Solomon Islands wasn't new to the organization. In 1964, members of the Commonwealth Police (the AFP's predecessor) were sent to Cyprus as part of the United Nations Peacekeeping Force to help prevent further fighting between Greek and Turkish Cypriots. In 1974, the United Nations Mission was expanded to supervise a ceasefire and maintain a buffer zone separating the communities and undertake humanitarian activities. Australia's commitment in Cyprus has spanned 45 years, making it one of the few countries to have had a continuous presence there since the beginning of the UN mission.

Unquestionably, the AFP's two most significant peacekeeping and capacity development roles are in Timor-Leste and in the Solomon Islands.

The AFP Timor-Leste Police Development Program is providing the Policia Nacional de Timor-Leste with the institutional strengthening and governance frameworks that is the basis of an effective police force. This bilateral police-to-police arrangement develop and strengthen the leadership, vocational and management capabilities of the Timor-Leste police and enhance policing skills, create a professional, accountable and community-oriented police force with the leadership skills and training to allow it to deal with contemporary policing challenges. The AFP are working in partnership with senior executives on how to support criminal investigations, prosecutions, financial investigations, community policing, transnational crime, intelligence, internal investigations and training.

The need for dedicated section of the AFP to manage growing international deployments led to the establishment of the International Deployment Group (IDG) in February 2004 to provide logistical support for missions and a body of suitably trained men and women ready for deployment. Training focuses on cultural sensitivities, remote first aid, principles in capacity development, team building and UN police training modules. A purpose-built training facility that looks like a typical village or town in a country where an AFP member may be deployed is used so police officers can experience conditions and different cultures first-hand before they depart for a mission. The AFP is the first police force in the world to receive UN recognition for its pre-deployment training program.

*Language advisor A. Ye. Korshenko*

UDC 341.123

**S. V. HURA**

*Kharkiv National University of Internal Affairs, Ukraine*

## **POLICE WOMEN ACTIVITIES IN THE UNITED NATIONS**

Women are deployed in all areas – police, military and civilian – and have made a positive impact on peacekeeping environments, both in supporting the role of women in building peace and protecting women's rights.

In all fields of peacekeeping, women peacekeepers have proven that they can perform the same roles, to the same standards and under the same difficult conditions, as their male counterparts.

During 2013, the Departments of Field Support, Peacekeeping Operations and Political Affairs undertook a project called «Bridging the Civilian Gap in Peace Operation» to better understand the barriers to attracting, retaining and advancing female staff in the field. With civilian field staff representing 53 per cent of all UN Secretariat staff, an increase in

the number of civilian women in peace operations will help towards increasing the number of female staff serving with the United Nations at large.

**Why is it important to have female peacekeepers?**

Female peacekeepers act as role models in the local environment, inspiring women and girls in often male-dominated societies to push for their own rights and for participation in peace processes.

**The presence of women peacekeepers can also:**

- help to reduce conflict and confrontation;
- improve support for local women;
- provide role models for women in the community;
- provide a greater sense of security to local populations, including women and children;

- broaden the skill set available within a peacekeeping mission.

**The increased recruitment of women is critical for:**

- empowering women in the host community;
- interviewing survivors of gender-based violence;
- mentoring female cadets at police and military academies;
- interacting with women in societies where women are prohibited from speaking to men.

The Department of Peacekeeping Operations continues to respond to the call in all Women, Peace and Security mandates to increase the numbers of women in peacekeeping by advocating for the deployment of more women. However the ultimate responsibility for getting more women into the military peacekeeping lies with the individual countries that contributing troops and police.

*Language advisor N. L. Horbach*

UDC 341.123

**O. S. HUTOROVA**

*Kharkiv National University of Internal Affairs, Ukraine*

**F. V. da Silva**

*National Hospital for Neurology and Neurosurgery,  
London, United Kingdom*

**DOCTORS WITHOUT BORDERS**

Doctors Without Borders also known as Médecins Sans Frontières (MSF) is an international humanitarian non-governmental organization created in Paris on December 22, 1971 by a group of young doctors, who sought to expand accessibility to medical care across national boundaries.

The organization provides emergency medical aid to millions of people caught in crises and ensures assistance in catastrophic events, such as armed conflicts, epidemics, malnutrition or natural disasters in more than 60 countries around the world. MSF also assists people who face discrimination and neglect from local health systems.

The first mission of Doctors Without Borders was in 1972 to the capital of Nicaragua, Managua, where the volunteers of this organization helped prevent the destruction caused by an earthquake. In 1974 after Hurricane Fifi in Honduras made major flooding and killed thousands of people Doctors Without Borders sent a relief mission there.

Due to the leadership of Claude Malhuret and Rony Brauman MSF was transformed into the professional organization it is today. Since 1980 MSF has opened offices in 28 countries with more than 30,000 doctors, nurses, logisticians, water-and-sanitation experts, administrators, and other qualified professionals who help provide medical care around the world. The international office of MSF located in Geneva, Switzerland, is the place where important joint decisions are made. Today the president of this organization is Dr. Joannr Liu.

Support from individuals is essential for financial independence of Doctors Without Borders. MSF strives to operate efficiently and to minimize fundraising and administrative costs.

It should be noted that in 2016, MSF medical teams carried out more than eight million outpatient consultations; delivered 194,400 babies; treated more than 2.1 million people for malaria; provided over 200,000 mental health consultations; registered 229,900 HIV patients under care; conducted more than 81,700 surgeries; treated 46,900 people for cholera; and vaccinated almost 1.5 million against measles and more than 75,100 against meningitis. The organization was active in conflict zones including Syria, South Sudan, Central African Republic, Democratic Republic of Congo, Pakistan, Yemen, Iraq, and Afghanistan.

There are five operational centers in Brussels, Paris, Amsterdam, Barcelona and Geneva that decide when, where and what medical care is needed. MSF national offices across the globe work with these operational centers to recruit staff and raise the money needed to provide aid. In addition, three specialized public-health centers called Epicentre, Aedes, and Health Net cooperate with MSF to help expand expertise in specialist medical issues.

Everyone has the right to have access to life saving medical treatment. MSF delivers the highest quality medical care to those most in need. Over the years, this organization has received many prestigious awards in recognition of its medical humanitarian work.

*Language advisor I. L. Ivanova*

UDC 341.123

**V. O. IORDANOV, A. S. KOLCHYK**

*Kharkiv National University of Internal Affairs, Ukraine*

## **UNITED NATIONS POLICE PEACEKEEPERS REINFORCE SECURITY**

For more than seventy years the United Nations has been deploying peacekeeping missions in the countries seeking to peace stability and providing for humanitarian help. United Nations Peacekeeping helps countries torn by conflict create the conditions for lasting peace. It is comprised of civilian, police and military personnel.

United Nations Police have an important role in promoting peace and security all over the world and are called as advisors for reinforcing or re-establishing domestic police services with strategic planning, creating the conditions for sustainable peace and development, conducting operational assessments, training and developing host-state policing capacity, reviewing technical guidance and providing technical support.

Every day UN law enforcers reinforce and re-establish security by patrolling communities, advising domestic police services, ensuring compliance with international human rights standards and restoring public safety and the rule of law.

All UN police operations include prevention, detection and investigation of crime, protection of persons and property, maintenance of public safety and law and order. The police are guided by the obligation to respect and protect human rights, norms, ethics and standards in crime prevention and criminal justice and international human rights and humanitarian law. UN police peacekeepers are prepared to stop ongoing human rights violations and to protect civilians. Restoring the consent of the public in their own police is the main task of the UN police.

*Language advisor* **L. S. Sazanova**

UDC 341.123

**A. R. KAN**

*Kharkiv National University of Internal Affairs, Ukraine*

## **UNITED NATIONS MISSION IN SOUTH SUDAN**

United Nations Mission in South Sudan (UNMISS) comprises 561 men and women coming from 38 countries.

The aims of United Nations Police (UNPOL) are to:

- protect civilians under threat of physical violence;

- monitor, investigate, verify, and report regularly on abuses and violations of human rights and violations of international humanitarian law;
- contribute to the creation of the conditions for the delivery of humanitarian assistance.

What UNMISS UNPOL do.

A. Training.

The peacekeepers are to:

- train, mentor and advise South Sudan National Police Service (SSNPS), to strengthen capacities in areas like investigation of serious crimes;
- support training of SSNPS on security measures;
- support development of crime investigation;
- assist in improving policing skills of SSNPS officers;
- provide training at SSNPS training facilities on evaluating and responding to public order disturbances and other emergencies;
- promote cross-service co-operation through joint training and exercises.

Training conducted by UNPOL has included courses in community policing, traffic management, criminal investigation, basic English, computer skills, and so on.

B. Policing.

The peacekeepers have activities in this field, including:

- supporting development of systems on crime prevention and investigations, policing and public order management;
- strengthening administration and planning capacity of police at national and state levels;
- strengthening communication, reporting, coordination, command and control at national, state and county levels

*Language advisor T. M. Kalchenko*

UDC 341.123

**P. A. KOLISNYK**

*Kharkiv National University of Internal Affairs, Ukraine*

## **CANADA'S POLICE ARE BUILDING A MORE SECURE WORLD**

Canadian police have been participating in international peacekeeping missions since 1989. They assist in rebuilding and strengthening police services in countries that have experienced conflict or upheaval. Since then, more than 3,000 Canadian police officers have been part of more than 53 missions around the globe, supporting the Government of Canada's commitment to global peace and security. By building the capacity of

foreign police to maintain law and order, Canadian police, in cooperation with international partners, help create a safer and more stable global environment. This paves the way for long-term development and can prevent illicit activities from spilling across borders into other countries, including Canada.

International Peace Operations Branch (IPOB) manages the deployment of Canadian police, including planning and evaluating missions, selecting and training personnel from across the country and providing support throughout deployment. Canadian police officers who serve abroad come from municipal, provincial and regional police forces as well as the RCMP, and represent a variety of backgrounds. They play a range of roles within each mission, from training and mentoring their police counterparts and providing humanitarian assistance to ensuring security for elections and investigating human rights violations.

Serving on a mission is a unique opportunity for police officers to contribute to public safety in unstable countries. Mission experience also enables police officers to improve their leadership, problem-solving and intercultural skills, which ultimately benefits participating police services and the communities they serve.

2015 marks 20 years of Canada's Police participation in peace operations. Today, nearly 100 Canadian police officers are serving on peace operations, namely in Cambodia, Haiti, and the West Bank.

*Language advisor A. Ye. Korshenko*

UDC 341.123

***Yu. M. KUBRAK***

*Kharkiv National University of Internal Affairs, Ukraine*

## **WIDER PEACEKEEPING – UK MILITARY DOCTRINE**

The modern doctrine of the UK started to be developed since 1988, with the end of the «cold war», when there was a document «on peace support operations», which already represented a more extensive codification of traditional peacekeeping. However, the current approach has formed somewhat later, in 1994, with the publication of «Wider peacekeeping».

It should be noted that today's military doctrine of the UK is clearly traceable to block NATO, including the focus on the fight against international terrorism. However, the participation in operations in favor of peace or humanitarian operations is not limited to the area of responsibility of NATO. In doctrine the following typology of war is present: total war,

limited war, regional conflict, civil war, rebel actions, terrorism. The tasks that are put before the Armed Forces of Britain, apart from the security of the country and the region as follows:

- support for British interests in the world with the aim of strengthening presence abroad and enhancing its influence;
- peacekeeping and humanitarian operations-participation in operations other than war, the purpose of which is to protect British interests, as well as the maintenance of the international order and the conduct of humanitarian activities (the latter most likely under the aegis of the United Nations).

In the framework of doctrine three types of operations are distinguished – «peacekeeping» operations, which are conducted with the consent of the parties to support the efforts to establish peace and security in areas of potential and existing conflicts; «wider peacekeeping» with the same objectives of the agreement, but that quickly changed, and «peace enforcement» – the restoration of peace between the warring parties without the consent of the intervention, the opportunity to participate in military operations.

Thus, the military concept «Wider peacekeeping» reflected the emergence of a new type of peacekeeping operations, their characteristics occupying an intermediate position between traditional peacekeeping and coercion to peace.

*Language advisor O. S. Levashov*

UDC 341.123

**D. S. LIASHENKO**

*Kharkiv National University of Internal Affairs, Ukraine*

### **PEACEKEEPING: CHILDREN IN CONFLICT**

Why is child protection at the heart of peacekeeping? Conflicts disproportionately affect children. A lot of them are subject to abductions, military recruitment, killing and numerous forms of children exploitation. Everybody in a peacekeeping operation, including military and the police, plays a role in protecting children. There are special advisors, who in those countries in which conflict impacts children most severely, help the mission channel their resources towards children. Their work includes:

- Placing the concerns of children onto the peace and political agenda.
- Ensuring that child protection becomes an integral part of the mission's engagement. This is done through mainstreaming and advising the mission leadership.



- Training newly-deployed peacekeepers on child protection, which complements the training on child protection every peacekeeper must receive prior to his or her deployment.

- Advocating: the child protection advisor acts as an advocate, facilitator, and an advisor to the mission leadership on pertinent child protection issues.

- Monitoring and reporting the most serious violations against children.

- Liaising with UNICEF and other child protection actors for follow-up and response to individual cases.

Child protection advisors play a key role in establishing dialogue with perpetrators to end the gravest violations against children. This dialogue has led to the signing of action plans by military and armed groups and the release of thousands of child soldiers. Since 2001, the Department of Peacekeeping Operations (DPKO) has deployed child protection advisors in Sierra Leone, Burundi, Chad, the Democratic Republic of Congo, Afghanistan, Côte d'Ivoire, Liberia, Haiti and Sudan.

“Children are trusting, and their trust is easily betrayed. This is why we need to give them special protection. If we do not protect the next generation, all our efforts to establish lasting peace will be in vain,” Mr Hervé Ladsous, Under-Secretary-General for Peacekeeping Operations said.

*Language advisor L. I. Rusanova*

UDC 341.123

**V. V. MAKUSHIN**

*Kharkiv National University of Internal Affairs, Ukraine*

## **THE VALUE AND ROLE OF THE UN PEACEKEEPING OPERATIONS IN THE PROTECTION OF CIVILIANS**

United Nations activities presently have an important coordinating, stimulating and directing significance in international activities, especially for the world community in modern hard external relations, in the absence of mutual agreement in orientation and nature of foreign policy leaders. Therefore, the question of peacekeeping is a prime example of efforts to maintain international peace and security.

All United Nations peace operations today have the obligation to advocate the protection of civilians. This is a mission-wide task. Many non-military tools are available, including strong political advocacy, credible reporting and liaison with communities. Many missions support national authorities in carrying out their protection responsibilities, including through support to police, rule of law and security institutions and national action plans to better protect children and address sexual violence.

Where missions have an explicit mandate to protect civilians, uniformed personnel must play their part, including, where necessary, through the use of force. This has been defined to mean preventive, preemptive and tactical use of force to protect civilians under threat of physical violence. The source and the nature of violence are not the determinant for action. Guns, machetes, rape, improvised explosives: all these and other means are used against civilians by all kinds of armed actors. Missions must have the capabilities and command structures required to respond effectively, and uniformed personnel must comply with orders to prevent, deter and protect civilians against attacks.

Improvements made over the recent years to policies, rules of engagement and training are helping missions to protect civilians. At the same time, we should point out that wide and universal participation in missions is also vital to their effectiveness and credibility. Within the Member States lie capabilities that can improve mission presence on the ground, risk assessments, communication, mobility and engineering. However, the sheer possibilities of the Member States are not a decisive factor in the practical possibility of such assistance of the United Nations. They must not contradict international law on the rules and restrictions for their use and application.

It is time to fulfill commitment to conflict prevention as a primary function of the Organization. Strong Member State political support for United Nations prevention and mediation efforts can send a powerful signal that the global system is intent on reducing armed conflict. It can build confidence in the capacity of international organizations to advance peace. This peacekeeping would become an idea and a powerful factor for world consolidation for the safety of both the individual and the global community.

*Language advisor O. S. Levashov*

UDC 341.123

**V. O. MASLIUKOVA**

*Kharkiv National University of Internal Affairs, Ukraine*

## **WOMEN IN PEACEKEEPING: A GROWING FORCE**

Over the past seven decades the United Nations has become one of the main peacekeeping organizations resorted to resolve complex crises that threaten international peace and security. Women are deployed in all areas – police, military and civilian – and have made a positive impact on supporting the role of women in building peace and protecting women's

rights. In all fields of peacekeeping, women peacekeepers have proven that they can perform the same roles, to the same standards and under the same difficult conditions, as their male counterparts. In 1993 women made up 1 % of deployed personnel and in 2014 they constituted 20 % of police personnel in UN Peacekeeping missions. UN Police Division launched ‘the Global Effort’ to recruit more female police officers into national police services and into UN police operations around the world. Striving towards gender parity amongst UN staff is a priority for the UN Secretary-General. Female peacekeepers act as role models in the local environment, inspiring women and girls in often male-dominated societies to push for their own rights and for participation in peace processes. The presence of women peacekeepers can also help to reduce conflict and confrontation, improve access and support for local women, provide role models for women in the community, provide a greater sense of security to local population, including women and children.

*Language advisor* **L. S. Sazanova**

UDC 261.8

**V. O. NAIDA**

*Kharkiv National University of Internal Affairs, Ukraine*

## **INTER-RELIGIOUS COOPERATION IN A GLOBAL AGE**

Eric C. Shafer said: “So many bridges to build. So many walls to break down”.

The collapse of the Soviet Union more than 20 years ago had a better hope for religious freedom to our part of the world.

During the last several years, however, there has been a sharp increase in religious freedom violations. At the same time, Christians in Eurasia are facing growing threats to their freedom. Particularly in Central Asia, raids are taking place, pastors are being detained, Christian literature is being confiscated, and harsh laws are being imposed to restrict the freedoms of churches, particularly Christian churches. And with the ongoing conflict between Russia and Ukraine religious reconciliation efforts are desperately needed to foster peace between Russian and Ukrainian Christians.

Can an answer be given to the question: “If we can have a United Nations Organization, cannot we have a United Religions Organization?” Is the world of religions, spiritual movements and indigenous traditions open to the creation of a permanent, locally rooted and globally connected inter-religious world body with truly world-wide recognition and status? Is world-wide co-operation between diverse religions possible?

The situation today is that large numbers of adherents of diverse religions question the absoluteness and exclusiveness of their own traditions and teachings. Today a significant number of the religious and spiritual leaders see dialogue as an acceptable part of religious life.

But, at the same time, there are now growing tensions in the midst of many religious traditions between the conservative and liberal elements. We believe that dialogue is possible and necessary.

Every 3-4 years in a different part of the world (recently, India, Taiwan and the United Kingdom) IARF's (International Association for Religious Freedom) membership meet in interfaith dialogue, discussions about issues facing religious communities and cultural exchanges.

So, inter-religious Co-operation in a Global Age is possible. It must be based on:

1. Freedom from oppressive interference or discrimination by the state, government or society's institutions on the grounds of religion or belief.

2. Mutual understanding, respect and the promotion of harmony, or at least "tolerance", between communities or individuals of different religions or beliefs.

3. An essential accountability by religious communities to ensure that their own practices uphold the fundamental human rights.

In today's global world of cultures, religions and civilizations, in an emerging world community, innovative efforts and solutions are very much needed, such as solutions of International Association for Religious Freedom.

Everyone has the right to freedom of thought, conscience and religion.

This right includes freedom to change his religion or belief and freedom, either alone or in community with others and in public or private, to manifest his religion or belief.

*Language advisor L. D. Diagilieva*

UDC 341.123

***O. Yu. NOSOVA***

*Kharkiv National University of Internal Affairs, Ukraine*

## **AUSTRALIA'S INVOLVEMENT IN PEACEKEEPING OPERATIONS**

Australia has been actively involved in peacekeeping activities for nearly 70 years providing military and police personnel to more than 50 United Nations and other peace and security operations. Since 1964, Australian police have served in Cyprus, an island wracked by conflict

between its Greek and Turkish communities. More recently, police officers from Australia have also served in places as widely separated as Cambodia, Haiti, Mozambique, Bougainville and Timor. Australian peacekeepers definitely help create a safer and more stable global environment.

It should be noted that the role of peacekeepers has grown to include a wide range of measures such as holding of elections and restructuring government institutions. The Australian Civilian Police mission embraces:

- providing a stable and secure environment;
- assisting in dismantling the old instruments of repression;
- establishing and maintaining a law enforcement and criminal investigation capability;
- selecting and training new members of an local police service, which will ultimately take over the law enforcement role from UN Civilian Police;
- undertaking investigations and collecting evidence appropriate to the prosecution of serious violations of human rights;
- assisting in re-establishing the criminal justice system and civil administration, including the court system and the jails; and
- building confidence with the civil community by operating impartially to enforce the law.

Civilian police and military personnel remain members of their home service, but serve under the operational control of the United Nations during deployments. On October 28, 1998, the UN asked countries contributing to peacekeeping operations to send no civilian police officers or military observers under the age of 25 years, and to send troops over age 21, and never under 18. The parameters were intended to ensure that only experienced, mature and well-trained people serve as peacekeepers.

The current selection criteria for Australians performing civilian police duties requires skills to work in a chaotic and complex environment as well as a broad police skills base, and a well-developed ability to be flexible and patient in trying situations.

Australian police officers are normally unarmed and in this way they contribute to confidence-building and trust as an unarmed presence has the greatest chance of success in gaining the respect of the local community. The influence and effectiveness of civilian police is based on the moral authority rather than the threat of force. Moreover, much of the work of a peacekeeping operation is known to be done at the level of interactions between individual peacekeepers and members of the local population. Australia can be proud of its contributions to peacekeeping.

*Language advisor I. L. Ivanova*

UDC 341.123

**Ya. V. OSYPOV, A. O. OSTROVERKHOVA**  
*Kharkiv National University of Internal Affairs, Ukraine*

### **UNITED NATIONS CIVILIAN POLICE MISSION**

Civilian police (CIVPOL) from over 50 countries are deployed around the globe in support of international peacekeeping operations. Their presence promotes peace and stability in areas recovering from conflict and their efforts to develop modern local police forces help to ensure that peace and stability can be sustained, even after international peacekeepers depart.

CIVPOL programs are sponsored by the United Nations (UN) or by regional security organizations such as the Organization for Security and Cooperation in Europe (OSCE) or by coalitions of interested countries. They play an essential role in peace-keeping strategy.

The CIVPOL are usually deployed in the second or later stages of a peace-keeping mission. At the beginning of a mission, the CIVPOL might have full executive law enforcement authority for the region and so perform typical law enforcement functions such as patrolling and investigating. Towards the end of a mission, the CIVPOL personnel gradually hand over police responsibilities to the new local police force they have helped to train and develop.

The activities of the police depend on the conditions in the region. The UN launched its first CIVPOL mission in the Congo in 1960 to assist the government in maintaining law and order. In Bosnia and East Timor, CIVPOL were deployed to maintain law and order and also to help establish and train a professional police force for the future. In Haiti and Côte d'Ivoire, UNPOL provided support to the national police during the 2015 election activities. In response to the Ebola crisis in 2015, UNPOL collocated with the Liberian National Police to facilitate the protection of civilians through joint patrols and other operational support. In Somalia, UNPOL engaged in the process of developing a new structure of the Somali national police. In Mali, UNPOL participate in preventing and combating transnational organized crime and terrorism.

Currently, UNPOL are working in 12 peacekeeping operations and 5 special political missions. The main task of the UN police is to promote the process of peace building in the countries where they are located. UN peacekeeping is an essential tool to restore and maintain international peace and security throughout the world.

*Language advisor V. V. Pochuieva*

UDC 341.123

**M. O. PERUSHKO**

*National Academy of Internal Affairs, Kyiv, Ukraine*

## **UNITED NATIONS MISSION IN BOSNIA AND HERZEGOVINA**

On 14 December 1995, the Peace Agreement was signed in Paris by the Republic of Bosnia and Herzegovina, the Republic of Croatia, the Federal Republic of Yugoslavia as well as the other parties thereto.

The agreement covered a broad range of issues including military aspects of the peace settlement; regional stabilization; an International Police Task Force; delineation of an Inter-entity Boundary Line between the Federation of Bosnia and Herzegovina and the Republika Srpska; holding of democratic elections; human rights and assistance to refugees.

UNMIBH began its operations under inauspicious conditions. As a result of the conflict, over 200,000 people had died, 20,000 were missing and 1.2 million were internally displaced. The country was divided along ethnic lines. The fratricidal war, in which civilians were the principal target and victims, had left a legacy of hatred and widespread fear of retribution.

UNMIBH has some core programmers:

**Police reform:** the main aims were to ensure that individual police officers met international standards of professional and personal integrity to gain the respect and confidence of the general public and to raise the professional skills of the police to internationally accepted standards. Police restructuring sought to ensure that every police administration had adequate resources and an efficient organizational structure, including external and internal redress mechanisms, was insulated from political interference and had appropriate multi-ethnic representation and gender balance.

**Police/criminal justice system:** policing is only one component of the rule of law. If a police force is to be fully effective, it must operate within a coherent legal framework, and with an independent and accountable prosecutorial service and judiciary.

**Inter-police force cooperation:** without effective State law enforcement institutions and inter-police cooperation mechanisms, the ability to combat national, regional and transnational crime is severely limited.

**Public awareness:** to create public trust and confidence in the police force, emphasizing the core principles of democratic policing: police protection, accountability and impartiality.

*Language advisor I. V. Marchenko*

UDC 343.456

**A. I. PIASETSKA**

*Kharkiv National University of Internal Affairs, Ukraine*

## **THE SCALE OF ACTIVITIES OF UNITED NATIONS POLICE**

One of the most important aspects of activities at the international level, regarding the protection of human rights is the organization and functioning of the international operations of the United Nations peacekeeping. The police play a significant role in supporting UN peacekeeping operations. It was formed in 1960, after the government of the Republic of Congo had requested the UN the, assistance in the preservation of its territorial integrity against external aggression (meaning military intervention of Belgium). At that time it operated only in two main directions, which concerned monitoring for: the activities of the local police and violations of the rights of the local population by the local police.

Since 1960, when the police had only two core competencies, which actually came to monitoring its range of activities has expanded considerably. This process was greatly facilitated by the “Report of the Board of experts for the UN operations for peace” dated August 17, 2000, which led to structural changes and improved the efficiency of operations of the UN peacekeeping. Currently the authority of the UN police also includes operational support, advisory support, training and mentoring, provision of interim law enforcement, the protection of the population etc.

Thus, the UN police is one of the most important elements first, in the joint efforts of the military and police forces for stabilization and then transition to broader initiatives the issues of justice and activities of correctional institutions, to initiatives promoting peaceful settlement of disputes through law-enforcement agencies of the host state. Along with the growth of the police structure its tasks are also increasing in number.

*Language advisor* **O. S. Levashov**

UDC 341.123

**M. Yu. POHUTSA**

*Kharkiv National University of Internal Affairs, Ukraine*

**Tony PETROSSOV**

*St John's University, New York, USA*

## **INTERNATIONAL POLICE PEACEKEEPING AND PEACE OPERATIONS IN CANADA AND GERMANY**

Canada's police are building a more secure world. Canadian police have been participating in international peacekeeping missions since 1989.



3,000 Canadian police officers have been part of more than 53 missions around the globe, supporting the Government of Canada's commitment to global peace and security.

Foreign Policy and International Assistance.

Canadian international policing efforts are an essential element of Canada's goal to build a more secure world by working to stabilize fragile and conflict-affected states such as Haiti, Afghanistan and Sudan.

Benefits to Domestic Policing.

Twenty-six municipal and provincial police agencies from across Canada make up approximately 70 % of all Canadian deployments, with the RCMP comprising the other 30 %.

The Canadian Police Arrangement (CPA).

The Canadian Police Arrangement (CPA) is the framework through which Canadian police are deployed to international police peacekeeping and peace operations (IPP) around the world.

German experience with UN peace operations began after reunification in 1989 with the deployment of non-combat troops in Cambodia and Namibia.

Since 2001, this country has been actively engaged in NATO and EU missions in the Balkans, Afghanistan and, to a lesser extent, Africa. While Germany's contribution to KFOR is still ongoing, it has gradually reduced its contingent from 5,300 in 2001 to 903 in November 2016.

Germany joined the UN Standby Arrangement System in July 1998 and signed an additional agreement in November 2000.

*Language advisor N. L. Horbach*

UDC 341.123

**A. A. POPOVYCH**

*National Academy of Security Service of Ukraine, Kyiv, Ukraine*

## **THE ROLE OF THE UN POLICE IN PEACEKEEPING**

All times people believe that peace is important in order to avoid unnecessary conflicts that might hinder progress or even result in the loss of life. There are many organizations devoted to fostering peace within the domestic and global spheres.

The United Nations has been deploying police officers for service in peace operations since the 1960s. Traditionally, the mandate of police components in peace operations was limited to monitoring, observing and reporting. Beginning in the early 1990s, advisory, mentoring and training functions were integrated into the monitoring activities in order to offer

peace operations the opportunity to act as a corrective mechanism with domestic police and other law enforcement agencies.

United Nations Police are an important tool used by the Organization to help promote peace and security. Every day United Nations Policemen and Policewomen reinforce and re-establish security by patrolling, working closely with and advising domestic police services, helping to ensure compliance with international human rights standards and assisting in a wide range of activities to restore and promote public safety and the rule of law.

United Nations Police are deployed in most peacekeeping operations and are deployed as advisors in a number of United Nations Special Political Missions. United Nations Police aim to reinforce or re-establish domestic police services to create the conditions for sustainable peace and development. In a number of countries United Nations Police help host-state police and other law enforcement agents to address serious and organized crime.

Therefore, the UN Police is an important element in the implementation of peacekeeping. This is an integral part of the United Nations peace operations. UN Peacekeepers provide security and the political and peace building support to help countries make the difficult, early transition from conflict to peace.

*Language advisor N. V. Yakovenko*

UDC 341.123

***K. A. PRYSHCHEPA, A. A. SUPRUN***

*Kharkiv National University of Internal Affairs, Ukraine*

## **UN MULTIDIMENSIONAL INTEGRATED STABILIZATION MISSION IN MALI**

In recent years, Mali has been confronted by a profound crisis with serious political, security, socio-economic, humanitarian and human rights consequences.

The United Nations Multidimensional Integrated Stabilization Mission in Mali (MINUSMA) was established in 2013 to support political processes in that country and carry out a number of security-related tasks. The purpose of the Mission was to support the transitional authorities of Mali in the stabilization of the country and implementation of the transitional roadmap. According to the mandate of the Mission, it was tasked to ensure the process of stabilization and protection of civilians, to support national political dialogue and reconciliation and to provide the promotion of human rights in that country.

Nowadays UN Police are helping Malian law enforcement agencies to learn how to investigate and prevent illicit drug activity. In 2014, the Mission established a Transnational and Organized Crime and Counter-Terrorism Unit. MINUSMA has also provided crucial equipment and forensic support to the Malian authorities. In 2015 the Mission established a modern forensics laboratory at its headquarters to help Malian law enforcement agencies to collect and analyze evidence, from DNA, fingerprints, to more complex ballistic examinations.

The Mission has achieved certain results. Drug seizures have increased. For example, in August 2015, the Malian Brigade dismantled a drug trafficking network that operated in a neighbourhood previously beyond the reach of law enforcement agencies. This operation alone led to the trial of 10 accused traffickers, as well as an additional arrest of a drug dealer in September 2015. UN police are helping their counterparts by conducting trainings, joining patrols and facilitating the reestablishment of law and order.

MINUSMA is determined to maintain its commitment to Mali and help the Malian authorities consolidate peace and security in close coordination with other regional and international stakeholders. Peacekeeping is an effective mechanism for helping countries make the difficult transition from conflict to peace.

*Language advisor V. V. Pochuieva*

UDC 341.123

**O. O. PYKHTIN**

*Kharkiv National University of Internal Affairs, Ukraine*

**R. I. DIMITROV**

*Varna Free University, Bulgaria*

## **UNITED NATIONS CIVILIAN POLICE AS A CRUCIAL PART OF THE UN PEACE OPERATIONS AROUND THE WORLD**

United Nations Civilian Police are a crucial part of UN peace operations around the world. More than 11,000 UN police, from more than 90 countries, are currently working in 18 different field missions. Every day these women and men patrol, provide training, advise domestic policing services, help ensure compliance with international human rights standards and assist in a wide range of activities to restore and promote security, public safety and the rule of law. The benefits of this work are clear: UN police help to create a safer environment where communities will be better protected and criminal activities will be prevented. The diverse national experiences of these United Nations police officers, and their commitment to peace and security, are their best tools to promote sustainable peace through justice and security.

The United Nations has been deploying police officers for service in peace operations since the 1960s. Traditionally, the mandate of police components in peace operations was limited to monitoring, observing and reporting. Beginning in the early 1990s, advisory, mentoring and training functions were integrated into the monitoring activities in order to offer peace operations the opportunity to act as a corrective mechanism with domestic police and other law enforcement agencies. At the end of the 1990s, UN police were called upon to provide interim law enforcement in Eastern Slavonia, Kosovo and Timor-Leste, and in 2000 the Panel on United Nations Policing and Peace Operations concluded that the primary goal of the police in peace operations should be «to focus primarily on the reform and restructuring of local police forces in addition to traditional advisory, training and monitoring tasks.» Within this already challenging context, the nature of police peacekeeping continues to evolve and new threats keep emerging. Contemporary police peacekeepers must perform a variety of increasingly complex tasks mostly unforeseen at the dawn of United Nations police peacekeeping, including supporting the host-state police and other law enforcement in addressing such threats as serious and organized crime, terrorism and corruption. In some cases, the United Nations police are mandated to assume either partial or full executive policing responsibility and other law enforcement duties within a designated territory while the host-state police and other law enforcement agencies regain functional self-sufficiency. More commonly, mission mandates foresee an operational support role for the United Nations police, including helping the host-state police and other law enforcement to conduct investigations and special operations and to ensure public safety, based on overarching policing strategies that are oriented toward the communities they serve and guided by the strategic use of criminal intelligence.

*Language advisor A. Ye. Korshenko*

UDC 341.123

***Yu. P. ROZDORSKYI, Ye. Ye. RUSYN***

*Kharkiv National University of Internal Affairs, Ukraine*

### **UNITED NATIONS STABILIZATION MISSION IN HAITI**

The United Nations Stabilization Mission in Haiti (MINUSTAH) was established on 1 June 2004. The mandate of the mission included such authorities as: to support the Transitional Government in ensuring a secure and stable environment; to assist in monitoring, restructuring and reforming the Haitian National Police; to support the Transitional Government as well as Haitian human rights institutions in their efforts to promote and protect

human rights; and to monitor and report on the human rights situation in the country.

By 2010, thanks to the combined efforts of the Haitian authorities, the United Nations, and the international community, there had been certain changes for better in Haiti: violence and crime reduction, public security restoration, positive constitutional amendments and certain economic growth but a devastating 7.0 magnitude earthquake hit Haiti on 12 January 2010 and resulted in more than 220,000 people dead, including 102 UN personnel, many thousands injured or permanently disabled, and 1.5 million left homeless. The catastrophe interrupted a period of relatively smooth progress towards legislative, presidential, and municipal elections previously scheduled to be held in February 2010. MINUSTAH acted decisively to respond to post-earthquake needs within its mandate.

In 2016, powerful Hurricane Matthew passed through Haiti causing hundreds of deaths, widespread damage, flooding, and displacement. The hurricane has resulted in the largest humanitarian crisis in Haiti since the 2010 earthquake. Roads, basic infrastructure, hospitals, schools, and thousands of homes were damaged or completely destroyed. At the time of the hurricane, cholera incidence rates had already surpassed those of previous years and the damage to water infrastructure and severe flooding increased the risk of a spike in infection rates. Humanitarian partners in Haiti responded to the most urgent humanitarian needs caused by the hurricane.

The United Nations plays an important role in the maintenance of overall security and stability in Haiti and continues to support the process of restoring law and order and promoting peace in the country.

*Language advisor V. V. Pochuieva*

UDC 341.123

***Ye. S. SAHAIDAK***

*Kharkiv National University of Internal Affairs, Ukraine*

## **FEMALE BANGLADESH POLICE IN THE UN PEACEKEEPING MISSIONS**

Since its commencement to serve in different UN peacekeeping missions, Bangladesh Police have now been the 2nd police contributing country in the world with remarkable commitments of 1120 personnel for the date of May 2016 of its own to the UN Mandate. It all began in 1989 by participating in the peacekeeping mission in African state named Namibia. Ever since we have total number of 16,777 personnel in 21 UN missions for today.

Responding to the challenges in implementing the UN Mandate in the field of gender issues, women and children affairs, Bangladesh Police has

sent 2 Female Police Units (FPU) to Haiti and Congo. Bangladesh, being of the top contributor of female police officers to the UN Peacekeeping Operations, has become the crucial partner in the transition from war to peace. Bangladesh female peacekeepers have placed them as key driving force to reduce gender-based violence, conflict and confrontation, providing sense of security especially for women and children, mentoring female police officer in the local area and thus empowering women in the host country and promoting social cohesion. If we go to the details of range of measures at time of peace building efforts to reduce the risk of relapsing into conflict by strengthening national capacity at all levels for conflict management, first and foremost it is emphasizing on basic safety security and the rule of law which includes protection of property and lives, enforcement of law and order, capacity building of local police, reform of the security and training of local police forces and ensuring the respect for human rights for achieving sustainable peace. FPU's peacekeepers have all the qualities to implement peace building tasks by providing security umbrella, training for the local police to build up their capacity in collaboration with other partners. It is identified that to respond to the challenges posed by the contemporary conflicts, police must be mobile, trained, flexible, productive and sustainable.

As the role of UN police has been expanded from monitoring and advising function to reforming, restructuring and institutional building of local police services, experience of Bangladesh police women in the field of responsive policing, accountable policing, community policing, electoral assistance has proven its importance in the UN peace keeping operations resulting in wide scopes to work in international arena.

*Language advisor A. Ye. Korshenko*

UDC 341.123

***V. I. SHKOLNIKOV***

*National Academy of Internal Affairs, Kyiv, Ukraine*

## **THE MISSION OF THE UNITED NATIONS CIVILIAN POLICE IN BOSNIA AND HERZEGOVINA**

The experience shows that the settlement of local conflicts depends on the security environment. According to the existing mandate there are follow peacekeeping missions:

1. Monitoring missions which carry out only observation.
2. Traditional missions which have police powers in buffer zones and assist in the negotiation on the peace agreement.
3. The multidimensional missions which carry out economic reconstruction, institutional transformation (the reform of the police, the army, the judicial system, the holding of elections).

4. The mission of coercion which based on art. 25, 42, 43 of the UN Charter.

It should be noted that peacekeeping mission in Georgia was depended on the parties of the conflict because the power component was absent. The experience of Bosnia and Herzegovina, Kosovo confirms that executive authority and power components are the effective monitoring instruments for the implementation of the settlement plan mission. The federal police in Bosnia and Herzegovina had already existed when NATO troops were introduced and peacekeeping mission was started. In this context, the monitoring and inspection of local police, the preparations of recommendations for improving their work and reports of violations by the local police were the main tasks of the civilian police of the UN.

The introduction of peacekeepers in the conflict zone means freezing the conflict for an indefinite time. The main importance of peacekeeping mission for Ukraine is the ability to freeze the conflict in the East through the cut of support channels for “ORDLO”.

*Language advisor I. H. Haldetska*

UDC 341.123

**V. Yu. STUPKA**

*Kharkiv National University of Internal Affairs, Ukraine*

## **POLICE PEACEKEEPING OPERATIONS AND WOMEN AS PEACEKEEPERS**

The United Nations Police have an important role in promoting peace and security.

Every day UN policemen and women reinforce and re-establish security by patrolling communities, advising domestic police services, ensuring compliance with international human rights standards and restoring and promoting public safety and the rule of law.

### **What do the police do?**

UN police are called upon to:

- provide expert assistance
- conduct operational assessments
- train and develop host-state policing capacity
- develop and review technical guidance
- assist domestic police services with strategic planning and provide technical support

### **United Nations International Network of Female Police Peacekeepers**

The UN International Network of Female Police Peacekeepers unites women in policing, who work in peacekeeping operations, to show that

women have a role to play in global peace and security. By actively engaging and utilizing the network, they aim for female peacekeepers to be empowered and empower others.

Women are involved in all areas – police, military and civilian – and have made a positive impact on peacekeeping environments, both in supporting the role of women in building peace and protecting women's rights.

*Language advisor T. M. Kalchenko*

UDC 341.123

**H. H. SUKHORUKOV**

*Kharkiv National University of Internal Affairs, Ukraine*

### **CONFLICT PREVENTION AND PEACEMAKING**

The United Nations Police are an integral part of the United Nations peace operations. Currently there are over 12,500 UN Police officers operating in over 90 countries. The goal of the UN Police is to help create a safer environment and protect civilians from criminal activities. The UN Police work throughout the world in 17 different field missions.

Peacekeeping operates within changing physical, social, economic and political environment. A peacekeeping operation consists of military police and civilian personnel who work to deliver security. Peacekeeping operations help countries torn by conflict create conditions for lasting peace.

Conflict prevention involves diplomatic measures to keep intra-state or inter-state tensions and disputes from escalating into violent conflict. It includes early warning, information gathering and a careful analysis of the factors driving the conflict.

Peacemaking generally includes diplomatic actions to bring hostile parties to a negotiated agreement.

Peace enforcement involves the application of a range of measures, including the use of military force. It requires the explicit authorization of the Security Council.

It is used to restore international peace and security in situations where the Security Council has decided to act in the face of a threat to the peace, breach of the peace or act of aggression. The Council may utilize, where appropriate, regional organizations.

Peace building aims to reduce the risk of lapsing or relapsing into conflict by strengthening national capacities at all levels for conflict management and to lay the foundation for sustainable peace and development. It is a complex, long-term process of creating the necessary conditions for peace.

*Language advisor T. M. Kalchenko*



UDC 341.123

**V. V. VOROBETS**

*Kharkiv National University of Internal Affairs, Ukraine*

## **THE ROLE OF THE AFRICAN POLICE IN PEACEKEEPING MISSIONS**

In recent years, there has been a dramatic increase in the number of African police deployed in peacekeeping operations in different states, as well as the number of peacekeeping police deployed in Africa. African nations have increased their contributions of police to international peacekeeping missions, both those led by the UN and the African Union, at a time when police contributions from Western nations have declined. This African contribution to international peace and security brings with it both opportunities and concerns. African police are playing significant roles at all levels of peacekeeping missions. Several African nations, notably Nigeria and Senegal, have emerged as major sources of “formed police units”, paramilitary police units in demand by peacekeeping missions because they are trained to secure law and order in unstable situations. African nations contribute both police advisors and rank and file police. Beyond the obvious fact that African contributions help meet the demand for sheer numbers of police in UN missions, African police bring potentially useful language skills and cultural competencies to peacekeeping missions deployed in Africa. African nations have also been moving toward a regional peacekeeping capacity, through missions like the African Union Mission in Sudan (AMIS), and proposed structures like the African Standby Force. Western nations, NGOs, and international institutions have a number of programs in place to train African peacekeepers. Police training is a relatively recent addition to most programs, but is now getting attention. The UN also provides premission training and training materials used by national police training programs. Logistical and material support has been harder to come by. Despite advances, many challenges remain. African nations still encounter difficulties contributing police whose skills meet international standards, and their ability to contribute is limited by the need for police at home. Africa’s homegrown peacekeeping structures are still weak and police tend to be a low priority for planners. Africa’s police contribution to international peacekeeping should be welcomed and encouraged by the world community. By assessing the current state of African peacekeeping police, one should think of aims to provide a basis for determining how Africa can continue to develop its police capacity.

*Language advisor A. Ye. Korshenko*

UDC 341.123

**A. K. ZAPOROZHETS**

*National Academy of Internal Affairs, Kyiv, Ukraine*

## **WOMEN IN PEACEKEEPING**

A top priority for UN Police is to increase the number of female police officers in peacekeeping operations and encourage the recruitment of women in domestic police services. The United Nations ensures gender-sensitive policing throughout the work of United Nations Police as an operational necessity to address the differentiated security needs of women, men, girls and boys. Women bring importantly - extra dimension, which is the most important task of bringing peace, stability and development to people in countries recovering from conflict.

Female police officers act as role models for gender equality, inspiring women and girls to advocate for their own rights and pursue careers in law enforcement. Female police officers, moreover, provide a greater sense of security to women and children and improve access and support from law enforcement agencies to local women. They also help the United Nations address and respond to sexual exploitation and abuse. A female police officer may undergo more scrutiny or stress than her male counterparts.

The increased recruitment of women is critical for:

- empowering women in the host community;
- addressing specific needs of female ex-combatants during the process of demobilizing and reintegration into civilian life;
- helping make the peacekeeping force approachable to women in the community;
- interviewing survivors of gender-based violence;
- mentoring female cadets at police and military academies;
- interacting with women in societies where women are prohibited from speaking to men.

The presence of women peacekeepers can also:

- help to reduce conflict and confrontation;
- improve access and support for local women;
- provide role models for women in the community;
- provide a greater sense of security to local populations, including women and children;
- broaden the skill set available within a peacekeeping mission.

*Language advisor* **I. V. Marchenko**

## **ТЕЗИ ДОПОВІДЕЙ НІМЕЦЬКОЮ МОВОЮ**

UDC 341.123

**A. A. CHOWSUN**

*Charkiwer Nationale Universität des Innern, Ukraine*

### **UN-POLIZEI (UNPOL) UND IHRE AUFGABEN**

Die Teilnahme von Polizeibeamten ist heute ein fester Bestandteil von UN-Friedenseinsätzen und Politischen Missionen. Sie unterstützen die Polizei in Ländern, wo Gewaltkonflikte rechtsstaatliche Strukturen vernichtet haben. Ihre Aufgabe besteht in der Wiederherstellung des Vertrauens in die nationale Polizei und das Rechtssystem. 2015 waren mehr als 12.500 UN-Polizisten in 17 UN-Missionen. 12 Missionen waren unter der Führung der Hauptabteilung für Friedenssicherungseinsätze – DPKO (Department of Peacekeeping Operations) und 5 unter der Federführung der Abteilung für politische Angelegenheiten – DPA (Department of Political Affairs) im Einsatz.

Konkrete Aufgaben der UN-Polizei sind vom Mandat der Friedensoperationen abhängig. Sie konsultiert Vollzugsbehörden und Polizei, bilden Polizisten heran, helfen bei der Organisation der Polizeiarbeit an Ort. UN-Polizisten arbeiten in Flüchtlingscamps, unterstützen bei der Beschaffung von Polizeiausrüstung, z.B. von Fahrzeugen. In UN-Übergangsverwaltungen wie in Kosovo haben sie außerdem direkte Befugnisse für die Aufrechterhaltung von Recht und Ordnung.

Geschlossene Polizeieinheiten aus 140 Polizisten (Formed Police Units – FPU) nehmen an der Ausübung von Aufgaben der nationalen Polizei teil. In ihrer Zuständigkeit sind auch der Schutz von UN-Personal und UN-Einrichtungen. Diese Polizisten sind auch auf der Bewältigung von gewaltsamen Demonstrationen und Unruhen spezialisiert. 2007 wurde das erste weibliche Kontingent geschaffen, es war in der UN-Mission in Liberia eingesetzt. 2015 wurden mehr als 64 FPU entsendet.

Geschlossene Polizeieinheiten (FPU) wurden erstmals in den UN-Missionen in Kosovo und Ost-Timor eingesetzt. Heute kann man ein ständiges Anwachsen von solchen Polizeikräften beobachten. Geschlossene Polizeieinheiten bilden den größten Teil aller entsandten Kräfte.

Das sind insgesamt Polizeikräfte aus über 90 Ländern. Die zehn größten Polizeikräfte stellenden Länder sind: Jordanien, Bangladesch, Senegal, Indien, Nepal, Ruanda, Pakistan, Ägypten, Nigeria und Burundi. Die Bundesrepublik Deutschland stellte 2015 nur 19 Polizisten. Mehr als 10 % aller Polizeikräfte sind Frauen.

*Sprachberaterin G. M. Sorokina*

UDC 341.123

**W. O. DEGTJARJOWA**

*Charkiwer Nationale Universität des Innern, Ukraine*

### **UN-MISSIONEN ALS FRIEDENSGARANT**

Die Friedensmission ist eine Form des UN-Militäreinsatzes. Man muss aber sie mit der Beobachter- und der Friedenserzwingungsmission nicht vergleichen. In einer entsprechenden Resolution des UN-Sicherheitsrates sind Aufgaben einer Mission (die Art, der Umfang und die Dauer) festgelegt. Eine UN-Friedensmission wird nur mit Zustimmung der Regierung des Landes und aller Konfliktparteien durchgeführt. Die UN-Truppen erfüllen keine Kampfaufgaben, sie sind aber bewaffnet und haben Recht, in bestimmten Situationen ihre Waffe zu verwenden. Sie sind ermächtigt, sich selbst zu schützen und ihre Bewegungsfreiheit zu sichern. Zu den erstrangigen Handlungen einer Friedensmission gehören die Schaffung von Untersuchungskommissionen, Vermittlungen zwischen Konfliktparteien, Anrufung des internationalen Gerichtshofes in Den Haag, die Bildung von UN kontrollierten Pufferzonen, die Entsendung von Wahlbeobachtern wie z. B. bei der UNAMET in Osttimor.

Friedensmissionen dienten bisher vor allem der humanitären Hilfe und Überwachung eines Waffenstillstandes (z. B. auf Zypern), der Entwaffnung von Bürgerkriegsparteien (wie in Mosambik) oder der Sicherung eines Dekolonisierungsprozesses (z. B. in Neuguinea). Missionen sind auch ein wichtiger Beitrag zur Beseitigung von Fluchtursachen. Dabei wirkte eine Friedensmission als Friedensgarant oder Polizeimacht der Weltorganisation. Zu den weiteren Aufgaben zählt man die Unterstützung der staatlichen Verwaltung oder des Prozesses der Demokratisierung.

Nach der Meinung des deutschen Vize-Bundesregierungssprechers Georg Streiter leisteten die UN-Missionen „weltweit unverzichtbare Beiträge, um Frieden und Sicherheit zu schaffen und zu erhalten... Die Stärkung der Vereinten Nationen bleibt ein wichtiges außenpolitisches Anliegen der Bundesregierung...“. Deutschland ist heute mit einem Beitrag von 168 Millionen Euro pro Jahr drittgrößter Beitragszahler für das Budget der Vereinten Nationen. Hinzu kommen noch 262 Millionen Euro pro Jahr für UN-Friedensmissionen. In den heutigen Friedensmissionen kommt die gesamte Bandbreite militärischer, polizeilicher und ziviler Mittel zum Tragen. Es wird auf Konfliktprevention und Krisenbewältigung mit zivilen Mitteln wie Diplomatie, Entwicklungszusammenarbeit und wirtschaftspolitische Maßnahmen gesetzt.

*Sprachberaterin G. M. Sorokina*

UDC 341.123

**O. O. DENISSENKO**

*Charkiwer Nationale Universität des Innern, Ukraine*

## **GENDER-FRAGEN BEI DEN FRIEDENSOPERATIONEN**

Frauen und Männer erleben anders Konflikte und haben deshalb unterschiedliche Auffassungen von dem, was der Frieden ist. In der Anerkennung dieser Unterschiede, die als Geschlechtsaspekte bekannt sind, und in der Einbeziehung der Frauen in alle UN-Friedensoperationen ist der Schlüssel zum Erfolg der UN-Friedensbemühungen.

Wie wird die Geschlechtergleichstellung während der UN-Friedensoperationen gewährleistet? Die Abteilung für Friedenssicherungseinsätze (DPKO) hat eine Reihe von Möglichkeiten, die Geschlechterproblematik an die Spitze der Friedenstätigkeit zu stellen. Das Konzept der Tätigkeit der DPKO auf dem Gebiet von Genderaspekten und Friedenssicherung wurde in der Resolution 1325 (2000) des Sicherheitsrats festgelegt.

In der Resolution wurde die Verabschiedung von Maßnahmen verankert, die auf die Erfüllung der Bedürfnisse von Frauen und Gewährleistung ihrer gleichen Beteiligung an den Vermittlungs- und Verhandlungsprozessen gerichtet sind. Es wurde dabei eine wichtige Rolle der Frauen bei der Friedenssicherung und humanitären Hilfe unterstrichen.

Die Resolution 1325 hebt die Bedeutung der Gewährleistung gleicher, voller und aktiver Beteiligung von Frauen bei der Konfliktprävention und -lösung, Friedensschaffung und Friedenssicherung hervor. Allerdings ist die Situation bei weitem nicht befriedigend. Sie wird immer noch von Schwierigkeiten und Herausforderungen geprägt, vor allem in der Post-Konflikt-Phase. Da ist möglicher Beitrag von Frauen in die Sache der Friedenssicherung begrenzt. Ursachen kann man in dem Ausschluss der Frauen von der Teilnahme an der Entscheidungsfindung beobachten.

Die Frauen können eine sehr wichtige Rolle bei der Konfliktprävention und Friedenssicherung spielen, aber sehr oft haben sie keine Möglichkeit, an diesen Prozessen zu beteiligen. Frauen sind immer noch nicht in die Politik erlaubt. Während der Friedensverhandlungen werden oft humanitäre und Friedenspläne ohne Beteiligung von Frauen behandelt und ihre Interessen und Rechte nicht berücksichtigt.

Eine umfassende Integration von Genderaspekten in alle Phasen der Friedenssicherungseinsätze muss zu einer Leitlinie der Politik der Gleichstellung der Geschlechter bei Friedensoperationen werden.

*Sprachberaterin G. M. Sorokina*

UDC 341.123

**S. O. DOLGOWA**

*Charkiwer Nationale Universität des Innern, Ukraine*

## **RECHTSBEDINGUNGEN DES INTERNATIONALEN POLIZEIEINSATZES**

Rahmenbedingungen der internationalen Verwendung von deutschen Polizeibeamten unterscheiden sich von dem Einsatz der Bundeswehr. Dass wichtige Teile der Polizei jenseits nationaler Grenzen eingesetzt werden, ist schon deshalb bemerkenswert, weil Auftrag und Befugnisse der Polizei sowohl in territorialer als auch in rechtlicher Hinsicht an den Nationalstaat gebunden sind.

Polizeifragen sind nach dem Grundgesetz Ländersache. Die Beteiligung an Friedensmissionen gehört als Teil des Programms der Entwicklung der internationalen Beziehungen nach Artikel 32 GG in die Zuständigkeit des Bundes. Im Unterschied zum militärischen Auslandseinsatz, der einem Parlamentsvorbehalt unterliegt, beschließt im Fall der Polizei die Bundesregierung. Der Auslandseinsatz der Polizei und ihr Handeln müssen durch die Exekutive legitimiert werden.

Die Bundespolizei kann gemäß § 8 (1) des Bundespolizeigesetzes (BPolG) „zur Mitwirkung an polizeilichen oder anderen nichtmilitärischen Aufgaben im Rahmen von internationalen Maßnahmen“ im Ausland verwendet werden. Das Gesetz sieht vor, dass entsprechende Einsätze „auf Ersuchen und unter Verantwortung“ internationaler Organisationen wie der UN, der OSZE, der EU durchgeführt werden. Alle Auslandseinsätze der deutschen Polizei gründen sich auf einem internationalen Mandat. Als eine Ausnahme muss man dabei das German Police Project Team (GPPT) für den Aufbau der afghanischen Polizei nennen. Es basiert auf einer bilateralen Vereinbarung zwischen beiden Staaten.

Die Beteiligung der Bundespolizei an internationalen Missionen zur Krisenbewältigung und Konfliktprävention wurde zu ihrer Daueraufgabe. Am Anfang haben nur Beamte des Bundesgrenzschutzes an den Auslandsmissionen teilgenommen, seit 1994 beteiligen sich auch Beamte des Bundeskriminalamtes und der Länderpolizeien. Die Dauer des Einsatzes ist in der Regel ein Jahr. Die Rekrutierung basiert auf dem Prinzip der Freiwilligkeit. Die Gewinnung des geeigneten Personals hat aber Probleme. Dem steigenden Bedarf steht kein ausreichendes Angebot gegenüber. Das gilt insbesondere für spezialisierte Kräfte, beispielsweise in den Bereichen organisierter Kriminalität oder Informationstechnik. Die Bundesregierung tut alles Mögliche in dieser Situation, um solche Fachleute zu interessieren.

*Sprachberaterin G. M. Sorokina*

UDC 341.123

**M. K. KABANOW**

*Nationale Akademie der Nationalen Garde der Ukraine,  
Charkiw, Ukraine*

### **BUNDESWEHR REDUZIERT TRUPPENSTÄRKE IM KOSOVO**

Seit 1999 ist die Bundeswehr im Kosovo präsent. Nach dem blutigen Kosovokrieg und der Intervention der Nato hatte die Allianz zunächst eine große Stabilisierungsgruppe entsandt, an der sich die Bundeswehr zeitweise mit fast 6500 Mann beteiligte. Mit den Jahren wurde das Engagement immer weiter zurückgefahren. Nun will die Bundesregierung die Mission der Bundeswehr im Kosovo verkleinern. Ein Ende der Nato-Mission scheint in Sicht.

Verteidigungsministerin Ursula von der Leyen (CDU) und Außenminister Frank-Walter Steinmeier (SPD) informierten am Montag die Fraktionschefs im Bundestag schriftlich darüber, dass im kommenden Jahr nur noch maximal 1350 Soldaten bei der Nato-Mission zum Einsatz kommen sollen. Bisher lag die Obergrenze bei 1850 Soldaten.

Laut dem Schreiben soll das Kabinett das modifizierte Bundestagsmandat am Mittwoch beschließen. Der Bundestag muss dies noch billigen. Bei den bisher 16 Beratungen stimmte das Parlament dem Kosovo-Mandat stets zu, einzig die Linken waren gegen den Bundeswehreinsatz.

Derzeit sind im Kosovo selber nur rund 750 deutsche Soldaten im Einsatz. Allerdings hält die Bundeswehr für Notfälle eine Reservetruppe von noch mal knapp 700 Mann in Deutschland vor, sie kann innerhalb von zwei Wochen ins Einsatzgebiet verlegt werden. Ab dem Herbst wird die Zahl der Soldaten im Land nun auf etwa 650 Mann reduziert.

Dennoch sei weiterhin eine substanzielle deutsche Beteiligung an der Nato-Mission möglich, schreibt die Bundesregierung, für den Fall des Falles verfüge die Bundeswehr weiterhin über hinreichende Flexibilität für eine schnelle Reaktion.

Mit der deutlichen Verkleinerung der sogenannten Mandatsobergrenze passt die Regierung einen der am längsten laufenden Auslandseinsätze an die aktuelle Lage an. Innenpolitisch ist das Kosovo zwar bis heute fragil, immer wieder kommt es zu gewalttätigen Demonstrationen. In der Unterrichtung für die Abgeordneten wird die militärische Situation aber als «grundsätzlich ruhig und stabil» beschrieben.

Nur im Norden des Mini-Staates gebe es wegen Auseinandersetzungen zwischen der dort dominanten serbischen Bevölkerung und der meist islamischen Minderheit der Kosovaren noch Zwischenfälle.

Im vergangenen Jahr wurden die Nato-Einheiten jedoch kein einziges Mal zur Hilfe gerufen, deswegen stimmte auch die Nato einer Reduzierung zu. Die Nato-Einheiten können alarmiert werden, wenn es zu massiven Spannungen oder gar zu gewaltsamen Kämpfen kommt.

Die Bundeswehr ist derzeit im Camp Maréchal de Lattre de Tassigny in Novo Selo stationiert, geht im Norden des Kosovo auf Patrouillen und unterstützt zudem die EU-Rechtsstaatlichkeitsmission «Eulex» in dem Balkanland.

Mit der schrittweisen Verkleinerung wird das Ende des Kosovo-Einsatzes zumindest absehbar. Mittlerweile stehen andere Missionen wie jene zur Bekämpfung der Schlepperkriminalität im Mittelmeer oder die Teilnahme der Überwachungs-Tornados beim Luftkrieg gegen den «Islamischen Staat» (IS) in Syrien und Irak im Fokus der Truppe.

*Sprachberaterin I. M. Antonjan*

UDC 341.123

**O. S. KOLYADA**

*Charkiwer Nationale Universität des Innern, Ukraine*

## **POLIZEIEMISSION DER BRD IN AFGHANISTAN**

Der Einsatz der Polizei in internationalen Friedensmissionen wurde zu einem Standardinstrument der deutschen Außenpolitik geworden. Nach der Meinung der Bundesregierung ist der Einsatz von Polizeikräften für den Aufbau und die Ausbildung der nationalen Polizei in Afghanistan ein zentraler Teil des zivilen deutschen Beitrags für die Stabilisierung der Lage und Konsolidierung der afghanischen Gesellschaft.

Die Bundesrepublik unterstützt die afghanische Polizei mit Ausbildungs- und Ausstattungshilfe seit den 1960er Jahren. Sie übernahm nach der Petersberg-Konferenz vom Dezember 2001 für diesen Aufgabenschwerpunkt die Koordinierung und verfolgt dabei zwei Kernprojekte: in einem Land mit zerbrochener Staatlichkeit administrative und organisatorische Strukturen von Polizei und Strafverfolgung aufzubauen und die Grundlage für eine unabhängige afghanische Nationalpolizei zu schaffen. Seit 2002 wirkten durchschnittlich 40 Beamte aus Bund und Ländern an der Aus- und Weiterbildung an der Polizeiakademie Kabul und im Norden des Landes.

Nach dem Afghanistan-Projekt gelang es, die Organisation und die Laufbahnmuster der Polizei zu reformieren. Durch deutsche Unterstützung konnte die Bezahlung der Polizeikräfte sichergestellt werden. Das deutsche Ausbildungskonzept zielte vor allem auf die Ausbildung von



Multiplikatoren, die später als Polizeiführer ihr Wissen und ihre Erfahrungen an örtliche Polizeikräfte weitergeben. Bis heute sind über 8.600 Polizeioffiziere in der Polizeiakademie ausgebildet worden, gegenwärtig befinden sich mehr als 2.000 in der Ausbildung. Hinzu kommen mehr als 17.000 Polizisten, die in den vergangenen Jahren unterrichtet worden sind.

Die Bundesregierung hat sich für eine Europäisierung des Polizeiprojektes eingesetzt. Im Mai 2007 wurde vom Rat der EU die Einrichtung der Mission EUPOL Afghanistan beschlossen. Die Mission arbeitet auf dem Gebiet der Überwachung, Beratung und Ausbildung der Führungsstäbe des afghanischen Innenministeriums, Justizministeriums, des Büros des Generalstaatsanwalts in Kabul und in einigen afghanischen Provinzen, sie leistet einen großen Beitrag zur Unterstützung des Reformprozesses der afghanischen Regierung. Im Juni 2014 stimmte der Rat der EU einer Verlängerung der Mission bis Ende 2016 zu.

*Sprachberaterin G. M. Sorokina*

UDC 341.123

**J. M. KOTOW**

*Nationale Akademie der Nationalen Garde der Ukraine,  
Charkiw, Ukraine*

### **BUNDESREGIERUNG WEITET DEN MALI-EINSATZ DER BUNDESWEHR AUS**

Mali ist einer der Krisenherde in Afrika. Im Rahmen der UNO-Stabilisierungsmission MINUSMA sind im Norden des Landes mehrere hundert deutsche Soldaten stationiert. Die Einsätze sind gefährlich, denn in dem Gebiet operieren Milizen und Terrororganisationen.

In Mali sollen Blauhelme für Sicherheit sorgen – auch die Bundeswehr bekämpft dort Islamisten. Heute kommt Verteidigungsministerin von der Leyen zu Besuch. Doch die Friedensmission hat bislang keinen Frieden gebracht.

Das Bundesverteidigungsministerium hat die Verstärkung des Bundeswehreininsatzes in Mali eingeleitet, berichtete die Nachrichtenagentur Reuters. Das Truppenkontingent soll mit Hubschraubern sowie weiteren Soldaten verstärkt werden.

Der Einsatz der Helikopter sei aber daran gebunden, dass in zwei Jahren ein anderer Staat diese Aufgabe von Deutschland übernimmt. Ab Ende 2018 soll die deutsche Beteiligung an der UN-Friedensmission in Mali allmählich reduziert werden.

Die Befristung des Helikoptereinsatzes begründeten Außenminister Frank-Walter Steinmeier und Verteidigungsministerin Ursula von der Leyen in einem Brief an den UN-Generalsekretär Ban Ki Moon damit, dass die Bundeswehr eigentlich über keine freien Hubschrauber Kapazitäten verfüge. Diese müssten „von ihren derzeitigen Aufgaben abgezogen werden“. Die Minister schrieben, dass die Helikopter „aus technischen Gründen nur bis zum Beginn des zweiten Halbjahres 2018 zur Verfügung gestellt werden können.“ Sie forderten „verbindliche Zusagen anderer UN-Mitgliedsstaaten, die Hubschraubergestellung“ danach zu übernehmen. Bisher stellten die Niederlande die Helikopter für den UN-Einsatz.

Reuters zufolge sind aktuell etwa 550 deutsche Soldaten im Norden Malis stationiert. Der UN-Einsatz umfasse insgesamt rund 15.000 Soldaten und Polizisten. Sie sollen das Friedensabkommen zwischen der Zentralregierung und islamistischen Aufständischen sichern. Bisher seien etwa 100 Soldaten im Rahmen des UN-Einsatzes gestorben.

*Sprachberaterin I. M. Antonjan*

UDC 341.123

**K. W. ONYSCHKO, M. E. STANKO**

*Charkiwer Nationale Universität des Innern, Ukraine*

### **DEUTSCHE POLIZEI IN INTERNATIONALEN FRIEDENSEINSÄTZEN**

Die erste Friedensmission der deutschen Polizei fand vom September 1989 bis März 1990 statt. Fünfzig Beamte des damaligen Bundesgrenzschutzes (heute: Bundespolizei) waren zur Überwachung der lokalen Polizei und der Wahlvorbereitungen in Namibia eingesetzt. Insgesamt haben mehr als 5.000 deutsche Polizeibeamte ihren Dienst unter dem Dach von Vereinten Nationen (UN), EU oder OSZE in Afrika, auf dem Balkan oder in Afghanistan geleistet. Sie nahmen an mehr als 25 Missionen teil.

Die Aufgaben der Friedensstifter reichen von der Beratung und Ausbildung der lokalen Polizei über die Unterstützung der Reform der Sicherheitsorgane bis zur Erfüllung aller präventiven und repressiven Polizeiaufgaben und damit der Übernahme der Exekutivgewalt. Sie müssen dem Ausbruch neuer Feindseligkeiten vorbeugen und die Bedingungen für eine tragfähige soziale und ökonomische Entwicklung schaffen. Der Polizei kommt bei der Krisenbewältigung und Friedenssicherung eine Schlüsselrolle zu.

Wie stark die Polizei das Bild der internationalen Krisenbewältigung prägt, zeigt ein Blick auf die Friedensmissionen der UN. Während im Jahr 1988 nur 35 unbewaffnete Polizisten als Teil der United Nations

Peacekeeping Force in Cyprus eingesetzt waren, waren es 27 Jahre später bereits mehr als 12.500 Beamte aus 90 Ländern.

Im Rahmen des Civilian Headline Goals haben sich die Mitgliedstaaten darauf verständigt, feste Kontingente für die Verwendung in zivilen Missionen bereit zu stellen. Von der planmäßigen Stärke von mehr als 5.700 Polizisten stellt die Bundesrepublik das größte Kontingent (910 Beamte, davon 90 innerhalb von 30 Tagen).

Zentrales Koordinierungsgremium für den internationalen Polizeieinsatz ist in Deutschland die Arbeitsgruppe Internationale Polizeimissionen (AG IPM) von Bund und Ländern, die seit 1996 für die Vorbereitung, Beteiligung und Durchführung von Polizeimissionen zuständig ist. Ob sich die BRD an einer internationalen Polizeimission beteiligt, hängt von vielen Faktoren ab. Entscheidende Voraussetzung ist eine relative Sicherheit für die Beamten. Unverzichtbar ist der nichtmilitärische Charakter des Einsatzes. Aus verfassungsrechtlichen Gründen beteiligt sich Deutschland nicht mit Polizeikräften an Einsätzen, die unter militärischer Führung stehen, wie im Fall der EUFOR in Bosnien-Herzegowina, an denen Polizeieinheiten aus mehreren europäischen Staaten als ein Bestandteil militärischer Mission teilgenommen haben.

*Sprachberaterin G. M. Sorokina*

UDC 341.123

**A. F. POLJAK**

*Charkiwer Nationale Universität des Innern, Ukraine*

## **FRAUEN IN INTERNATIONALEN POLIZEIEMISSIONEN**

Die Vereinten Nationen nahmen am 31. Oktober 2000 die Resolution über die Erhöhung des Frauenanteils in internationalen Polizeimissionen an. Die Durchsetzung der friedenserhaltenden Maßnahmen bei der Anwendung des humanitären Herangehens wurde durch eine Vergrößerung der Zahl der Frauen in den Reihen der Friedenstruppen begleitet. Die friedenserhaltenden UN-Einsätze hatten gezeigt, dass mit dem Anwachsen des Frauenanteils auch die Qualität der Arbeit stieg. Sehr oft sind die Hilfebrauchenden in den Einsatzgebieten Frauen und Kinder und hier sind weibliche Polizeikräften sehr notwendig.

Die Tätigkeit der Frauen in allen Bereichen – in der Polizei, den Streitkräften und im öffentlichen Dienst – übt einen positiven Einfluss auf friedenserhaltende Maßnahmen aus. Wichtig ist die Rolle der Frauen vom Standpunkt der Friedensförderung aus und beim Schutz der Frauenrechte.

Im Jahr 1993 betrug der Frauenanteil in den internationalen Friedenskräften 1 %. Heute ist es etwa 125.000 Frauen in den Reihen der Friedenstruppen (3 % der Soldaten und 10 % der Polizeiangehörigen). UN stimmt der aktiven Beteiligung von Frauen in den Polizeikontingenten der Friedenstruppen zu. Die Suche nach der Geschlechterparität unter UN-Mitarbeitern ist eine Priorität in der UN-Tätigkeit. UN Police Department startete eine „globale Aktion“, deren Aufgabe in der Erhöhung des Anteils der Polizeibeamtinnen seit dem Jahr 2014 bis zu 20 % des Gesamtbestandes der Friedenskräfte besteht.

Warum ist die Beteiligung von Frauen an Friedenseinsätzen wichtig? – Frauen-Teilnehmerinnen der Friedensmissionen dienen als Beispiel für die örtliche Bevölkerung, vor allem für Frauen und Mädchen, die oft in einer von Männern dominierten Gesellschaft leben, für ihre Rechte und die Teilnahme an Friedensprozessen zu kämpfen.

Die Erhöhung der Frauenanzahl ist für die Lösung folgender Aufgaben notwendig: für die Stärkung der Rolle der Frauen im Gastland; für die Schaffung den Friedenstruppen der Möglichkeit des Kontaktes mit Frauen im Gastland, wo den Frauen nicht erlaubt ist mit den Männern zu sprechen; für die Durchführung von Gesprächen mit Opfern von geschlechtsbezogener Gewalt; für die Betreuung von weiblichen Kadetten in Polizei- und Militärakademien. Die Anwesenheit von Frauen in Friedensmissionen kann auch das Gefühl der Sicherheit bei Frauen und Kindern stärken.

*Sprachberaterin G. M. Sorokina*

UDC 341.123

**W. Ju. SASONOWA**

*Charkiwer Nationale Universität des Innern, Ukraine*

## **GEWÄHRLEISTUNG DES FRIEDENS DURCH DIE UN-POLIZEI**

Die Polizei der Vereinten Nationen spielt eine wichtige Rolle bei der Gewährleistung des Friedens und der Sicherheit in der Welt. Jeden Tag werden UN-Polizisten - Männer und Frauen – eingesetzt, um internationale Standards der Menschenrechte zu sichern. Traditionell wurden Befugnisse der Polizisten auf die Beobachtung, Überwachung und Berichterstattung beschränkt. Als nächster Schritt der Tätigkeit der UN-Polizisten wurde die Erweiterung ihrer Aufgaben: Seit Anfang der 1990er Jahre gehören die Funktionen der Beratung, Betreuung und Ausbildung der nationalen Polizei und anderer Strafverfolgungsbehörden in den Überwachungsländern.

Die Notwendigkeit in der Hilfe der Polizei bei der Durchführung der UN-Mandate hat sich deutlich erhöht. Die Zahl der Polizisten in Friedenssicherungseinsätzen und in besonderen politischen Missionen hat sich von 5.840 im Jahr 1995 auf mehr als 13.000 Menschen im Jahr 2015 vergrößert. Die vorrangige Aufgabe der UN-Polizei ist es, die Zahl der weiblichen Polizeibeamten an Friedenseinsätzen zu erhöhen und bei der Rekrutierung von Frauen in den nationalen Polizeidienst zu unterstützen.

Die Tätigkeit der Polizei der Vereinten Nationen ist darauf gerichtet, inländische Polizeidienste zu stärken oder wiederherzustellen. Die UN-Polizei unterstützt die Polizei und andere Strafverfolgungsbehörden von Gastgeberstaaten bei den Spezialisierungen in Untersuchungen und bei der Bewältigung schwerer und organisierter Kriminalität.

Im Rahmen der Mission der Vereinten Nationen in Bosnien und Herzegowina, der Operation in Burundi erfolgte die Unterstützung der Reformierung und des Wiederaufbaus von Polizeibehörden. Die Vereinten Nationen leisteten Hilfe während der Stabilisierungsmission in Côte d'Ivoire, Kongo und in Haiti. Die UN-Übergangsverwaltungsmissionen in Kosovo, Liberia und in Sierra Leone sind auch von großer Bedeutung.

In einigen Missionen sind die UN-Polizeibeamten für alle Polizeiaufgaben zuständig und tragen die Verantwortung für die Aufrechterhaltung von Recht und Ordnung. Sie dürfen in Übereinstimmung mit dem Mandat der Mission und spezifischen Richtlinien Einzelpersonen aufhalten, inhaftieren und durchsuchen, wie dies in Kosovo und in Osttimor der Fall war. Die UN-Polizei wird jedoch nach den Rechtsvorschriften des Aufnahmelandes nicht als Strafverfolgungsbehörde angesehen, und ihre Befugnisse sind begrenzt. Sie spielt auch eine Schlüsselrolle beim Schutz von Personal und Einrichtungen der Vereinten Nationen auf dem Gastgeberlandterritorium.

*Sprachberaterin G. M. Sorokina*

UDC 341.123

**K. W. SLOBINA, M. O. KORNIJENKO**

*Charkiwer Nationale Universität des Innern, Ukraine*

## **AUFGABEN DER POLIZEIEMISSIONEN MIT DEUTSCHER BETEILIGUNG**

Die Aufgaben der Polizeimissionen mit deutscher Beteiligung zeigen die Entwicklung der internationalen Bemühungen um Konfliktprävention und deren Bewältigung. Anfang der 1990er Jahre dominierte die Unterstützung von Prozessen in Staaten, die sich auf dem Weg von einem

autoritären System zur Demokratie befanden. Als Ausgangspunkt kann man die Beteiligung der Beamten des BGS an der Mission in Namibia nennen, wo sie den Auftrag hatten, die lokale Polizei zu überwachen und die Wahlvorbereitungen zu beobachten. Über ähnliche Befugnisse verfügten die Polizisten in Kambodscha von Mai 1992 bis August 1993. An der Mission nahmen damals 105 Kräfte des BGS teil. Ein kleines Kontingent begleitete von Juni 1993 bis Juni 1996 die UN-Mission in der Westsahara.

Eine neue Phase der Polizeimissionen begann mit den Kriegen im ehemaligen Jugoslawien. Das Bild der Polizeimissionen prägte zu dieser Zeit die Unterstützung des Aufbaus und der Reform von Polizei- und Strafverfolgungsbehörden durch Ausbildung und Beratung, durch die Kontrolle und Beobachtung der lokalen Sicherheitskräfte. Bosnien-Herzegowina stand dabei im Mittelpunkt. Die Präsenz der internationalen Kontingente sollte dort und in Mazedonien das Vertrauen der Bevölkerung in die Sicherheitskräfte erhöhen. Die Situation forderte, dass der Schwerpunkt der Tätigkeit der Mission sich dabei auch auf die Bekämpfung der organisierten Kriminalität verlagerte.

Mit der 1999 gestarteten Mission in Kosovo wurde eine neue Stufe der internationalen Polizeimissionen erreicht. Den Kräften der Mission wurde die Aufgabe gestellt, alle präventiven und repressiven Polizeiaufgaben einschließlich der grenzpolizeilichen Aufgaben wahrzunehmen. Die Personalstärke in Kosovo betrug bis zum März 2008 mehr als 2.500 Beamte.

Mit kleinen Teams (zwischen fünf und zwanzig Personen) beteiligte sich die BRD an den UN-Missionen in Liberia und im Sudan sowie an der EU-Mission in den palästinensischen Autonomiegebieten.

Ein eigenes Profil weisen die Unterstützungsmissionen für den Grenzbereich auf. An der Grenze zwischen der Republik Moldau und der Ukraine hat die EU im Juni 2005 eine Border Assistance Mission mit etwa 200 Polizei- und Zollbeamten aus der EU und weiteren Staaten eröffnet, welche die lokalen Behörden bei der Bekämpfung der Grenzriminalität unterstützt und eine bessere Zusammenarbeit der Grenzkräfte beider Staaten fördern sollte.

*Sprachberaterin G. M. Sorokina*

## **ТЕЗИ ДОПОВІДЕЙ ФРАНЦУЗЬКОЮ МОВОЮ**

UDC 341.123

**Y. M. DEMYAN**

*Université nationale des affaires intérieures de Kharkiv, l'Ukraine*

### **LA PROTECTION DES CIVILS ET LES MISSIONS DE L'ONU**

Les conflits armés font d'habitude beaucoup de victimes parmi les populations civiles. Ainsi le Conseil de sécurité a chargé plusieurs opérations de maintien de la paix de mettre les civils à l'abri de la violence.

Ce mandat de protection des populations civiles est souvent vu comme un point de référence auquel se réfèrent la communauté internationale et ceux que les Casques bleus efforcent de protéger. C'est souvent eux qui apprécient l'action des Casques bleus en tant que défenseurs de la paix.

Le Département des opérations de maintien de la paix (DOMP) et le département de l'appui aux missions (DAM) s'emploient activement pour améliorer à toujours leur efficacité en matière de la protection des civils.

A ces buts l'Organisation des Nations Unies (l'ONU) a élaboré avec ses opérations de maintien de la paix la base théorique applicable à la protection des populations civiles. L'Organisation a encouragé aussi ses missions de maintien de la paix à mettre en œuvre des stratégies globales et à mobiliser toutes les ressources disponibles pour protéger les civils. En outre, l'Organisation a dispensé des formations quant à la protection des civils à l'ensemble de son personnel militaire et policier sur le terrain ainsi qu'aux contingents en attente de déploiement.

Les opérations de maintien de la paix rencontrent de nombreuses difficultés dans la mise en œuvre de ce mandat extrêmement complexe. Les Casques bleus sont fréquemment appelés à protéger les populations civiles dans des conditions très dures, avec des ressources limitées ou insuffisantes. Bien souvent, les opérations de maintien de la paix se déploient sur tel terrain qu'il est irréaliste de penser qu'elles pourront protéger tous les civils à tout moment.

La nature dynamique des environnements dans lesquels les Casques bleus opèrent signifie que la situation sécuritaire peut changer très rapidement. On parle très souvent des situations dans lesquelles les populations civiles n'ont pas été dûment protégées, mais on parle moins souvent d'un effort organisé et une responsabilité partagée de beaucoup de participants.

La protection des civils ne relève pas exclusivement de la responsabilité des opérations de maintien de la paix de l'Organisation des

Nations Unies. La fonction de la protection des civils est exécutée aussi par le Conseil de sécurité, le Département des opérations de maintien de la paix, le Département de l'appui aux missions ainsi que les pays qui fournissent des contingents et des forces de police, nécessaires aux opérations de maintien de la paix. Le Conseil de sécurité définit les mandats en ce qui concerne la protection des civils. Le Département des opérations de maintien de la paix et le Département de l'appui aux missions planifient, déploient et gèrent les opérations de maintien de la paix. Il faut distinguer aussi les Casques bleus qui s'acquittent sur le terrain avec du mandat qui leur a été confié et surtout le gouvernement hôte, à qui incombe la responsabilité principale de la protection de ses citoyens.

Ici, quant à nous l'activité de la police dans le contexte des opérations de maintien de la paix est énorme mais elle n'est pas suffisante. Un vrai mécanisme doit être élaboré. Celui qui partagera la responsabilité, les efforts et les résultats parmi tous les acteurs en jeu dans le cadre d'une démarche globale de la protection des populations civiles. En outre, les premiers temps des larges activités nécessaires doivent être organisées dans le domaine de la sécurité publique et de l'assistance sociale pour installer la paix durable et le respect des droits de l'homme dans les zones de conflit.

*Consulteur de langue L. D. Diagileva*

UDC 341.123

**T. V. GAVRYLENKO**

*Université nationale des affaires intérieures de Kharkiv, l'Ukraine*

## **LE MAINTIEN DU MORAL DES CASQUES BLEUS**

Le moral des policiers qui prennent part aux opérations de maintien de la paix est une composante très importante pour l'exécution effective des opérations de la paix et la sécurité internationale.

Dans leur activité ces policiers se trouvent dans la zone de conflit qui viole les droits d'un grand nombre de gens et porte atteinte à la paix pendant des mois et des années.

Ainsi dans cette situation tout policier ressent l'influence des facteurs qui suppriment son moral, nuisent sa stabilité mentale, amènent plus tard jusqu'à l'apparition des troubles de stress ou à l'accomplissement en grand danger des décisions téméraires et spontanées. Tout cela peut emmener jusqu'aux conséquences négatives ou létales.

Parmi les facteurs qui influencent le moral du policier dans la zone des missions de la paix on envisage les facteurs tels que: démographique, personnel, de service, moral, climatique.



L'effet nocif de ces facteurs peut être renforcé par la situation militaire et politique, notamment à cause des conditions extrêmes qui rendent la vie et le service des Casques bleus vraiment difficiles.

A notre avis, le soutien de la santé psychologique des Casques bleus exige tout un ensemble de mesures et d'étapes nécessaires.

Premièrement, il faut former à l'avance la volonté des policiers d'agir dans les situations extrêmes. Cette volonté se traduit en formation de tels traits de caractère comme la maîtrise de soi, la confiance, la connaissance de l'action dans des situations stressantes, la capacité à surmonter les effets négatifs sur le psychisme. La base de cette étape est l'information sur la situation en cours dans la zone des missions de la paix. L'information doit neutraliser la cause de l'incertitude du policier et diminuer sa tension psychologique.

Deuxièmement, il faut modeler les conditions de la future activité pour que le policier informé sur la situation en cours puisse choisir des méthodes et des moyens adéquats pour réagir. Il convient de noter la formation juridique qui dans ce cas de modélisation joue un rôle clé dans la formation de futurs professionnels.

Troisièmement, il faut soutenir constamment le moral des policiers qui accomplissent leurs devoirs difficiles dans la situation variable. Dans ce cas il est raisonnable d'organiser des activités nécessaires pour surmonter l'ennui, la somnolence ou la surexcitation des policiers qui attendent le danger. Telles mesures sont possibles grâce à l'influence du chef sur ses subordonnés ou si ces derniers utilisent les méthodes d'autorégulation.

Donc, le maintien du moral des policiers qui prennent part aux opérations de maintien de la paix dépend des différentes composantes interdépendantes. La mise en œuvre du complexe de moyens appropriés est capable d'atteindre le niveau nécessaire de la volonté d'agir des policiers dans les conditions définies et les situations extrêmes. Il ne faut pas oublier que l'opinion publique est aussi capable de surmonter le moral des Casques bleus et de leur donner la confiance en leurs actions pour la paix au monde entier.

*Consulteur de langue L. D. Diagileva*

UDC 341.123

**O. O. OLEKSYUK**

*Université nationale des affaires intérieures de Kharkiv, l'Ukraine*

## **LE RESPECT DES DROITS DE L'HOMME ET LES MISSIONS DE L'ONU**

Les droits de l'homme comme un concept philosophique, juridique et politique, signifient un ensemble de libertés et de possibilités juridiques qui sont naturelles et inviolables. Cet ensemble de libertés et de possibilités est

dû au fait de l'existence de l'homme dans une société civilisée. Par définition le concept des droits de l'homme est universaliste, égalitaire et incompatible avec les systèmes et les régimes fondés sur la supériorité d'une caste, d'une race, d'un peuple, d'une croyance, d'une classe, d'un groupe social quelconque ou d'un individu.

Les droits de l'homme représentent un pilier fondamental des missions de l'ONU. Toute personne qui intervient dans le pays pour maintenir la paix doit assurer la protection et la promotion des droits de l'homme. A ces fins, la plupart des opérations pluridimensionnelles menées en faveur de la paix intègrent une équipe spécialisée en droits de l'homme.

A l'heure actuelle, les spécialistes des droits de l'homme interviennent dans six opérations de maintien de la paix et dans neuf missions spécifiques de nature politique. Par exemple ils agissent dans le cadre de la Mission de l'Organisation des Nations Unies pour la stabilisation en République démocratique du Congo, de l'Opération hybride de l'Union africaine et des Nations Unies au Darfour, de la Mission des Nations Unies au Soudan du Sud, de la Mission des Nations Unies au Libéria, de l'Opération des Nations Unies en Côte d'Ivoire, de la Mission des Nations unies pour la stabilisation en Haïti et de la Mission d'assistance des Nations unies en Afghanistan.

Les spécialistes des droits de l'homme sont chargés de protéger et de promouvoir les droits de l'homme grâce à des actions sur le terrain. Ils aident les populations à agir activement afin d'étendre leurs droits et leurs possibilités. Ils responsabilisent les populations en les incitant à revendiquer et à affirmer leurs propres droits. Les spécialistes amènent l'Etat à respecter ses obligations en matière de droits de l'homme et d'application de la loi.

Le spectre des activités des spécialistes en droits de l'homme est très grand. Ils surveillent le respect des droits de l'homme, mènent des recherches approfondies dans ce domaine, empêchent toute violation des droits de l'homme. Ces spécialistes réagissent toujours face aux violations des droits de l'homme en soutenant les réformes institutionnelles et en collaborant étroitement avec les gouvernements locaux, les institutions nationales et la société civile. Ils travaillent aussi avec d'autres équipes sur le terrain et intègrent les droits de l'homme conformément à leurs objectifs.

En outre, les spécialistes des droits de l'homme travaillent en étroite collaboration avec d'autres organisations chargées de maintenir la paix et coordonnent leurs missions avec ces organisations afin de maintenir la paix et de coordonner des tâches communes de la protection des droits de l'homme.

Les activités de ces organisations de maintien de la paix peuvent être semblables à celles des spécialistes, découler des initiatives civiles et se concentrer en particulier sur la protection des civils, la gestion des conflits

associés aux violences, surtout aux violences sexuelles et aux violences faites aux enfants.

Un énorme travail est déjà accompli dans le domaine des droits de l'homme dans les zones de conflit grâce aux missions de l'ONU, mais il y a certains problèmes qui restent encore. Ce sont principalement les problèmes des civils, surtout des femmes et des enfants.

A notre avis, on peut atteindre le renforcement du respect des droits de l'homme en initiant sur le terrain des réformes législatives qui permettent non seulement faire respecter les droits de l'homme dans certaines zones de conflits mais aussi favoriser des changements profonds dans les domaines de la sécurité publique, de l'assistance médicale ou de l'éducation publique.

*Consulteur de langue* **L. D. Diagilieva**

UDC 341.123

**M. Y. SYMONENKOVA**

*Université nationale des affaires intérieures de Kharkiv, l'Ukraine*

## **LA PROTECTION DES ENFANTS DANS LES ZONES DE CONFLIT**

Les événements actuels qui se produisent dans les zones de conflit nous montrent clairement les malheurs et les souffrances des enfants. Les enfants font une grande partie de victimes d'enlèvements, de viols, de meurtres et d'autres crimes liés au non-respect des droits des enfants à la vie, à la santé, à l'épanouissement de la personnalité et beaucoup d'autres droits.

Afin de faire face à la violation des droits des enfants on a créé dans les cadres des missions de l'ONU des organismes qui jouent un rôle important pour protéger des enfants contre les effets nocifs de la guerre.

Tout d'abord les contingents militaires signalent les violations des droits des enfants au personnel responsable aux droits des enfants.

La Police de l'ONU collabore avec la police nationale pour intervenir pour la protection des enfants. En plus, les spécialistes des affaires judiciaires veillent au respect des droits des enfants inscrits dans les législations nationales.

Le chef de toute mission de l'ONU déclare que l'un des buts prioritaires du processus de la paix dans les zones de conflit doit être la protection de l'enfance.

Ainsi tout le personnel des opérations du maintien de la paix reçoit une formation concernant les droits des enfants et leur protection en période de conflit.

En plus, dans les cadres des missions de l'ONU il y a des conseillers à la protection de l'enfance.

Ce sont les spécialistes affectés aux missions pour les aider à protéger les droits des enfants. Ces spécialistes sont chargés de veiller à ce que la protection de l'enfance fasse partie intégrante des efforts et des activités de la mission. Ils peuvent aussi consulter le chef de l'opération dans le domaine des droits des enfants. Ils dispensent aux Casques bleus nouvellement déployés une formation à la protection de l'enfance qui vienne compléter la formation à ce sujet que doivent recevoir tous les membres de l'opération avant leur affectation. Les conseillers à la protection des enfants suivent la situation et rendent compte des violations les plus graves des droits des enfants. Ils jouent un rôle primordial en établissant un dialogue avec ceux qui commettent des violations les plus insignes des droits des enfants, pour y mettre fin.

Les services des opérations de maintien de la paix responsables de la protection de l'enfance ne réalisent pas les programmes sur les comptes des administrations locales. Cette indépendance leur apporte une certaine marge de manœuvre en permettant de jouer un rôle assez important sur le terrain.

Mais de l'autre côté, à notre avis, les organismes locaux doivent être plus responsables et apporter son aide législatif et administratif.

Même si la protection des enfants menée par le Département des opérations de maintien de la paix est évidente et a ses résultats positifs, pour être vraiment plus efficace elle doit être accompagnée des efforts des autres mécanismes locaux et internationaux qui s'occupent de la protection de l'enfance. Il est nécessaire de créer tout un réseau des organisations pour attaquer au problème sous tous ses aspects afin de rompre le cycle vicieux de la violation des droits des enfants et poser les bases d'une paix solide dans les zones de conflit.

*Consulteur de langue* **L. D. Diagilieva**

## **ТЕЗИ ДОПОВІДЕЙ УКРАЇНСЬКОЮ МОВОЮ**

УДК 341.123

***В. О. АВДЕЄВ***

*Харківський національний університет внутрішніх справ, Україна*

### **МІСІЯ ОРГАНІЗАЦІЇ ОБ'ЄДНАНИХ НАЦІЙ З НАДАННЯ ДОПОМОГИ РУАНДІ: АНАЛІЗ ДІЯЛЬНОСТІ ООН ТА СУПУТНИХ ФАКТОРІВ**

Боротьба між озброєними силами Руандійської урядової більшості Хуту та Руандійським патріотичним фронтом (РПФ) меншин Тутсі була розпочата у жовтні 1990 на кордоні між Руандою та її північним сусідом, Угандою. Вже у жовтні 1993 Рада Безпеки за допомогою резолюції 872 (1993) створила міжнародні сили Місії Організації Об'єднаних Націй з надання допомоги Руанді (МООННДР), задля забезпечення та контролю за виконанням сторонами угод та підтримки тимчасового уряду.

ООН запросила військову допомогу, але спочатку тільки Бельгія з половиною батальйону у 400 військових груп, та Бангладеш з тилловими елементами у 400 військових груп, висунули особовий склад. На те, щоб досягти санкціонованої цифри у 2548 пішло п'ять місяців. Через низку невирішених питань між сторонами реалізація домовленостей була затримана. Отже, інавгурації тимчасового уряду так і не відбулося. У квітні 1994 президенти Руанди та Бурунді були вбиті під час повернення з мирних перемовин у Танзанії. При посадці у руандійській столиці Кігалі за невизначених обставин літак Руанди зазнав аварії. Ця подія дала початок хвилі політичних та етнічних вбивств: прем'єр-міністр, кабмін та миротворці МООННДР потрапили до переліку перших жертв. МООННДР намагалася врегулювати припинення вогню, але особовий склад все більше потрапляв під вогонь супротивних сил. Після того, як деякі країни відкликали свій контингент в односторонньому порядку, Рада Безпеки знизилася кількість сил МООННДР з 2548 до 270, видавши резолюцію 912 (1994) від 21 квітня 1994 року. Незважаючи на це зниження, наявним силам МООННДР вдалося захистити тисячі руандійців, які укривалися в місцях, підконтрольних МООННДР. В липні сили РПФ встановили контроль над Руандою, завершивши громадянську війну та встановивши широкомасштабне урядування. Новий уряд проголосив обов'язковою мирну угоду 1993 року та запевнив МООННДР, що він співпрацюватиме у поверненні біженців.

ООН засвоїла урок при вирішенні конфлікту в Руанді. Внутрішні та зовнішні фактори направили керівництво місії до дій, яких миротворчі сили повинні сторонитись у майбутньому.

*Науковий консультант К. В. Юртаєва*

УДК 341.123

**Я. В. АНТОНЕНКО**

*Харківський національний університет внутрішніх справ, Україна*

## **МИРОТВОРЧІ ОПЕРАЦІЇ**

Характер і цілі програми з підтримання миру з'явилися після Другої світової війни. Контроль за припиненням вогню і уникненням буферних зон дуже важливий для спільного мирного врегулювання суперечок і приведення у виконання рішень ООН. Миротворчі війська, як правило, структуровані навколо батальйонів легкої піхоти, не досягаючи важкої броні (а саме: танків чи ракет), і не складаються з декількох тисяч солдатів.

Класичні місії з підтримання миру регулюються п'ятьма принципами:

1. Згода сторін спору про створення миротворчої місії.
2. Незастосування сили, за винятком самооборони.
3. Волонтерський внесок контингентів з нейтральних країн або інших держав.

4. Неупередженість.

5. Щоденний контроль операцій Генеральним секретарем.

Основні оперативні військові цілі традиційного миротворчого центру зі створення і окупації буферної зони зокрема сторін в конфлікті (Ізраїль – Єгипет, Кіпр, Ліван). Миротворці зазвичай стежать за добровільним виведенням військ з цієї буферної зони, займають і контролюють її. Моніторинг включає в себе: патрулювання, пасивний моніторинг за допомогою технічного обладнання (наприклад, радарами) і іноді використання літаків і морських піхотинців. Ці види діяльності дуже схожі з місіями спостереження.

Але класичні місії з підтримання миру, як правило, означають більше, ніж просто спостереження військовим рухом, вони також включають в себе:

1. Розслідування порушень режиму припинення вогню та інших інцидентів.

2. Стабілізуючі заходи, такі як: порушення угод між місцевими командирами з демаркації кордонів.

3. Зняття загострення ситуацій за допомогою таких засобів, як беззаперечне припинення спалахів вогню.

4. Створення можливих зв'язків між сторонами, які не мають дипломатичних відносини.

5. Участь у миротворчій діяльності (надання гуманітарної, невідкладної медичної допомоги, допомоги переміщеним особам), інформування спільноти про збереження запасів води, електропостачання і т.д.).

6. У миротворчій місії ООН надається допомога з обміну військовополоненими, ремонту місцевої інфраструктури і розмінування мінних полів.

*Науковий консультант К. В. Юртасва*

УДК 341.123

**І. О. БАЛАШОВА**

*Національна академія внутрішніх справ, Київ, Україна*

## **ЖІНКИ В МИРОТВОРЧІЙ ДІЯЛЬНОСТІ**

Жінки задіяні в різних сферах професійної діяльності – поліції, Збройних силах, цивільних організаціях, здійснюють позитивний вплив на миротворче середовище, як шляхом підтримання ролі жінок у зміцненні миру, так і захисту прав жінок. Загалом жінки і чоловіки сприймають конфліктні ситуації по-різному, а тому по-різному розуміють, що таке мир. У різних проявах операцій з підтримання миру жінки-миротворці довели, що вони можуть виконувати ті ж завдання, за тими ж стандартами і правилами, у тих же самих важких умовах, як і їх колеги-чоловіки.

План з гендерних питань і миротворчої діяльності для Департаменту операцій з підтримання миру відображений в резолюції Ради Безпеки 1325 (2000), яка стала першою резолюцією за рішенням непропорційного і унікального впливу збройних конфліктів на жінок. Метою даної резолюції є не тільки збільшення кількості жінок, які перебувають в лавах Збройних сил, але й врахування гендерних факторів шляхом досягнення більшої чутливості до психотравмуючих факторів, які викликає війна щодо чоловіків і жінок.

Збільшення набору жінок має вирішальне значення для: розширення прав і можливостей жінок у взаємодії з місцевою громадою; вирішення конкретних потреб жінок з числа колишніх бійців в процесі демобілізації і реінтеграції в цивільне життя; сприяння в розширенні участі жінок в складі миротворчих сил для стабілізації конфліктних ситуацій в суспільстві; одержання об'єктивних думок від представниць, які пережили насильство за ознакою статі.

Нозіпхо Дженьюері-Барділ з Південної Африки, спеціальний радник ООН, виділив три фактори, які надають перевагу жінкам-миротворцям, порівняно з чоловіками. По-перше, вони менш агресивні. «Жінки тяжіють до менш насильницьких способів розв'язання конфліктів. Якщо є вибір, жінки обирають життя», – сказала вона. По-друге, жінки, як правило, мають кращий підхід до примирення конфліктуючих сторін. По-третє, коли доходить до насильства щодо жінок, жінки-миротворці мають перевагу при взаємодії з жертвами, адже ті підсвідомо більше виявляють довіру до осіб жіночої статі.

Для досягнення стійкого миру і безпеки, всі члени суспільства повинні бути рівні з точки зору можливостей, прийняття рішень і участь в їх забезпеченні.

*Науковий консультант І. М. Охріменко*

УДК 341.123

**В. А. БОЙКО**

*Харківський національний університет внутрішніх справ, Україна*

**Л. А. МАТІАС ЛЕЙТЕ**

*Федеральна поліція Бразилії*

## **ІНТЕРПОЛ**

Інтерпол – це вторинне ім'я Міжнародної організації кримінальної поліції. Інтерпол покликаний сприяти найбільш масштабним можливостям взаємної допомоги між силами кримінальної поліції країн учасників, створювати і розвивати інститути, які можуть сприяти попередженню і припиненню міжнародної злочинності. Центральний офіс знаходиться в Ліоні, Франція, це єдина поліцейська організація, яка охоплює всю земну кулю.

Робота Інтерполу визначається загальними положеннями.

Організації суворо заборонена діяльність політичного, військового, релігійного чи расового характеру.

Діяльність Інтерполу базується на протидії наступним категоріям міжнародної злочинної діяльності: тероризму і злочинам проти людей і майна, включаючи злочини проти дітей, торгівлі людьми, незаконній міграції, крадіжці автомобілів і творів мистецтва; злочинам у сфері економіки, фінансів, і комп'ютерним злочинам, а також банківському шахрайству, відмиванню грошей, корупції і фальсифікації; незаконному обігу наркотиків, злочинним організаціям, у тому числі з організованої злочинності. Інтерпол керується Генеральним секретаріатом під керівництвом Генерального секретаря, який призначається на посаду строком на п'ять років Генеральною Асамблеєю.



Генеральна Асамблея, що складається з одного делегата від кожної країни-члена, є вищим органом, який приймає рішення. Виконавчий комітет складається з 13 членів.

Агенти Інтерполу не проводять арешти. Замість цього, організація посилає «червоні повідомлення», засновані на підставі ордерів, виданих країнами-членами, закликаючи до арешту і видачі конкретних приватних осіб. Інтерпол також видає ордери інших «кольорів» а саме: жовтий, щоб допомогти знайти зниклих безвісті, синій - збирати інформацію про незаконну діяльність, або на особистість людини, чорний, щоб запросити інформацію, необхідну для ідентифікації тіла, зелений, щоб попередити агентства про злочинців з однієї країни, які можуть скоїти додаткові злочини в інших країнах, і помаранчевий, щоб попередити правоохоронні органи про небезпеку від вибухівки і інших видів зброї.

*Науковий консультант Д. В. Полтавська*

УДК 341.123

**І. В. БУЛЬБА**

*Харківський національний університет внутрішніх справ, Україна*

## **УЧАСТЬ ЖІНОК У МИРОТВОРЧИХ МІСІЯХ**

Історично у більшості людей сформувався стереотип, що жінки повинні залишатися вдома, щоб ростити дітей і готувати їжу. Проте сучасні жінки намагаються щосили зламати цю думку. Сьогодні жінки працюють практично у всіх сферах людської діяльності. Це стало прийнятним для всіх. Участь у місіях з підтримання миру не є винятком.

Упередження є проблемою для жінок, які хочуть взяти участь в миротворчих місіях, в першу чергу, тому що забобони і стереотипи стосуються поблагливості або ставлять під сумнів їх професійні здібності. Переломний момент в історії миротворчої діяльності Організації Об'єднаних Націй стався 12 травня 2014 року, коли генерал-майор Крістін Лунд з Норвегії – перша жінка – була призначена, щоб служити в якості командувача підрозділами в операції Організації Об'єднаних Націй з підтримання миру – миротворчих сил ООН на Кіпрі. Це говорить про те, що жінки також можуть успішно брати участь в миротворчих місіях. В теперішній час жінки складають майже третину від загальної кількості персоналу, який працює в миротворчих місіях.

Важливо, щоб людина знала, як зробити роботу, незалежно від того, чи така людина є чоловіком або жінкою.

Збільшення кількості жінок в миротворчих місіях має потенціал, щоб принести користь всім сторонам: місцевим жителям району місії, миротворчій місії, а також окремим миротворцям, як жінкам, так і чоловікам. Включення більш широкого спектру досвіду, можливостей і точок зору на всіх рівнях миротворчих місій відкриває можливість місіям бути більш чуйними і не так залежати від думки окремих груп. Тим не менш, важливо пам'ятати, що стать – не єдина важлива вісь ідентичності. Клас, раса, релігія, освіта, мова, етнічна приналежність, національність – все це має важливе значення у відношеннях між миротворцями та місцевими жителями.

*Науковий консультант А. В. Байлов*

УДК 341.123

**В. В. ВОРОБЕЦЬ**

*Харківський національний університет внутрішніх справ, Україна*

## **РОЛЬ ПОЛІЦІЇ З КРАЇН АФРИКИ В МИРОТВОРЧИХ ОПЕРАЦІЯХ**

Останніми роками неймовірно збільшилась як кількість поліцейських з країн Африки, задіяних в миротворчих операціях, так і кількість поліцейських-миротворців розмішених в Африці. Африканські країни розширили свій вклад в міжнародні миротворчі місії, як в ті, що проводяться ООН, так і в ті, що проводяться Африканським Союзом. Цей вклад країн Африки в міжнародний мир і безпеку несе в собі і можливості, і занепокоєння.

Африканська поліція відіграє істотну роль на всіх рівнях миротворчих місій. Декілька африканських країн, а саме Нігерія і Сенегал, стали головними джерелами воєнізованих поліцейських підрозділів, сформованих на потребу миротворчих операцій, тому що вони навчені забезпечувати закон і порядок в нестійких ситуаціях. Африканські країни надають як поліцейських радників, так і рядовий склад поліції. Не дивлячись на очевидний факт того, що африканський вклад допомагає подолати проблеми в кількості поліцейських в місіях ООН, африканська поліція привносять потенційно корисні мовні навички і культуру до миротворчих місій, розвернутих в Африці. Африканські країни також підвищують регіональний миротворчий потенціал такими місіями як Місія Африканського Союзу в Судані (МАСС) і запропонованими формуваннями подібними Африканським резервним силам. Західні країни, неурядові організації і міжнародні установи мають ряд програм для підготовки африканських

миротворців. Підготовка поліцейських є відносно недавнім доповненням до більшості програм, але зараз вона отримує увагу. ООН також забезпечує попередню підготовку до участі в місіях і надає матеріали, які використовуються програмами підготовки поліції.

Але не дивлячись на переваги, залишається ще і багато недоліків. Африканські країни все ще стикаються з труднощами по наданню поліцейських, чиї навички відповідають міжнародним нормам, і їх спроможність обмежує потреба в поліції удома. Африканські вітчизняні миротворчі структури все ще слабкі і поліція залишається не першочерговою в плануванні. Вклад африканської поліції в миротворчу діяльність повинен вітатися і заохочуватися світовим суспільством.

*Науковий консультант О. В. Олішевський*

УДК 341.123

**Т. В. ГАВРИЛЕНКО**

*Харківський національний університет внутрішніх справ, Україна*

## **ПІДТРИМКА МОРАЛЬНО-ПСИХОЛОГІЧНОГО СТАНУ МИРОТВОРЦІВ**

Морально-психологічний стан поліцейських, які беруть участь у проведенні миротворчих операцій, є дуже важливою складовою для успішного виконання операцій з підтримання миру і забезпечення міжнародної безпеки.

У зв'язку зі своєю діяльністю такі поліцейські перебувають в зоні виникнення конфлікту, який порушує права великої кількості людей та посягає на мир місяцями або роками.

Тому, у такій обстановці на кожному миротворці є відчутний вплив факторів, які пригнічують його моральний стан, негативно відбиваються на психічній стійкості, призводять у подальшому до виникнення стресових розладів або ж до прийняття необдуманих, спонтанних рішень у пік небезпеки. Вищезазначене може призвести до небажаних, а то й летальних наслідків.

Серед факторів, які впливають на морально-психологічний стан поліцейського в зоні проведення миротворчих операцій, визначають демографічний, особистісний, службовий, моральний, кліматичний. Негативний вплив цих факторів може бути підсилений воєнно-політичною обстановкою, а саме екстремальними умовами, в яких миротворцям дуже складно жити та виконувати службові завдання.

На нашу думку, задля підтримання психологічного здоров'я поліцейських потрібен цілий комплекс відповідних заходів.

По-перше, слід завчасно формувати у поліцейських готовність до дій в екстремальних ситуаціях. Така готовність полягає у формуванні таких рис характеру, як самовладання, впевненість в собі, знання дій в напружених ситуаціях, вміння подолати несприятливі впливи на психіку. Основу цього етапу становить інформування про складену ситуацію в районі проведення миротворчих операцій. Інформування має нейтралізувати причину невизначеності поліцейського і зменшує його психологічну напруженість.

По-друге, слід моделювати умови майбутньої діяльності задля того, щоб інформований про складену ситуацію поліцейський обирав адекватні методи і засоби реагування. У даному випадку моделювання правова освіченість поліцейського відіграє одну з ключових ролей.

По-третє, слід постійно підтримувати морально-психологічний стан поліцейських у процесі виконання складних завдань у змінній ситуації. У даному випадку є доцільним проведення відповідних заходів щодо подолання у поліцейських нудьги, сонливості, тривоги або надмірного збудження під час чекання небезпеки. Подібні заходи є можливими завдяки впливу керівника на підлеглих або ж застосуванням підлеглими методів саморегуляції.

Отже, підтримка морально-психологічного стану миротворців залежить від багатьох взаємопов'язаних між собою складових. Проведення комплексу відповідних засобів здатне забезпечити відповідний рівень психологічної готовності поліцейських до дій у визначених умовах та екстремальних ситуаціях. Не слід забувати, що громадська думка теж здатна підняти бойовий дух миротворців та надати їм впевненості у своїх діях на користь миру у світі.

*Науковий консультант С. О. Книженко*

УДК 341.123

**М. В. ГАДЗАН, А. В. ДОМАШЕНКО**

*Харківський національний університет внутрішніх справ, Україна*

### **ВНЕСОК ЖІНОК-ПОЛІЦЕЙСЬКИХ З ІНДІЇ У ВСТАНОВЛЕННЯ МИРУ В ЛІБЕРІЇ**

Суспільство більше не може звести до мінімуму або ігнорувати внесок жінок на всіх стадіях вирішення конфліктів, миротворчості, миробудівництва, підтримання миру і процесів відновлення. Стійкий мир не буде досягнутий без повної і рівної участі жінок і чоловіків.

Жінки-поліцейські є надійними та ефективними миротворцями, які часто знаходяться в перших рядах забезпечення порядку під час заворушень, тому що вони можуть допомогти заспокоїти натовп.

Індія посідає третє місце серед країн, які внесли свій внесок до операцій ООН з підтримання миру. 7846 миротворців з Індії брали участь у операціях ООН з підтримання миру по всьому світу. 125 поліцейських Індії, в тому числі 103 жінок і 22 чоловіків направлені на службу в миротворчу місію в Ліберію.

Індія була першою країною, яка підготувала підрозділ до складу якого входили тільки жінки-поліцейські для виконання місії з підтримки миру. Індія проклала шлях у здійсненні резолюції Ради Безпеки ООН, яка визнає, що конфлікти часто зачіпають жінок і дівчат сильніше, і тому жінки мають відіграти помітнішу роль в зусиллях з підтримання миру. Присутність жінок у формі сприяла заохоченню ліберійських жінок повідомляти про випадки сексуального насильства.

С того часу, як у Ліберії були розгорнуті миротворчі сили з Індії, поліцейські-миротворці проводили важливі програми роз'яснювальної роботи серед місцевих громад, таких як базова підготовка з самооборони, оволодіння ліберійськими жінками комп'ютером на заняттях в комп'ютерних класах, щоб поліпшити життя.

Через рік перебування у Ліберії у складі Місії Організації Об'єднаних Націй поліцейські-миротворці повертаються до Індії.

*Науковий консультант В. Л. Євко*

УДК 341.123

**В.В. ГАЛАГАН**

*Харківський національний університет внутрішніх справ, Україна*

## **НОВІ ТЕХНОЛОГІЇ В МИРОТВОРЧИХ МІСІЯХ ОРГАНІЗАЦІЇ ОБ'ЄДНАНИХ НАЦІЙ У ХХІ СТОЛІТТІ**

Організація Об'єднаних Націй стала важливим інструментом врегулювання збройних конфліктів і вирішення завдань державного будівництва в посткризовій фазі в сфері підтримання миру. У ХХІ столітті в зв'язку з загостренням цілої низки такого роду конфліктів Організація Об'єднаних Націй стає як ніколи актуальною і необхідною.

Сучасні конфлікти, як правило, мають внутрішній характер і пов'язані з міжетнічними, міжконфесійними, територіальними, політичними, економічними та іншими причинами. Більш чітко проявляються такі проблеми, як транснаціональне розповсюдження зброї, організована злочинність та незаконний обіг наркотиків. Все це призвело до об'єктивного збільшення масштабів і кількості багатокомпонентних операцій з підтримки миру, іноді із юридично

необґрунтованими мандатами. Таким чином, діючи в ситуаціях внутрішніх політичних криз, «блакитні каски» змушені служити в більш складних і небезпечних умовах, що загрожують життю миротворців.

Самі масштаби миротворчих операцій Організації Об'єднаних Націй, включаючи ті, що здійснюються у важкодоступних регіонах, потребують використання сучасних технологій, особливо засобів спостереження і зв'язку та безпілотних літальних апаратів.

Привабливість використання безпілотних літальних апаратів в операціях ООН з підтримання миру полягає у їх здатності контролювати ситуацію в буферних зонах. Проте, головний аргумент прихильників «силової» миротворчості, на наш погляд, не стільки рентабельність, можливість отримання високоякісних зображень з малих висот чи швидкості передачі даних, як те, що безпілотники можуть бути використані в небезпечних зонах без ризику для життя миротворців.

Але є цілий ряд політичних, правових і бюджетних питань, а також проблем в сфері контролю отриманої інформації та забезпечення її конфіденційності при використанні безпілотних літальних апаратів в миротворчих операціях.

У зв'язку з цим недоліки використання безпілотних літальних апаратів повинні бути усунені якомога швидше, щоб їх могли ефективно використовувати миротворці. Використання нових технологій дозволить заощадити людські ресурси і зробити місії з підтримання миру більш безпечними і ефективними. На сьогоднішній день використання безпілотних літальних апаратів є ще одним кроком на шляху до поліпшення миротворчої діяльності.

*Науковий консультант А. В. Байлов*

УДК 341.123

**О. О. ГРИШИН**

*Харківський національний університет внутрішніх справ, Україна*

### **МИРОТВОРЧА ДІЯЛЬНІСТЬ ПОЛІЦІЇ АВСТРАЛІЇ В ТИХОМУ ОКЕАНІ**

Участь австралійської поліції в миротворчих зарубіжних операціях старіша за Австралійську федеральну поліцію (АФП), але закордонні місії до Тимор-Леште та Соломонових островів були найголовнішими. На прохання уряду Соломонових островів в 2003 році, Австралійський уряд об'єднав 11 тихоокеанських держав у регіональні сили, щоб допомогти Соломоновим островам у

відновленні правопорядку після знищення верховенства права. Роль АФП на Соломонових островах не була новою для неї. У 1964 році співробітники поліції Співдружності (попередник АФП) були відправлені до Кіпру у складі миротворчих сил ООН, щоб допомогти запобігти подальшим зіткненням між грецькими й турецькими кіпріотами. У 1974 році місія ООН була розширена для контролю режиму припинення вогню і організації буферної зони, що розділяє спільноти, та надання гуманітарної допомоги. Присутність Австралії на Кіпрі триває 45 років, що робить її однією з небагатьох країн, яка присутня там постійно з початку місії ООН.

Безсумнівно, Тимор-Леште та Соломонові острови є двома найбільш значними віхами в миротворчій діяльності та розвитку потенціалу АФП. Програма АФП по розвитку правоохоронних органів Тимора-Леште допомагає національній поліції цієї країни у справі зміцнення організаційної структури та механізмів управління, що є основою ефективної діяльності поліції. Ця двостороння взаємодія розвиває і зміцнює лідерство, професійні і управлінські здібності поліції та підвищує поліцейські навички, створює професійну, відповідальну та соціально-орієнтовану поліцію з керівницькими навичками і підготовкою, що дозволить їй в майбутньому справлятися з сучасними завданнями. АФП співпрацює з керівниками в плані того, як проводити кримінальне розслідування, покарання, фінансові розслідування, охорону громадського порядку, боротьбу з транснаціональною злочинністю, розвідку, внутрішнє розслідування і підготовку.

Потреба в спеціальному підрозділі АФП по управлінню зростаючою міжнародною участю призвела до створення Міжнародної групи розгортання (МГР) у лютому 2004 року для надання матеріально-технічної підтримки місіям і набору, відповідним чином підготовлених чоловіків та жінок, готових до служби. Підготовка фокусується на культурних особливостях, наданні першої допомоги, принципах у сфері розвитку потенціалу, формуванні команди та модулях підготовки співробітників поліції ООН. Спеціально побудований навчальний центр, який виглядає як типово село чи місто в країні, де можуть бути розміщені співробітники АФП, використовується для того, щоб поліцейські могли безпосередньо зануритися в умови та різні культури, перш ніж вони будуть відправлені до місії. АФП є першою поліцією в світі, яка отримала визнання ООН за програму попередньої підготовки.

*Науковий консультант О. Р. Шишка*

УДК 341.123

**С. В. ГУРА**

*Харківський національний університет внутрішніх справ, Україна*

## **ДІЯЛЬНІСТЬ ЖІНОК-ПОЛІЦЕЙСЬКИХ В ОРГАНІЗАЦІЇ ОБ'ЄДНАНИХ НАЦІЙ**

Діяльність жінок у всіх сферах – у поліції, збройних силах і цивільних службах – надає позитивний вплив на проведення операцій з підтримання миру як в плані розширення ролі жінок в миробудуванні, так і з точки зору захисту прав жінок.

У всіх областях миротворчої діяльності, жінки-миротворці довели, що вони можуть виконувати ті ж ролі, в тих же складних умовах, як і їх колеги чоловіки.

У 2013 році відділи польової підтримки, операцій з підтримання миру і політичних питань реалізували проект «Подолання цивільного розриву в операціях з підтримання миру», щоб краще зрозуміти, що перешкоджає залученню, утриманню та просуванню жіночого персоналу на місцях. З урахуванням частки цивільного персоналу на місцях, що становить 53 % від загальної чисельності працівників Секретаріату ООН, збільшення числа цивільного персоналу жіночої статі в миротворчих операціях допоможе збільшити число співробітників-жінок Організації Об'єднаних Націй у цілому.

Чому важливо участь жінок у миротворчих операціях?

Жінки-миротворці служать прикладом для місцевого населення, надихаючи жінок і дівчаток, які живуть у суспільстві, де часто домінують чоловіки, на боротьбу за свої права і участь у мирних процесах.

Присутність жінок-миротворців може також:

сприяти ослабленню конфлікту і протистояння;

поліпшити можливості підтримки для місцевих жінок;

служити рольовою моделлю жінкам у громадах;

посилити відчуття захищеності у місцевого населення, в тому числі у жінок і дітей;

розширити спектр професійних навичок в рамках миротворчої місії.

Збільшення числа жінок необхідно для вирішення наступних завдань:

розширення прав і можливостей жінок у приймаючій країні;

проведення бесід з постраждалими від насильства на гендерному ґрунті;

наставництво над жінками-кадетами в поліцейських і військових академіях; спілкування з жінками в суспільствах, де жінкам заборонено розмовляти з чоловіками.



Департамент операцій з підтримки миру відгукується на заклик всіх мандатів з питань жінок, миру і безпеки продовжує збільшувати чисельність жінок у складі миротворчих операцій та сприяти прийому на службу більшого числа жінок. Між тим основна відповідальність за збільшення кількості жінок у військових контингентах миротворчих сил лежить на окремих країнах, що надають війська і поліцейських.

*Науковий консультант Д. В. Полтавська*

УДК 341.123

**О. С. ГУТОРОВА**

*Харківський національний університет внутрішніх справ, Україна*

**Ф.В. да Сільва**

*Національна лікарня з неврології та нейрохірургії,  
Лондон, Об'єднане Королівство Великої Британії*

### **ЛІКАРІ БЕЗ КОРДОНІВ**

«Лікарі без кордонів» – міжнародна гуманітарна недержавна організація, яка була створена 22 грудня 1971 року в Парижі групою молодих лікарів, які мали за мету впровадження вільного доступу до отримання медичної допомоги, минаючи національні кордони. Організація надає екстрену медичну допомогу мільйонам людей, які опинилися в кризових ситуаціях і забезпечує поміч людям у разі виникнення катастрофічних ситуацій, таких як збройні конфлікти, епідемії, голод чи природні стихійні лиха в більше ніж 60 країнах світу. Організація також допомагає людям, відносно яких була проявлена дискримінація і зневага зі сторони лікарів місцевих систем охорони здоров'я.

Перша миротворча операція «Лікарів без кордонів» була в 1972 році до Манагуа, столиці Нікарагуа, де волонтери даної організації допомогли запобігти руйнуванню, що виникли в результаті землетрусу. В 1974 році, коли урагану Фіфі спричинив великі повені та загибель тисячі людей в Гондурасі, «Лікарі без кордонів» направили миротворчу місію для надання допомоги постраждалим від масового стихійного лиха.

Завдяки керівництву Клода Мелхурета і Роні Браумена організація перетворилася в таку професійну структуру, якою вона є зараз. Починаючи з 1980 року відкрито офіси «Лікарів без кордонів» в 28 країнах, де працюють 30.000 докторів, медсестер, логістів, експертів з водопостачання та санітарії, адміністраторів та інших кваліфікованих фахівців, які допомагають надавати медичну допомогу людям по всьому світу. Міжнародний офіс «Лікарів без кордонів», який знаходиться

в Женеві, Швейцарія, є місцем, де приймаються важливі спільні рішення. Сьогодні президент даної організації – доктор Жоанр Лію.

Істотним показником фінансової незалежності «Лікарів без кордонів» є підтримка організації з боку фізичних осіб. Організація прагне діяти ефективно і мінімізує кошти на адміністративні витрати.

Слід відзначити, що у 2016 році медичними бригадами «Лікарів без кордонів» було проведено більше ніж 8 мільйонів амбулаторних консультацій, прийнято 194.400 новонароджених немовлят, вилікувано більш ніж 2.1 мільйонів хворих на малярію, надано більше 200.000 консультацій щодо психічного здоров'я, зареєстровано 229.900 осіб хворих на ВІЛ-інфекцію, котрі знаходяться під медичною опікою, проведено більше ніж 81.700 хірургічних операцій, вилікувано 46.900 хворих на холеру і зроблено приблизно 1,5 мільйона щеплень проти малярії та більше ніж 75.100 проти менінгіту. Організація виявила активність у запобіганні конфліктів у Сирії, Південному Судані, Центральноафриканській Республіці, Демократичній Республіці Конго, Пакистані, Ємені, Іраку і Афганістані.

В Брюсселі, Парижі, Амстердамі, Барселоні та Женеві є 5 оперативних центрів, які вирішують коли, де і яка потрібна медична допомога. Представництва організації в різних країнах світу співпрацюють з цими оперативними центрами для того, щоб укомплектовувати персонал і зібрати кошти, необхідні для надання медичної допомоги. Крім того, три спеціалізовані медичні центри – Епіцентр, Аедес і Хелснет – співпрацюють з організацією з метою надання експертної допомоги у складних медичних питаннях.

Кожен має право на отримання невідкладної медичної допомоги. «Лікарі без кордонів» забезпечує надання високоякісної медичної допомоги всім, хто її потребує. Протягом багатьох років свого існування ця організація отримала безліч престижних нагород, що є підтвердженням визнання її медичної гуманітарної діяльності.

*Науковий консультант В. С. Селюков*

УДК 341.123

**В. О. ДЕГТЯРЬОВА**

*Харківський національний університет внутрішніх справ, Україна*

### **МІСІЇ ООН ЯК ГАРАНТ МИРУ**

Миротворча місія є однією з форм військової місії ООН. Проте, не слід її порівнювати з місією спостерегачів і операцією за участю миротворчих сил. У відповідній резолюції Ради Безпеки ООН зафіксовані завдання місії (характер, обсяг та тривалість). Місія ООН з

підтримання миру здійснюється тільки за згодою уряду країни і всіх сторін конфлікту. Війська ООН не виконують бойові завдання, але вони озброєні і уповноважені в певних ситуаціях використовувати свою зброю. Вони мають право захистити себе і забезпечити себе свободу пересування. До першочергових заходів миротворчої місії належать формування слідчих комісій, посередництво між конфліктуючими сторонами, звернення до міжнародного суду в Гаазі, створення підконтрольних ООН буферних зон, направлення спостерігачів під час проведення виборів, наприклад, як це було при проведенні референдуму в Східному Тиморі (МООНВТ).

Миротворчі місії служать насамперед і дотепер для надання гуманітарної допомоги і контролю за припиненням вогню (наприклад, на Кіпрі), роззброєння сторін під час громадянських війн (як в Мозамбіку) або забезпечення процесу деколонізації (наприклад, в Новій Гвінеї). Місії є також важливим внеском в усунення причин виникнення біженців. При цьому миротворча місія діє як гарант миру або виконує поліцейські завдання Всесвітньої організації. До її завдань відноситься також підтримка державного управління або процесу демократизації.

На думку заступника федерального уряду Німеччини Георга Штрайтера місії ООН є «незамінним внеском в справу встановлення і підтримання миру і безпеки у всьому світі... Зміцнення Організації Об'єднаних Націй залишається важливим зовнішнім політичним завданням Федерального уряду...». Німеччина сьогодні з вкладом в 168 мільйонів євро в рік є третім найбільшим вкладником до бюджету Організації Об'єднаних Націй. Крім того, слід згадати ще 262 мільйони євро в рік для миротворчих місій ООН.

У сучасних миротворчих місіях успіх має весь спектр військових, поліцейських і цивільних ресурсів. Ставка робиться на попередження конфліктів і врегулювання кризових ситуацій цивільними засобами, такими як дипломатія, співробітництво в сфері розвитку та економічної політики.

*Науковий консультант Г. М. Сорокіна*

УДК 341.123

**Ю. М. ДЕМ'ЯН**

*Харківський національний університет внутрішніх справ, Україна*

### **ЗАХИСТ ЦИВІЛЬНИХ ОСІБ ТА МІСІЇ ООН**

Збройні конфлікти, як правило, спричиняють багато жертв серед цивільного населення. Таким чином, Рада Безпеки доручила багатьом місіям з підтримання миру функцію захисту цивільних осіб від насильства.

Такий мандат часто розглядається як орієнтир для міжнародної спільноти і тих, кого миротворці намагаються захистити. Найчастіше саме вони оцінюють діяльність миротворців в якості захисників миру.

Департамент операцій з підтримання миру (ДОПМ) і Департамент підтримки місій (ДПП) активно працюють щоб назавжди поліпшити свою ефективність у справі захисту цивільних осіб. Для цих цілей Організація Об'єднаних Націй (ООН) спільно зі своїми операціями з підтримання миру розробила теоретичну основу, яка має застосовуватися для захисту цивільних осіб. Організація також закликала до здійснення підчас миротворчих операцій всеосяжних стратегій та мобілізації всіх наявних ресурсів для захисту цивільних осіб. Крім того, Організація розробила навчальні курси щодо захисту цивільних осіб для персоналу в період підготовки до місій, а також для персоналу, який збирається прийняти активну участь у миротворчій діяльності. Курси розраховані на військовослужбовців, робітників поліції та цивільних осіб.

Операції з підтримання миру стикаються з численними труднощами в здійсненні цього надзвичайно складного мандату. Миротворці часто покликані захищати цивільних осіб в жорстких умовах з обмеженими або недостатніми ресурсами. Часто, зміст операцій з підтримання миру розгорнуті в таких місцях, про які навіть нереально припустити думку про можливість захистити всіх цивільних осіб одночасно. Динамічний характер обстановки, в якій миротворці здійснюють свою діяльність, означає те, що ситуація в області безпеки може погіршитися дуже швидко. Часто ситуації, коли цивільні особи не були належним чином захищені мають широкий розголос. Проте, рідше йдеться про організовані зусилля і спільну відповідальність багатьох учасників. Захист цивільних осіб не є виключно відповідальністю миротворчих місій Організації Об'єднаних Націй. Функцію захисту цивільних осіб виконують також Рада Безпеки, Департамент операцій з підтримання миру, Департамент польової підтримки, а також країни, які надають війська і поліцейські сили, необхідні для миротворчих операцій. Рада безпеки визначає мандати щодо захисту цивільних осіб, Департамент операцій з підтримання миру і Департамент польової підтримки планують, розгортають і керують миротворчими операціями. Необхідно відмітити також миротворців, які виконують свої обов'язки у межах покладеного на них мандату, а також, перш за все, уряд приймаючої країни, який несе основну відповідальність за захист своїх громадян. У такому випадку, на нашу думку, діяльність поліції в контексті операцій з підтримки миру величезна, але цього недостатньо. Повинен бути розроблений дійсний механізм. Механізм, який буде розділяти відповідальність,

зусилля і результати серед всіх суб'єктів, які беруть участь в межах комплексного підходу до захисту цивільного населення. Крім того, спочатку широкі необхідні заходи повинні бути вжиті в галузі громадської безпеки та соціальної допомоги для встановлення стійкого миру і дотримання прав людини в зонах конфлікту.

*Науковий консультант С. О. Книженко*

УДК 341.123

**О. О. ДЕНИСЕНКО**

*Харківський національний університет внутрішніх справ, Україна*

## **ГЕНДЕРНІ ПИТАННЯ ПІД ЧАС МИРОТВОРЧИХ ОПЕРАЦІЙ**

Чоловіки і жінки сприймають конфлікти по різному і тому мають різні точки зору з питання, що таке мир. У визнання цих відмінностей, які відомі як гендерні аспекти, і у включенні жінок в усі миротворчі операції Об'єднаних Націй ключ до успіху мирних зусиль ООН.

Як забезпечується гендерний паритет під час миротворчих операцій Об'єднаних Націй? Департамент операцій з підтримання миру (ДОПМ) має ряд можливостей поставити цю проблему на перше місце миротворчої діяльності. Концепція діяльності ДОПМ в області гендерних аспектів і забезпечення миру була закріплена в резолюції 1325 (2000) Ради Безпеки.

У резолюції було затверджено вжиття заходів, які спрямовані на задоволення потреб жінок і забезпечення їх участі у посередницьких і переговорних процесах. При цьому підкреслювалася важлива роль жінок у забезпеченні миру і наданні гуманітарної допомоги.

Резолюція 1325 підкреслює значення гарантії рівноправної, повної і активної участі жінок в процесі попередження та розв'язання конфліктів, налагодження та забезпечення миру. Проте, на сьогоднішній день ситуація не є задовільною. Вона як і раніше характеризується труднощами і проблемами, особливо в постконфліктній фазі, оскільки потенційний внесок жінок у справу забезпечення миру тут обмежений. Причини цього можна спостерігати у виключенні жінок від участі у знаходженні рішень.

Жінки можуть грати дуже важливу роль у попередженні конфліктів та забезпеченні миру, але дуже часто у них немає можливості брати участь у цих процесах. Жінки як і раніше не допускаються в політику. Під час мирних переговорів гуманітарні питання і плани мирного врегулювання часто вирішуються без участі жінок і не враховують їх інтереси і права.

Всебічне врахування гендерних аспектів на всіх етапах операцій з підтримання миру повинно бути керівним принципом політики гендерної рівності в миротворчих операціях.

*Науковий консультант О. В. Черноус*

УДК 341.123

**С. О. ДОЛГОВА**

*Харківський національний університет внутрішніх справ, Україна*

## **ЮРИДИЧНІ ПІДСТАВИ УЧАСТІ ПОЛІЦІЇ У МИРОТВОРЧИХ МІСІЯХ**

Умови залучення співробітників поліції Німеччини для виконання інтернаціональних завдань відрізняються від використання сил бундесверу. Той факт, що деякі частини поліції використовуються за межами національних кордонів, вже вартий уваги, оскільки завдання і повноваження поліції залежать як з територіальної так і правової точки зору від інтересів держави. Згідно Основного закону питання, пов'язані з поліцією, є справою земель. Участь у миротворчих місіях, будучи частиною програми розвитку міжнародних відносин відповідно до ст. 32 Основного закону, належить до компетенції федерації. На відміну від військового розгортання за кордоном, яке потребує згоди парламенту, рішення щодо участі поліції приймає федеральний уряд. Оперативне застосування поліції за кордоном та її дії повинні бути узаконені виконавчою владою.

Федеральна поліція може використовуватися «для виконання поліцейських або інших невійськових завдань в рамках міжнародних заходів» за кордоном відповідно до § 8 (1) Закону про федеральну поліцію. Закон передбачає, що такі операції здійснюються «на прохання» міжнародних організацій, таких як ООН, ОБСЄ, ЄС, і за які вони несуть відповідальність. Участь німецької поліції в операціях за кордоном регламентується міжнародним мандатом. Винятком в цьому випадку є Німецька поліцейська проектна команда (GPPT), яка була створена для формування афганської поліції. Цей проект ґрунтується на двосторонній угоді між країнами.

Участь федеральної поліції в міжнародних місіях з врегулювання криз та запобігання конфліктам стала її довгостроковим завданням. На початку в зарубіжних місіях були задіяні тільки співробітники Федеральної прикордонної служби, а з 1994 року також службовці Федерального управління кримінальної поліції і поліції земель. Тривалість роботи в місії, як правило, один рік. Набір ґрунтується на

принципі добровільності. Існують однак проблеми при відборі відповідного персоналу. Зростаючому попиту протистоїть недостатня пропозиція. Це особливо актуально для спеціалізованих сил, наприклад, в області організованої злочинності або інформаційних технологій. В цій ситуації федеральний уряд робить все можливе для того, щоб зацікавити таких фахівців.

*Науковий консультант Г. І. Глобенко*

УДК 355.357

**А. К. ЗАПОРОЖЕЦЬ**

*Національна академія внутрішніх справ, Київ, Україна*

### **ЖІНКИ В МИРОТВОРЧІЙ ДІЯЛЬНОСТІ**

Головним пріоритетом для поліції ООН є збільшити число жінок-поліцейських до складу миротворчих операцій і заохочення набору жінок у вітчизняні поліцейські служби. Організація Об'єднаних Націй забезпечує гендерну специфіку поліцейської служби у всій роботі поліції ООН в якості оперативної необхідності для вирішення різних потреб безпеки жінок, чоловіків, дівчат і хлопців. Жінки привносять додатковий вимір, що є найважливішим завданням встановлення миру, стабільності і розвитку людей в країнах, які пережили конфлікт.

Крім того, жінки-поліцейські виступають прикладом гендерної рівності, надихаючи жінок для відстоювання своїх прав, а також для кар'єрного росту в правоохоронних органах. Жінки-поліцейські, дають почуття безпеки для жінок і дітей, поліпшення підтримки з боку правоохоронних органів до місцевих жінок. Вони також допомагають ООН в реагуванні на випадки сексуальної експлуатації та наруги. Жінки-поліцейські можуть витримати більший стрес, ніж їх колеги-чоловіки. Збільшення набору жінок має важливе значення для:

- розширення прав жінок в приймаючій країні;
- задоволення особливих потреб колишніх учасниць бойових дій в процесі демобілізації і реінтеграції в цивільне життя;
- допомагає зробити миротворчу діяльність для жінок більш доступною суспільстві;
- опитування потерпілих від гендерного насильства;
- наставництва жінок-курсантів в поліцейській та військовій академії;
- спілкування з жінками в суспільствах, де їм заборонено розмовляти з чоловіками.

Присутність жінок-миротворців може також:

- допомогти зменшити конфлікти і протистояння;

- поліпшити доступ і підтримку місцевих жінок;
- стати прикладом для наслідування для жінок у громаді;
- забезпечити більше почуття безпеки для місцевого населення, включаючи жінок і дітей;
- розширити спектр професійних навичок в рамках миротворчої місії.

*Науковий консультант І. Г. Галдецька*

УДК 341.123

**К. В. ЗЛОБИНА, М. О. КОРНІЄНКО**

*Харківський національний університет внутрішніх справ, Україна*

### **ЗАВДАННЯ ПОЛІЦЕЙСЬКИХ МІСІЙ ЗА УЧАСТЮ НІМЕЧЧИНИ**

Завдання поліцейських місій за участю Німеччини показують розвиток міжнародних зусиль по запобіганню конфліктів та їх подоланню. На початку 90-х років домінувала підтримка процесів в державах, які перебували на шляху від авторитаризму до демократії. Відправною точкою для Німеччини можна вважати участь співробітників Федеральної прикордонної охорони в місії в Намібії, де вони мали завдання контролювати діяльність місцевої поліції і спостерігати за підготовкою до проведення виборів. Подібними повноваженнями були наділені співробітники поліції в Камбоджі з травня 1992 по серпень 1993 року. Тоді в місії брали участь 105 службовців Федеральної прикордонної охорони. Невеликий контингент німецьких поліцейських супроводжував місію ООН з червня 1993 по червень 1996 року у Західній Сахарі.

Новий етап в діяльності поліцейських місій розпочався під час війн в колишній Югославії. Дії поліцейських місій у цей час були спрямовані на створення і реформування органів поліції та кримінального переслідування шляхом навчання і консультування, контролю і спостереження за місцевими силами безпеки. У центрі уваги тоді знаходилася Боснія-Герцеговина. Присутність міжнародних контингентів там і в Македонії повинна була сприяти підвищенню довіри населення силам безпеки. При цьому ситуація вимагала також зосередження діяльності місії на боротьбі з організованою злочинністю.

З місії в Косово, яка почалася в 1999 році, був досягнутий новий щабель в міжнародних поліцейських місіях. Сили місії отримали завдання з виконання всіх превентивних і репресивних заходів, включаючи охорону кордонів. Чисельність особового складу в Косово



досягла до березня 2008 року понад 2500 співробітників. Невеликими командами (від п'яти до двадцяти чоловік) ФРН брала участь в місіях ООН у Ліберії та Судані, а також у місії ЄС в Палестинській автономії.

Власні завдання мають місії підтримки в прикордонних областях. На кордоні між Республікою Молдова та Україною ЄС відкрив в червні 2005 року Місію з прикордонної допомоги силами з близько 200 поліцейських та службовців митниці з ЄС та інших держав. Вони повинні були підтримувати місцеві відомства в боротьбі з прикордонною злочинністю і сприяти тісній взаємодії прикордонних сил обох держав.

*Науковий консультант О. В. Черноус*

УДК 341.123

**В. О. ІОРДАНОВ, А. С. КОЛЬЧИК**

*Харківський національний університет внутрішніх справ, Україна*

## **ПОЛІЦЕЙСЬКІ МИРОТВОРЦІ ООН НА ЗАХИСТІ БЕЗПЕКИ**

Більше семидесяти років Організація Об'єднаних Націй розгортає миротворчі місії в країнах, які потребують стабілізації миру і надання гуманітарної допомоги. Миротворчі сили ООН надають допомогу країнам, де виникли конфлікти, створюючи умови для тривалого існування миру. До складу миротворчого контингенту входять цивільні, поліцейські та військові підрозділи.

Поліція ООН відіграє важливу роль у забезпеченні миру і безпеки у всьому світі, поліцейські надають допомогу у зміцненні та реформуванні місцевої поліції, стратегічному плануванні, створенні умов для миру і розвитку, проведенні кваліфікаційного оцінювання і підготовці, переробці службової документації та забезпеченні технічної підтримки.

Кожен день правоохоронці ООН зміцнюють та встановлюють безпеку, здійснюють патрулювання в територіальних громадах, надають допомогу місцевій поліції, забезпечують відповідність міжнародним стандартам в галузі прав людини та відновлення правопорядку і підтримання громадської безпеки.

В діяльності поліції ООН найголовніше місце займає попередження, виявлення і розслідування злочинів, захист осіб і майна, підтримання громадської безпеки і правопорядку. Поліцейські, виконуючи свої обов'язки, зобов'язанні поважати і захищати права людини, норми, етику і стандарти в попередженні злочинів, кримінальному судочинстві і права людини за міжнародним гуманітарним правом.

Поліцейські-миротворці ООН завжди готові припинити порушення прав людини і забезпечити захист цивільного населення. Відновлення за згодою громадськості правоохоронних органів на місцях є основним завданням поліції.

*Науковий консультант В. Л. Євко*

УДК 341.123

**М. К. КАБАНОВ**

*Національна академія Національної гвардії України,  
Харків, Україна*

### **БУНДЕСВЕР СКОРОЧУЄ ЧИСЕЛЬНІСТЬ ВІЙСЬК У КОСОВО**

З 1999 року бундесвер присутній в Косово. Після кривавої війни в Косово і втручання НАТО альянс направив до Косова значні стабілізаційні сили, в яких бундесвер задіяв 6500 чоловік. З роками їх присутність скорочувалася. І тепер Федеральний уряд хоче ще більше зменшити місію бундесверу в Косово. В перспективі місія НАТО в Косово закінчиться.

Міністр оборони Урсула фон дер Ляйен (ХДС) і міністр закордонних справ Франк-Вальтер Штайнмайер (СДПН) повідомили в понеділок керівників своїх фракцій в Бундестазі в письмовій формі про те, що в майбутньому році треба задіяти максимум 1350 солдатів в місії НАТО. Раніше ліміт становив 1850 солдатів.

Згідно з листом, кабінет міністрів повинен прийняти рішення про зміну мандату Бундестагу. Бундестаг повинен це схвалити. Досі під час 16 консультацій парламент завжди підтверджував мандат місії в Косово, тільки ліві були проти місії бундесверу.

В даний час тільки близько 750 німецьких солдатів задіяні в Косово. Однак бундесвер залишає в резерві для надзвичайних ситуацій війська в розмірі майже 700 осіб у Німеччині, вони можуть бути переведені протягом двох тижнів в район застосування. Починаючи з осені кількість солдатів в країні буде скорочена до 650 осіб.

Тим не менш, участь Німеччини у місії НАТО і надалі можлива, пише Федеральний уряд, на цій випадок бундесвер, як і раніше, має достатню мобільність для швидкого реагування.

З помітним зменшенням так званої верхньої межі мандата уряд регулює чисельність одного з найстаріших представництв за кордоном до сучасних умов. Внутріполітичне становище в Косово до сьогодні залишається крихким, постійно виникають бурхливі демонстрації. Для депутатів військова ситуація описана, як «в основному спокійна і стабільна».

Тільки на півночі міні-держави час від часу проходять сутички між домінуючим там сербським населенням і ісламською меншістю косоварами.

В минулому році підрозділи НАТО жодного разу не були викликані на допомогу, тому НАТО також погодилася на скорочення. Підрозділи НАТО можуть бути вчасно попереджені, якщо виникне напруження, або навіть дійде до масових заворушень.

Бундесвер на даний час дислокується в таборі Марешаль де Ляттр де Тасінї в Ново Село, проводить патрулювання на півночі Косово і підтримує місію ЄС «Eulex» в цій Балканській країні.

З поступовим зменшенням чисельності місії, кінець косовської операції буде легко передбачати. Між тим, в центрі уваги військ є також інші завдання, тобто боротьба з контрабандою в Середземному морі або участь в спостереженні за повітрям при повітряній війні проти «Ісламської держави» (IS) в Сирії та Іраку.

*Науковий консультант І. М. Антонян*

УДК 341.123

**А. Р. КАН**

*Харківський національний університет внутрішніх справ, Україна*

### **МІСІЯ ОРГАНІЗАЦІЇ ОБ'ЄДНАНИХ НАЦІЙ В ПІВДЕННОМУ СУДАНІ**

Місія Організації Об'єднаних Націй в Південному Судані включає 561 чоловіка та жінок вихідців з 38 країн.

Цілі Поліції Організації Об'єднаних Націй:

- захищати цивільних осіб під загрозою фізичного насильства;
- моніторити, розслідувати, перевіряти, і регулярно звітувати про зловживання і порушення прав людини та порушення міжнародного гуманітарного права;

- сприяти створенню умов для поставки гуманітарної допомоги.

Що роблять поліцейські миротворці ООН в Південному Судані.

А. Тренування.

Миротворці проводять:

- навчання, наставництво і консультування Національної служби поліції Південного Судану (НПСПС), в цілях зміцнення потенціалу у сфері розслідування тяжких;

- забезпечення підготовки НПСПС по заходам безпеки.;

- підтримку розслідування злочинів;

- надання допомоги у підвищенні кваліфікації офіцерів поліції Південного Судану;

- забезпечення навчання в навчальних центрах НПСПС, щоб оцінювати та реагувати на порушення громадського порядку та інші надзвичайні ситуації;

- забезпечення співробітництва зі службою Червоного хреста шляхом проведення спільної підготовки і навчань.

Навчання, що проводиться для поліцейських миротворців ООН, включає курси з охорони громадського порядку, організації дорожнього руху, карного розшуку, базової англійської мови, навичок роботи на комп'ютері і так далі.

Б. Діяльність поліції.

Миротворці здійснюють діяльність у цій галузі, у тому числі:

- підтримка розвитку систем по попередженню злочинності і розслідувань злочинів, патрулювання та підтримання громадського порядку;

- вдосконалення управління та планування на національному та державному рівнях;

- зміцнення взаємодії, звітності, координації, командування і управління на державному, регіональному та міжнародному рівнях.

*Науковий консультант Д. В. Полтавська*

УДК 341.123

**П. А. КОЛІСНИК**

*Харківський національний університет внутрішніх справ, Україна*

## **ПОЛІЦІЯ КАНАДИ БУДУЄ БЕЗПЕЧНІШИЙ СВІТ**

Канадська поліція приймає участь в міжнародних миротворчих місіях починаючи з 1989 року. Вона допомагає у відновленні і зміцненні поліцейської діяльності в країнах, які пережили конфлікт або заворушення. З того часу, більше 3000 канадських поліцейських були частиною більш ніж 53 місій на земній кулі, підтримуючи прагнення уряду Канади глобального миру і безпеки. Створюючи спроможність зарубіжної поліції підтримувати закон і порядок, канадська поліція, разом з міжнародними партнерами, допомагає створювати безпечніше і стійкіше глобальне оточення. Це прокладає шлях для тривалого розвитку миру і запобігає розповсюдженню незаконних дій через кордони до інших країн, у тому числі і до Канади.

Підрозділ міжнародних миротворчих операцій (ПММО) займається зарахуванням на службу до канадської поліції, включаючи планування і оцінку місій, підбір і підготовку особового складу по всій країні та забезпечення підтримки продовж всього цього процесу. Канадські

поліцейські, які служать за кордоном, набираються з муніципальних, провінційних і регіональних поліцейських сил, а також з Королівської кінної поліції (ККП) і мають різноманітне походження. Вони виконують різноманітні обов'язки в межах кожної місії, починаючи від навчання та наставництва своїх поліцейських колег та забезпечення гуманітарної допомоги і закінчуючи гарантуванням безпеки на виборах та розслідуванням порушень прав людини.

Перебування в місії – це унікальна можливість для поліцейських сприяти суспільній безпеці в країнах з нестійким порядком. Досвід, отриманий в місії, також надає можливість поліцейським укріпити їх лідерство, поліпшити навички вирішення проблем та міжкультурні навички, що безперечно приносить користь поліцейській службі і суспільству, якому вони служать.

В 2015 році поліція Канади відзначила 20-ті роковини участі в миротворчих місіях. На сьогодні, близько 100 канадських поліцейських приймають участь в миротворчих операціях.

*Науковий консультант О. Р. Шишка*

УДК 341.123

**О. С. КОЛЯДА**

*Харківський національний університет внутрішніх справ, Україна*

### **МІСІЯ ПОЛІЦЕЙСЬКИХ ФРН В АФГАНІСТАНІ**

Використання поліції в міжнародних миротворчих місіях стало стандартним інструментом зовнішньої політики Німеччини. На думку федерального уряду застосування поліцейських сил в будівництві, а також підготовці національної поліції в Афганістані є основною частиною невійськового вкладу Німеччини в справу стабілізації ситуації та консолідації афганського суспільства.

Федеративна Республіка підтримує афганську поліцію в навчанні і обладнанні з 60-х років минулого століття. Вона взяла на себе координацію виконання цього пріоритетного завдання після Петерберзької конференції у грудні 2001 року. При цьому переслідуються дві основні мети: в країні, де знищена державність, відтворити адміністративні і організаційні структури поліції і органів кримінального переслідування та створити основу для незалежної афганської поліції. Близько 40 співробітників федеральної поліції і поліції земель працювали з 2002 року в системі підготовки і підвищення кваліфікації в поліцейській академії в Кабулі і на півночі країни.

Відповідно до проекту «Афганістан» вдалося реформувати організацію поліції і порядок проходження служби. Завдяки підтримці Німеччини вдалося забезпечити оплату праці поліцейських. Німецька концепція навчання була спрямована перш за все на підготовку фахівців, які пізніше повинні були в якості керівників поліції ділитися своїми знаннями та досвідом з місцевими поліцейськими.

На сьогоднішній день 8600 офіцерів поліції пройшли навчання в поліцейській академії. В даний час в процесі підготовки знаходяться більш ніж 2000 співробітників. Крім того, більше 17000 співробітників поліції були навчені в минулі роки.

Федеральний уряд виступив за європеїзацію поліцейського проекту. У травні 2007 року Рада Європейського Союзу прийняла рішення щодо направлення місії до Афганістану (EUPOL). Місія працює в області моніторингу, консультування та навчання керівництва афганського Міністерства внутрішніх справ, Міністерства юстиції, Канцелярії Генерального прокурора в Кабулі і в деяких провінціях Афганістану. Вона робить великий внесок в підтримку процесу реформування афганського уряду. У червні 2014 року Рада ЄС вирішила продовжити місію до кінця 2016.

*Науковий консультант Г. І. Глобенко*

УДК 341.123

**Ю. М. КОТОВ**

*Національна академія Національної гвардії України,  
Харків, Україна*

## **ФЕДЕРАЛЬНИЙ УРЯД РОЗШИРЮЄ ПРИСУТНІСТЬ БУНДЕСВЕРУ В МАЛІ**

Малі є однією з гарячих точок в Африці. В рамках місії ООН-MINUSMA зі стабілізації положення на півночі країни розміщені кілька сотень німецьких солдатів. Операції небезпечні, бо у цьому районі діють бойовики і терористичні організації.

У Малі блакитні каски повинні забезпечувати безпеку, навіть там бундесвер бореться з ісламістами. Сьогодні міністр оборони фон дер Ляйен прибуває з візитом в Малі. Проте мирна місія досі не принесла миру.

Міністерство оборони Німеччини ініціювало посилення місії бундесверу в Малі, повідомило інформаційне агентство Рейтер. Контингент буде посилений вертольотами та солдатами.

Використання вертольотів, однак, пов'язано з тим, що протягом двох років, інша держава бере на себе задачу Німеччини. З кінця 2018

року, німецька участь в миротворчій місії ООН в Малі буде поступово скорочуватися.

Обмеження використання вертольотів міністр закордонних справ Франк-Вальтер Штайнмаєр і міністр оборони Урсула фон дер Ляйєн обґрунтували в листі на ім'я Генерального секретаря ООН Пан Гі Муна, тим що бундесвер немає вільних вертольотів. Міністри повідомили, що «з технічних причин вертольоти можуть бути надані тільки до початку другої половини 2018». Вони вимагали «фінансових зобов'язань інших держав-членів [ООН], щоби забезпечити місію вертольотами». Раніше Нідерланди надавали вертольоти ООН для застосування.

За даними агентства Рейтер, на даний час близько 550 німецьких солдатів розміщені на півночі Малі. Місія ООН включає в себе в цілому 15000 солдатів і поліцейських. Вони повинні забезпечити мирну угоду між центральним урядом і ісламістськими бойовиками. Досі близько 100 солдатів загинули в рамках місії ООН.

*Науковий консультант І. М. Антонян*

УДК 341.123

**Ю. М. КУБРАК**

*Харківський національний університет внутрішніх справ, Україна*

## **РОЗШИРЕНА ПІДТРИМКА МИРУ – ВОЄННА ДОКТРИНА ВЕЛИКОБРИТАНІЇ**

Сучасна доктрина Великобританії почала розроблятися з 1988 р, із закінченням «холодної» війни, коли вийшов документ «Операції по підтриманню миру», який вже уявляв з себе більш розширену кодифікацію традиційної миротворчості. Однак сьогоdnішній підхід сформувався дещо пізніше, в 1994 р, з публікацією «Розширеного підтримання миру».

Потрібно відзначити, що в сьогоdnішній військовій доктрині Великобританії чітко простежується прихильність до блоку НАТО, зокрема акцентується увага на боротьбі з міжнародним тероризмом. Однак при цьому участь в операціях на користь миру або гуманітарних операціях не обмежується зоною відповідальності НАТО. У доктрині присутній наступна типологія військових дій: загальна війна, обмежена війна, регіональний конфлікт, громадянська війна, повстанські дії, тероризм. Завдання, які ставляться перед ЗС Англії, крім безпеки країни і регіону наступні:

– підтримка британських інтересів в світі з метою зміцнення присутності за кордоном і посилення свого впливу;

– підтримання миру і проведення гуманітарних операцій – участь в операціях, відмінних від війни, метою яких є захист британських інтересів, а також підтримання міжнародного порядку і проведення гуманітарних заходів (останнє найбільш ймовірно під егідою ООН).

У рамках доктрини виділяють 3 типи операцій – «підтримання миру», операції, які проводяться за згодою сторін на підтримку зусиль по встановленню миру і безпеки в областях потенційних і вже існуючих конфліктів; «розширене підтримання миру» з тими ж цілями зі згодою сторін, але в які швидко змінюються, і «примушення до миру» – відновлення миру між ворогуючими сторонами без згоди на втручання, можливість участі у військових діях.

Таким чином, воєнна концепція Великобританії «Розширене підтримання миру» відобразила появу нового типу миротворчих операцій, які за своїми характеристиками займають проміжне становище між традиційним підтримкою миру і примусом до миру.

*Науковий консультант К. О. Чижко*

УДК 341.123

**Д. С. ЛЯШЕНКО**

*Харківський національний університет внутрішніх справ, Україна*

### **МИРОТВОРЧА ДІЯЛЬНІСТЬ: ДІТИ У КОНФЛІКТІ**

Чому захист дітей у центрі миротворчої діяльності? Конфлікти непропорційно зачіпають дітей. Багато дітей стають об'єктом викрадення, призову на військову службу, вбивства, нанесення каліцтв, а також численних форм експлуатації. Усі члени миротворчої місії, в тому числі військовослужбовці та співробітники поліції, відіграють певну роль у захисті дітей. Спеціальні консультанти в країнах, в яких конфлікт впливає на дітей найбільшою мірою, допомагають місії направити свої ресурси на вирішення цього конфлікту. Їх робота включає в себе:

- Вирішення проблеми захисту дітей мирним та політичним шляхом.
- Забезпечення захисту дітей як невід'ємна частина миротворчої місії. Це виконується шляхом актуалізації та консультування керівництва місії.
- Навчання знов прибулих миротворців захисту дітей, що є обов'язковою умовою перед виконанням місії у повному обсязі.
- Захист: консультант-захисник виступає в якості адвоката, посередника, а також радника керівництва місії з питань захисту дітей.
- Моніторинг і звітність найбільш серйозних порушень по відношенню до дітей.



– Підтримка зв'язку з ЮНІСЕФ та іншими суб'єктами з питань захисту дітей для спостереження та реагування на окремі випадки.

Цей діалог привів до підписання планів дій військових та озброєних груп і звільненню тисяч дітей-солдатів. З 2001 року Департамент операцій з підтримання миру (ДОПМ) надіслав радників з питань захисту дітей до таких країн, як Сьєрра-Леоне, Бурунді, Чад, Демократична Республіка Конго, Афганістан, Ліберія, Гаїті і Судан. «Діти довірливі, і їх довіру легко зрадити. Саме тому ми повинні надати їм особливий захист. Якщо ми не захистимо наступне покоління, всі наші зусилля по встановленню міцного миру будуть марними», – сказав Е. Ладсус, заступник Генерального секретаря ООН з миротворчих операцій.

*Науковий консультант К. В. Юртаєва*

УДК 341.123

**В. В. МАКУШИН**

*Харківський національний університет внутрішніх справ, Україна*

### **ЗНАЧЕННЯ ТА РОЛЬ МИРОТВОРЧИХ ОПЕРАЦІЙ ООН ПРИ ЗАХИСТІ ЦИВІЛЬНОГО НАСЕЛЕННЯ**

Діяльність Організації Об'єднаних Націй в наш час має важливе координуюче, стимулююче та орієнтуюче значення в міжнародній діяльності, особливо для всього світового співтовариства за сучасних жорстких зовнішніх зносин, відсутності взаємозгоди в направленості і характері зовнішньої політики держав-лідерів. Тому питання миротворчої діяльності даної організації є яскравим прикладом намагань підтримання світової безпеки та миру.

В даний час всі миротворчі операції Організації Об'єднаних Націй зобов'язані вести роботу з питань захисту цивільного населення. Цю роботу слід вести в масштабах всієї місії. При цьому можна використовувати велику кількість невійськових інструментів, включаючи активну політичну інформаційно-пропагандистську діяльність, надання достовірної інформації та підтримання зв'язку з громадами. Багато місій надають національній владі допомогу у виконанні їхніх зобов'язань щодо захисту, в тому числі шляхом надання підтримки поліції, правоохоронним органам і службам безпеки, а також в здійсненні національних планів дій для забезпечення більш ефективного захисту дітей і вирішення проблем, пов'язаних з сексуальним насильством.

У тих випадках, коли місії наділені чітким мандатом на забезпечення захисту цивільного населення, військові і поліцейські повинні грати в цій справі свою роль, в тому числі, при необхідності,

за допомогою застосування сили. За визначенням це означає превентивне, попереджувальне і тактичне застосування сили для захисту цивільного населення, яке зазнає загроз фізичного насильства. Джерело і характер насильства не є визначальним фактором при прийнятті практичних дій: стрілецька зброя, мачете, саморобні вибухові пристрої – всі ці та інші засоби використовуються в відношенні цивільного населення будь-якими збройними суб'єктами. Місії повинні мати у своєму розпорядженні можливості та командні структури, що дозволяють приймати ефективні заходи реагування, а військовий і поліцейський персонал повинні виконувати накази з метою запобігання і стримування нападів на цивільне населення і його захисту від таких нападів.

Досягнутий за останні роки прогрес у питаннях, що стосуються політики, правил застосування збройної сили і професійної підготовки, допомагає місіям забезпечувати захист цивільного населення. В той же час слід зазначити, що широка і загальна участь в місіях також має життєво важливе значення для їх ефективності та довіри до них. У держав-членів є можливості, які можуть сприяти підвищенню ефективності присутності на місцях, оцінки ризиків та інженерно-технічного забезпечення, поліпшення комунікації і підвищення мобільності. Однак самі лише можливості держав-членів не є вирішальним фактором у можливості практичного надання такої допомоги Організації Об'єднаних Націй. Вони не повинні суперечити міжнародному законодавству з питань правил та заборон їх використання та застосування.

Настав час, щоб виконати зобов'язання щодо запобігання конфліктів в якості основної функції Організації. Рішуча політична підтримка державами-членами зусиль Організації Об'єднаних Націй щодо запобігання конфліктів і здійснення посередництва може дати потужний сигнал про те, що глобальна система має намір скоротити масштаби збройних конфліктів. Це може зміцнити віру в здатність міжнародних організацій сприяти встановленню миру. Дана миротворча діяльність згодом стане ідеєю та потужним чинником для світового згуртування заради безпеки як окремої особи, так і світового суспільства.

*Науковий консультант О. О. Бондаренко*

УДК 341.123

**В. О. МАСЛЮКОВА**

*Харківський національний університет внутрішніх справ, Україна*

### **ЖІНКИ-МИРОТВОРЦІ: ЗРОСТАЮЧА СИЛА**

За останні сімдесят років Організація Об'єднаних Націй стала однією з основних миротворчих організацій, метою якої є врегулювання

складних кризових ситуацій, що загрожують міжнародному миру і безпеці. Жінки беруть участь в усіх сферах діяльності – правоохоронній і цивільно-військовому співробітництві – та мають позитивний вплив на підтримку ролі жінок у побудові миру і захисті їх прав. У всіх сферах миротворчої діяльності жінки-миротворці довели, що вони можуть виконувати однакові обов'язки, за однаковими стандартами і при таких же самих важких умовах, як і їх колеги-чоловіки. У 1993 році жінки складали 1 % всього особового складу, а в 2014 році миротворці жінки-поліцейські складали 20 % в миротворчій місії Організації Об'єднаних Націй. Підрозділи поліції ООН розпочали також програму «Глобальний ефект», метою якої є залучати до національної поліції і до операцій ООН в світі більше жінок. Прагнення до гендерної рівності серед співробітників ООН є пріоритетним завданням Генерального секретаря ООН. Жінки-миротворці виступають в якості зразків для наслідування в місцевому середовищі, де у суспільстві часто домінують чоловіки, надихають жінок та дівчаток домагатися своїх прав і приймають участь у мирних процесах. Присутність жінок-миротворців також може допомогти зменшити конфлікти і конфронтації, поліпшити доступ та підтримку місцевих жінок, надати зразки наслідування для жінок в суспільстві, забезпечити почуття безпеки для місцевого населення, в тому числі жінок і дітей.

*Науковий консультант В. Ю. Євко*

УДК 261.8

**В. О. НАЙДА**

*Харківський національний університет внутрішніх справ, Україна*

## **МІЖРЕЛІГІЙНА СПІВПРАЦЯ У ГЛОБАЛЬНИЙ ВІК**

Ерік С. Шейфер сказав: «Так багато мостів слід побудувати. Так багато стін зламати».

Розпад Радянського Союзу понад 20 років тому приніс надію на свободу віросповідання в нашій частині світу. Проте, протягом останніх кількох років спостерігається різке збільшення порушень свободи релігії. В той же час, християни в Євразії стикаються зі зростаючими загрозами їхній свободі. Зокрема, в Центральній Азії відбуваються рейди, пастори затримуються, християнська література конфіскується, суворі закони обмежують свободу церков, особливо християнських. У зв'язку з існуючим конфліктом між Росією і Україною необхідні релігійні зусилля для сприяння взаєморозумінню між російськими і українськими християнами.

Чи можна дати відповідь на запитання: «Якщо ми можемо мати Організацію Об'єднаних Націй, чи ми не можемо мати Об'єднану релігійну організацію?» Чи є світ релігій, духовних рухів і корінних традицій відкритим для створення постійної, локально укоріненої й глобально пов'язаної міжрелігійної світової структури з дійсно всесвітнім визнанням і статусом? Чи є в усьому світі можливою співпраця між різними релігіями?

Ситуація сьогодні така, що велика кількість прихильників різних релігій ставлять під сумнів абсолютність і винятковість своїх власних традицій і вчень. Сьогодні значна кількість релігійних і духовних лідерів бачить діалог як прийнятну частину релігійного життя. Але, в той же час, зараз зростає напруженість серед багатьох релігійних традицій між консервативними і ліберальними елементами. Ми сподіваємося в тому, що діалог можливий та необхідний. Так, кожні 3–4 роки у різних частинах світу члени Міжнародної Асоціації за релігійну свободу зустрічаються для проведення міжконфесійних діалогів та дискусій відносно питань релігійних громад та культурних обмінів.

Таким чином, міжрелігійна співпраця в добу глобалізації можлива. Вона повинна бути заснована на:

1. Свободі від гнітючого втручання чи дискримінації з боку держави, уряду або інститутів суспільства на основі релігії або переконань.

2. Взаєморозумінні, повазі і заохоченні гармонії, або принаймні «терпимості» між громадами або окремими особами різних релігій або переконань.

3. Істотній відповідальності релігійних громад, щоб гарантувати, що їх власні практики відстоюють основні права людини.

У сучасному глобальному світі культур, релігій і цивілізацій, в світовій спільноті, що формується, інноваційні зусилля і рішення дуже потрібні. Кожен має право на свободу думки, совісті і релігії. Це право включає свободу змінювати свою релігію або переконання і свободу, як окремо, так і спільно з іншими, публічно або у приватному порядку, сповідувати свою релігію або переконання.

*Науковий консультант І. В. Кріцак*

УДК 341.123

**О. Ю. НОСОВА**

*Харківський національний університет внутрішніх справ, Україна*

## **УЧАСТЬ АВСТРАЛІЇ В МИРОТВОРЧИХ ОПЕРАЦІЯХ**

Австралія бере активну участь у миротворчій діяльності протягом майже 70 років. Військові та поліцейські цієї країни приймали участь у

більш ніж 50 місіях Організації Об'єднаних Націй та інших операціях з підтримання миру та безпеки. Починаючи з 1964 року, поліція Австралії перебувала на Кіпрі, де відбувався конфлікт між грецькою і турецькою громадами. Зовсім недавно, австралійські поліцейські перебували в таких країнах як Камбоджа, Гаїті, Мозамбік, Бугенвіль і Тимор. Австралійські миротворці, безсумнівно, сприяють безпеці і стабільності в світі.

Слід зазначити, що миротворча діяльність стала включати в себе широкий спектр заходів, таких як проведення виборів та реорганізація державних установ. Місія австралійської цивільної поліції охоплює наступні завдання:

- підтримання стабільності та безпеки;
- допомога у демонтажі старих механізмів стримування;
- встановлення і підтримання правопорядку та умов для кримінального розслідування;
- підбір і навчання нових співробітників місцевої поліції, які в кінцевому результаті візьмуть на себе роль правоохоронців цивільної поліції ООН;
- проведення слідства та збір доказів, необхідних для судового переслідування за серйозні порушення прав людини;
- сприяння у відновленні системи кримінального правосуддя і цивільного управління, у тому числі судової системи і в'язниць;
- зміцнення довіри з боку громадянського суспільства через неупереджене відстеження дотримання закону.

Поліцейські та військові залишаються у складі підрозділів своєї країни, але знаходяться під оперативним управлінням Організації Об'єднаних Націй під час перебування в миротворчих силах. 28 жовтня 1998 року ООН звернулася до країн, що приймають участь у миротворчій діяльності, з вимогою не направляти цивільних поліцейських і спостерігачів у віці до 25 років, військовим же надається перевага починаючи з 21 року. Параметри були визначені, щоб забезпечити наявність лише досвідчених, зрілих і добре навчених людей в якості миротворців.

Поточними критеріями відбору австралійців для виконання обов'язків цивільних поліцейських є вміння працювати в складних умовах, а також наявність загальних професійних навичок і добре розвинутої здатність бути гнучкими і терплячими, перебуваючи у скрутному становищі.

Австралійські поліцейські, як правило, неозброєні і таким чином вони сприяють зміцненню довіри та взаєморозуміння, оскільки їх неозброєна присутність має більше шансів на успіх завоювати повагу місцевого населення. Впливовість та дієвість цивільної поліції.

скоріше, базується на моральному авторитеті, ніж на погрозі застосування сили. Крім того, значна частина миротворчих заходів, як відомо, проводиться на рівні взаємодії окремих миротворців з представниками місцевого населення.

Австралія може пишатися своїм внеском у миротворчу діяльність.

*Науковий консультант Ю. О. Загуменна*

УДК 341.123

**О. О. ОЛЕКСЮК**

*Харківський національний університет внутрішніх справ, Україна*

### **ДОТРИМАННЯ ПРАВ ЛЮДИНИ ТА МИРОТВОРЧА ДІЯЛЬНІСТЬ ООН**

Права людини, як філософське, юридичне і політичне поняття означає комплекс природних і непорушних свобод й юридичних можливостей, обумовлених фактом існування людини в цивілізованому суспільстві. Поняття прав людини за своїм визначенням є універсальним і егалітарним, несумісним з системами та режимами, заснованими на перевазі однієї касты, раси, народу, віросповідання, класу, будь-якої соціальної групи або особи.

Захист прав людини є основним завданням діяльності членів миротворчих місій ООН. Будь-яка особа, яка приходить в країну для підтримання миру повинна забезпечувати захист і заохочення прав людини. З цією метою для проведення найбільш широкомасштабних операцій на користь миру створюється команда, що спеціалізується в галузі прав людини.

В даний час фахівці з прав людини беруть участь в шести операціях з підтримання миру і дев'яти спеціальних політичних місіях.

Вони діють в рамках місії ООН по стабілізації в демократичній республіці Конго, змішаної операції Африканського союзу і ООН в Дарфурі, місії ООН в Південному Судані, місії ООН у Ліберії, операції ООН в Кот-д'Івуарі, місії ООН по стабілізації в Гаїті і місії ООН Афганістані.

На фахівців в галузі прав людини покладені обов'язки захисту та заохочення прав людини на місцях. Вони допомагають населенню діяти активно з метою поширення своїх прав та можливостей, стимулюючи їх вимагати та відстоювати свої власні права. Фахівці спонукають державу до необхідності виконання своїх зобов'язань в галузі прав людини та застосування законів.

Спектр дій фахівців з прав людини дуже великий. Вони стежать за дотриманням прав людини, проводять масштабні дослідження в цієї

галузі, запобігають будь-яким порушенням прав людини. Такі фахівців завжди реагують на порушення прав людини шляхом підтримки інституційних реформ і працюючи в тісній співпраці з місцевими органами влади, національними інститутами і громадянським суспільством. Вони також працюють з іншими командами на місцях та інтегрують права людини відповідно до покладених на них завдань.

Крім того, фахівці з прав людини тісно співпрацюють з іншими миротворчими організаціями з метою підтримання миру, а також координування суспільних завдань з захисту прав людини. Заходи миротворчих організацій і фахівців з прав людини можуть бути схожими, впливати з цивільних ініціатив та спрямовуватися на захист цивільних осіб, управління конфліктами, зокрема пов'язаними з сексуальним насильством і насильством щодо дітей.

Приголомшлива робота була вже проведена в області прав людини в районах конфлікту завдяки місіям ООН, але деякі проблеми досить залишаються. Вони стосуються в основному проблем цивільного населення, особливо жінок і дітей.

На нашу думку, можна досягти зміцнення поваги до прав людини, ініціюючи законодавчі реформи на місцях, які дозволяють не лише забезпечити права людини в окремих зонах конфлікту, але й сприяти глибоким змінам у галузі громадської безпеки, медичного обслуговування та народної освіти.

*Науковий консультант С. О. Книженко*

УДК 341.123

***К. В. ОНИШКО, М. Е. ШТАНЬКО***

*Харківський національний університет внутрішніх справ, Україна*

## **НІМЕЦЬКА ПОЛІЦІЯ В МІЖНАРОДНИХ МИРОТВОРЧИХ МІСІЯХ**

Перша місія німецької поліції з підтримання миру відбувалася з вересня 1989 року по березень 1990 року. 50 службовців колишньої Федеральної прикордонної охорони (сьогодні це Федеральна поліція) були використані для моніторингу діяльності місцевої поліції і для підготовки проведення виборів в Намібії. В цілому більше 5000 німецьких поліцейських виконали свою службу під егідою ООН, ЄС або ОБСЄ в Африці, на Балканах та в Афганістані. Вони брали участь в більш ніж 25 місіях.

Завдання миротворців охоплюють консультування і навчання місцевої поліції, підтримку реформ органів безпеки, виконання всіх

превентивних та репресивних поліцейських заходів, а також разом з цим функції органів виконавчої влади. Вони мусять запобігати виникненню нових військових дій і створювати умови для сталого соціально-економічного розвитку. Поліція грає ключову роль у врегулюванні криз і підтриманні миру.

Наскільки потужно поліція впливає на врегулювання криз, можна спостерігати на прикладі миротворчих місій ООН. Якщо в 1988 році в складі збройних сил Організації Об'єднаних Націй на Кіпрі були задіяні 35 беззбройних поліцейських, то через 27 років їх вже було більш ніж 12500 службовців з 90 країн. Держави-члени ООН погодилися на фіксовані квоти поліцейських для використання в цивільних місіях. Із запланованої чисельності більше 5700 співробітників поліції Федеративна Республіка має найбільший контингент (910 поліціантів, з них 90 протягом 30 днів).

Центральним координаційним органом для операцій міжнародної поліції в Німеччині є Робоча група Міжнародних місій поліції федерації і земель (AGIPM), яка з 1996 року несе відповідальність за підготовку, проведення і участь в поліцейських місіях. Рішення про те, чи буде ФРН брати участь в поліцейській миротворчій місії, залежить від багатьох чинників. Вирішальною умовою є відносна безпека для поліцейських. Безперечним є невійськовий характер операції. Німеччина не бере участь в операціях під військовим керівництвом (це закріплене в Конституції ФРН), як це було в Боснії та Герцеговині, де поліцейські підрозділи з багатьох європейських країн входили до складу військової місії.

*Науковий консультант О. В. Черноус*

УДК 341.123

**Я. В. ОСИПОВ, А. О. ОСТРОВЕРХОВА**

*Харківський національний університет внутрішніх справ, Україна*

## **МІСІЯ ЦИВІЛЬНОЇ ПОЛІЦІЇ ОРГАНІЗАЦІЇ ОБ'ЄДНАНИХ НАЦІЙ**

Цивільна поліція ООН з більш ніж 50 країн розгорнута по всьому світу на підтримку міжнародних миротворчих операцій. Присутність поліції ООН сприяє встановленню миру і стабільності в районах, що відновлюються після наслідків конфліктів, а їх зусилля щодо розвитку сучасних місцевих поліцейських формувань допомагають гарантувати стійкий мир та стабільність і після завершення міжнародних миротворчих місій.



Програми цивільної поліції спонсоруються ООН або регіональними організаціями з забезпечення безпеки, таких як Організація з безпеки і співробітництва в Європі (ОБСЄ), або коаліціями зацікавлених країн. Вони грають важливу роль в стратегії з підтримання миру.

Зазвичай цивільна поліція розгортається на другому або наступних етапах миротворчої місії. На початку місії цивільна поліція може мати широкі виконавчі правоохоронні повноваження в регіоні і таким чином виконувати типові функції правоохоронних органів, такі як патрулювання і розслідування. Ближче до завершення місії міжнародна поліція поступово передає свої поліцейські обов'язки нової місцевої поліції, навчанню та розвитку якої допомагала.

Діяльність поліції залежить від умов в регіоні. ООН відкрила свою першу місію цивільної поліції в Конго в 1960 році для надання допомоги уряду в забезпеченні законності та правопорядку. У Боснії та Східному Тиморі поліція була розгорнута для підтримання законності та правопорядку, а також для допомоги в заснуванні та навчанні професійної поліції. У Гаїті і Кот-д'Івуарі поліція ООН підтримувала національну поліцію під час виборчої кампанії 2015 року. У зв'язку зі спалахом вірусу Ебола в Ліберії в 2015 році поліція ООН спільно з ліберійською національною поліцією сприяла захисту цивільних осіб в рамках спільних патрулів та іншої оперативної підтримки. У Сомалі поліція ООН займалася розробкою нової структури сомалійської національної поліції. У Малі поліція ООН бере участь в попередженні та боротьбі з транснаціональною організованою злочинністю і тероризмом.

В даний час представники поліції ООН працюють в 12 миротворчих операціях і 5 спеціальних політичних місіях. Головне завдання поліцейських ООН полягає в сприянні миробудівництва в тих країнах, де вони знаходяться. Поліція ООН є важливим інструментом для відновлення і підтримання міжнародного миру і безпеки у всьому світі.

*Науковий консультант В. В. Почуєва*

УДК 341.123

**М. О. ПЕРУШКО**

*Національна академія внутрішніх справ, Київ, Україна*

### **МІСІЯ ОРГАНІЗАЦІЇ ОБ'ЄДНАНИХ НАЦІЙ В БОСНІЇ І ГЕРЦЕГОВИНІ**

14 грудня 1995 року в Парижі було підписано мирну угоду між Республікою Боснія і Герцеговина, Республікою Хорватія, Федеративною Республікою Югославія, а також іншими сторонами. Угода охоплює

широке коло питань, в тому числі військові аспекти мирного врегулювання; регіональної стабілізації; розмежування міжвідомчих суб'єктів прикордонною лінією між Федерацією Боснія і Герцеговина і Республіки Сербської; проведення демократичних виборів; права людини та допомога біженцям.

МООНБГ почала свою діяльність в несприятливих умовах. В результаті конфлікту більше 200 000 чоловік загинули, 20 тисяч пропали без вісті і 1,2 мільйона були переміщені всередині країни. Країна була розділена за етнічною ознакою. Братовбивча війна, в якій цивільні особи були головною мішенню і жертвами. МООНБГ здійснила декілька реформ: Реформа поліції гарантувала, щоб окремі співробітники поліції відповідали міжнародним стандартам професійної та особистої недоторканності, щоб завоювати повагу і довіру широкої громадськості. Реструктуризація поліції прагнула забезпечити кожне поліцейське управління достатніми ресурсами, ефективність організаційної структури якої включали механізми зовнішнього і внутрішнього правового захисту, ізоляцію від політичного втручання, відповідне багатоетнічне представництво і наявність гендерного балансу. Поліцейська діяльність є лише одним з компонентів верховенства права. Для того, щоб поліція була ефективною, вона повинна діяти в рамках узгодженої нормативно-правової бази, а також з незалежною і відповідальною прокурорської службою та судовими органами. Без ефективних державних правоохоронних інституцій і механізмів співпраці між поліцейськими, можливість боротьби з національною, регіональною та транснаціональною злочинністю є вкрай обмеженим. Підвищення обізнаності громадськості. Для створення суспільної довіри і довіри до поліції було проведено ряд національних кампаній з пріоритетами на основні принципи демократичної поліцейської діяльності.

*Науковий консультант І. Г. Галдецька*

УДК 341.123

**О. О. ПИХТІН**

*Харківський національний університет внутрішніх справ, Україна*

**Р. І. ДІМІТРОВ**

*Варненський вільний університет, Болгарія*

## **ЦИВІЛЬНА ПОЛІЦІЯ ООН ЯК НАЙВАЖЛИВІША ЧАСТИНА МИРОТВОРЧИХ ОПЕРАЦІЙ ООН В УСЬОМУ СВІТІ**

Цивільна поліції ООН є найважливішою частиною миротворчих операцій ООН в усьому світі. Більше ніж 11000 поліцейських ООН, з більш ніж 90 країн, перебувають в даний час в 18 різних місцях. Кожен

день ці жінки і чоловіки несуть патрулювання, проводять підготовку, консультують місцеві поліцейські служби, допомагають забезпечити дотримання міжнародних стандартів прав людини і проводять широкий спектр заходів по відновленню і укріпленню охорони, громадської безпеки і верховенства права. Поліція ООН допомагає у створенні безпечнішого середовища, де громади будуть краще захищені і злочинна діяльність буде попереджена. Різноманітний національний досвід співробітників поліції ООН і відданість справі миру і безпеки, є кращими засобами для укріплення стійкого миру на засадах справедливості та безпеки.

ООН залучає співробітників поліції до миротворчих операцій з 1960-х років. Традиційно повноваження поліцейських компонентів в миротворчих операціях зводилися до моніторингу, спостереження та звітності. На початку 1990-х років, консультування, наставництво та функції підготовки були інтегровані в діяльність з моніторингу для того, щоб надати миротворчим операціям, можливість виступати в якості коригуючого механізму з місцевою поліцією та іншими правоохоронними органами. В кінці 1990-х років поліція ООН була запрошена для забезпечення тимчасового правопорядку у Східній Славонії, Косовому та Тиморі-Леште, і в 2000 році Рада ООН з питань поліцейської роботи і миротворчих операцій, прийшли до висновку, що основним завданням поліції в миротворчих операціях має бути «зосередження уваги на реформі і розбудові місцевої поліції в доповнення до традиційних консультативних, підготовчих та моніторингових завдань». В цих складних умовах сутність миротворчої діяльності поліції продовжує розвиватися і виникають нові загрози.

Сучасний миротворець-поліцейський повинен виконувати цілу низку все більш складніших завдань, в основному, непередбачених положеннями миротворчої поліції ООН, включаючи підтримку поліції приймаючої держави та інші правоохоронні органи у боротьбі з такими загрозами, як серйозна і організована злочинність, тероризм і корупція. У деяких випадках, поліція ООН уповноважена взяти на себе часткову або повну виконавчу поліцейську діяльність та інші правоохоронні функції у межах обумовленої території, в той час, коли поліція приймаючої держави та інші правоохоронні органи відновлюють функціональну самодостатність. Частіше повноваження місії передбачають роль оперативної підтримки для поліції ООН, включаючи допомогу поліції приймаючої країни та іншим правоохоронним органам в проведенні розслідувань і спеціальних операцій та забезпеченні громадської безпеки.

*Науковий консультант О. В. Олішевський*

УДК 341.123

**М. Ю. ПОГУЦА**

*Харківський національний університет внутрішніх справ, Україна*

**Тони ПЕТРОССОВ**

*Університет Сент-Джон, Нью-Йорк, США*

## **МІЖНАРОДНА МИРОТВОРЧА ДІЯЛЬНІСТЬ ПОЛІЦІЇ ТА МИРОТВОРЧІ ОПЕРАЦІЇ КАНАДИ Й НІМЕЧЧИНИ**

Поліція Канади будує більш безпечний світ. Канадські поліцейські працюють в міжнародних миротворчих місіях з 1989 року. 3000 канадських поліцейських беруть участь у більш ніж 53 місіях по всьому світу, підтримуючи прихильність уряду Канади до глобального миру і безпеки.

Зовнішня політика та міжнародна допомога.

Міжнародні зусилля поліцейських є важливим елементом мети Канади, щоб побудувати більш безпечний світ, працюючи для стабілізації нестабільних держав ш держав, що перебувають у стані конфлікту, таких як Гаїті, Афганістан і Судан.

Переваги для вітчизняного правопорядку.

Двадцять шість муніципальних і провінційних поліцейських агентств з усієї Канади складають близько 70 % всіх канадських розгортань поряд з Королівською канадською кінною поліцією, на яку припадають інші 30 %.

Організація канадської поліції.

Організація канадської поліції (ОКП) є основою, через яку канадська поліція розгорнута для підтримання миру і операцій з підтримки миру у всьому світі.

Німецький досвід операцій ООН з підтримання миру почався після об'єднання в 1989 році з розгортання в Камбоджі та Намібії спеціальних військ, які не приймали участі в бойових діях.

З 2001 року Німеччина брала активну участь в місіях НАТО і ЄС на Балканах, в Афганістані та, в меншій мірі, Африці. У той час як внесок Німеччини в СДК – «Сили для Косово» триває досі, вона поступово скоротила свій контингент з 5300 в 2001 році до 903 в листопаді 2016 року.

Німеччина приєдналася до системи резервних угод ООН в липні 1998 року і підписала додаткову угоду в листопаді 2000 року.

*Науковий консультант Д. В. Полтавська*

УДК 341.123

**А. Ф. ПОЛЯК**

*Харківський національний університет внутрішніх справ, Україна*

## **РОЛЬ ЖІНОК У МИРОТВОРЧИХ ОПЕРАЦІЯХ**

31 жовтня 2000 року ООН прийняла резолюцію про збільшення кількості жінок в міжнародних поліцейських місіях. Виконання операцій з підтримки миру при застосуванні гуманітарного підходу супроводжується зростанням участі жінок у лавах миротворців. Миротворчі операції ООН показали, що збільшення кількості жінок в поліції сприяло покращенню якості роботи. Дуже часто ті, хто потребує допомоги в країнах, де проводяться миротворчі операції, – діти і жінки, тому тут дуже необхідна допомога жінок-поліцейських.

Діяльність жінок в усіх сферах – в поліції, збройних силах та на громадській службі – здійснює позитивний вплив на проведення миротворчих заходів. Дуже важливою є роль жінок з точки зору сприяння зміцненню миру і захисту прав жінок.

В 1993 році кількість жінок складала 1 % міжнародних миротворчих сил. Сьогодні близько 125 000 жінок знаходиться в рядах миротворців (3 % – військові та 10 % – співробітники поліції). ООН підтримує активну участь жінок в поліцейських контингентах миротворців. Пошуки паритету серед працівників ООН різної статі є пріоритетом у роботі ООН. Департамент поліції ООН розпочав «глобальну акцію», завдання якої полягає у збільшенні кількості жінок-поліцейських, починаючи з 2014 року, до 20 % всіх миротворчих сил.

Чому ж участь жінок в миротворчих операціях є такою важливою? Учасниці миротворчих місій слугують прикладом боротьби за свої права і зразком участі в мирних процесах для місцевого населення, перш за все для жінок і дівчат, які в більшості випадків проживають в суспільстві, де домінують чоловіки.

Збільшення кількості жіночої частини місій є необхідним для вирішення таких завдань: для посилення ролі жінок у суспільстві; для створення можливості контакту миротворців з жінками приймаючої країни, де жінкам забороняється розмовляти з чоловіками; для проведення бесід з жертвами сексуального насильства; для надання допомоги курсантам-жінкам в поліцейських та військових академіях. Присутність жінок в миротворчих місіях також може посилити почуття безпеки серед жінок і дітей.

*Науковий консультант О. В. Черноус*

УДК 341

**А. А. ПОПОВИЧ**

*Національна академія Служби безпеки України, Київ, Україна*

## **РОЛЬ ПОЛІЦІЇ ООН У МИРОТВОРЧІЙ ДІЯЛЬНОСТІ**

Люди завжди вважають, що мир є важливим для того, щоб уникати непотрібних конфліктів, які б могли зашкодити прогресу або навіть призвести до втрати життя. Існує багато різних організацій, діяльність яких присвячена зміцненню миру на національному та міжнародному рівні.

Організація Об'єднаних Націй використовує поліцейську службу у миротворчих операціях з 1960-х років. Традиційно повноваження поліцейських підрозділів у миротворчих місіях були обмежені моніторингом, спостереженням і звітністю. З початку 1990-х функції консультування, наставництва і навчання були інтегровані у діяльність з моніторингу з метою забезпечення миротворчих операцій можливістю виконувати функції коригуючого механізму.

Поліція ООН є важливим інструментом, що використовується ООН задля зміцнення миру і безпеки. Кожного дня чоловіки та жінки-поліцейські зміцнюють та відновлюють безпеку патрулюванням, працюючи у тісному взаємозв'язку із внутрішніми поліцейськими службами, а також надаючи їм різного роду поради, допомагаючи у сфері дотримання міжнародних стандартів прав людини та беручи участь у великій кількості заходів по відновленню та підтримці громадської безпеки, верховенства закону.

Поліція Організації Об'єднаних Націй залучається до багатьох операцій з підтримання миру, а також як радник деяких спеціальних політичних місій ООН. Завдання поліції ООН спрямовані на зміцнення та відновлення національних поліцейських служб. У ряді країн поліція ООН допомагає внутрішнім поліцейським відомствам та іншим правоохоронним органам протидіяти серйозним злочинам та організованій злочинності.

Отже, поліція ООН є важливим елементом у здійсненні операцій з підтримання миру. Миротворці ООН гарантують безпеку, політичну підтримку та підтримку у відбудові миру, щоб допомогти країнам швидко здійснити важкий перехід від конфлікту до миру.

*Науковий консультант М. О. Шевченко*

УДК 341.123

**К. А. ПРИЩЕПА, А. А. СУПРУН**

*Харківський національний університет внутрішніх справ, Україна*

## **БАГАТОПРОФІЛЬНА КОМПЛЕКСНА МІСІЯ ООН ЗІ СТАБІЛІЗАЦІЇ В МАЛІ**

В останні роки Малі опинилася в глибокій кризі, що має серйозні політичні, соціально-економічні, гуманітарні і правозахисні наслідки, а також проблеми щодо безпеки в країні.

Комплексна місія ООН зі стабілізації в Малі була створена в 2013 році для підтримки політичних процесів в цій країні і виконувала цілий ряд завдань, пов'язаних з безпекою. Мета місії полягала в наданні підтримки перехідній владі Малі в стабілізації країни і здійсненні перехідного плану. Згідно з мандатом місії, пріоритетні завдання включали: забезпечення стабілізації обстановки і захисту цивільного населення; підтримку загальнонаціонального політичного діалогу та примирення; сприяння захисту прав людини в країні.

Поліція ООН допомагає малійським правоохоронним органам в розслідуванні і запобіганні незаконній наркодіяльності. У 2014 році місія організувала підрозділ по боротьбі з транснаціональною організованою злочинністю і тероризмом. Місія також надала необхідне обладнання та експертно-криміналістичну підтримку малійській владі. У 2015 році місія створила сучасну лабораторію судово-медичної експертизи в своїй штаб-квартирі, щоб допомогти малійським правоохоронним органам збирати і аналізувати докази на основі ДНК, відбитків пальців, а також складних балістичних експертиз.

Місія досягла певних результатів. Вилучення наркотиків збільшилося. Наприклад, в серпні 2015 року малійська бригада ліквідувала мережу незаконного обігу наркотиків, що діяла в районі, який раніше був поза досяжністю правоохоронців. Тільки ця операція призвела до суду над 10 обвинуваченими наркоторговцями, а також до додаткового арешту ще одного наркоділка у вересні 2015 року. Поліція ООН допомагає своїм колегам шляхом проведення тренінгів, спільного патрулювання і сприяння у відновленні законності і правопорядку.

Місія ООН сповнена рішучості зберегти свою прихильність Малі і допомогти малійській владі у зміцненні миру і безпеки в тісній координації з іншими регіональними і міжнародними зацікавленими сторонами. Миротворчі операції є ефективним механізмом допомоги країнам в скрутному переході від конфлікту до миру.

*Науковий консультант В. В. Почуєва*

УДК 343.456

**А. І. П'ЯСЕЦЬКА**

*Харківський національний університет внутрішніх справ, Україна*

## **МАСШТАБ ДІЯЛЬНОСТІ МІЖНАРОДНОЇ ПОЛІЦІЇ ООН**

Одним з найважливіших аспектів діяльності на міжнародному рівні, щодо захисту прав людини є організація та функціонування міжнародних операцій ООН з підтримання миру. Поліція відіграє значну роль в підтриманні миротворчих операцій ООН. Вона була утворена ще у 1960 році, після звернення до ООН уряду Республіки Конго з проханням про допомогу у збереженні територіальної цілісності країни перед зовнішньою агресією (малася на увазі військова інтервенція Бельгії), але в той час вона здійснювала свою діяльність лише в двох основних напрямках, які стосувалися спостереження за: діяльністю місцевої поліції; порушенням прав місцевого населення саме поліцією.

Починаючи з 1960 року, коли поліція мала лише дві основні компетенції, які зводилися фактично до моніторингу, її спектр діяльності значно розширився. Цьому процесу значно сприяв «Звіт Ради експертів з питань операцій ООН з забезпечення миру» від 17 серпня 2000 року, що призвів до структурних змін і покращення ефективності операцій ООН з підтримання миру. На даний час до кола повноважень поліції ООН також входять: бойове забезпечення, консультаційно-інформаційна підтримка, навчання і менторство, забезпечення тимчасового виконання обов'язків правоохоронних органів, захист населення та ін.

Таким чином, поліція ООН є одним з найважливіших елементів спочатку в спільних зусиллях військових і поліції по стабілізації, а потім в переході до більш широких ініціатив в питаннях правосуддя і діяльності виправних установ, – ініціативам, сприяючим мирному врегулюванню спорів за допомогою правоохоронних установ приймаючої держави. Поряд з ростом чисельності у структурі поліції відбувається також розширення завдань її діяльності.

*Науковий консультант О. С. Левашов*

УДК 341.123

**Ю. П. РОЗДОРСЬКИЙ, Є. Є. РУСИН**

*Харківський національний університет внутрішніх справ, Україна*

## **МІСІЯ ООН ЗІ СТАБІЛІЗАЦІЇ В ГАЇТІ**

Місія ООН зі стабілізації в Гаїті (МООНСГ) була заснована 1 червня 2004 року. Мандат місії включав в себе такі повноваження, як:



підтримка Перехідного уряду у забезпеченні стабільної обстановки; допомога у перебудові та реформуванні Національної поліції Гаїті; підтримка правозахисних організацій Гаїті щодо захисту прав людини; моніторинг та звітність про ситуацію з правами людини в країні.

До 2010 року, завдяки спільним зусиллям влади Гаїті, Організації Об'єднаних Націй та міжнародного співтовариства, відбулися певні зміни на краще в таких сферах, як: зниження рівня насильства та злочинності, відновлення громадської безпеки, позитивні конституційні зміни та певне економічне зростання, але руйнівний землетрус магнітудою 7.0 балів, який обрушився на Гаїті 12 січня 2010 року, призвів до того, що більш ніж 220 000 людей загинули, у тому числі 102 співробітника Організації Об'єднаних Націй, багато тисяч отримали поранення або стали інвалідами, та 1,5 мільйона залишилися без даху над головою. Катастрофа перервала відносно плавний процес підготовки до виборів до законодавчих органів, а також президентських і місцевих виборів, запланованих на лютий 2010 року. Після землетрусу МООНСГ продовжувала рішуче діяти в рамках мандата і робила все можливе для відновлення свого потенціалу з урахуванням пріоритетів.

У 2016 році на Гаїті обрушився потужний ураган Метью, що забрав життя сотень людей, залишивши після себе широкомасштабні руйнування та повені. Країна зіткнулася з найбільшою гуманітарною катастрофою від часу землетрусу 2010 року. Дороги, базова інфраструктура, лікарні, школи і тисячі будинків були зруйновані або повністю знищені. Пошкодження системи водопостачання та повені підвищили ризик сплеску рівнів інфекції. Почалася епідемія холери. Міжнародні організації забезпечили масштабні потреби, викликані ураганом.

Організація Об'єднаних Націй відіграє важливу роль у забезпеченні безпеки і стабільності в Гаїті і продовжує підтримувати процес відновлення правопорядку і зміцнення миру в країні.

*Науковий консультант В. В. Почуєва*

УДК 341.123

**Є. С. САГАЙДАК**

*Харківський національний університет внутрішніх справ, Україна*

## **ЖІНКИ-ПОЛІЦЕЙСЬКІ БАНГЛАДЕШ У МИРОТВОРЧИХ МІСІЯХ ООН**

Почавши свою службу в різних місіях ООН, поліція Бангладеш зараз є другою країною в світі, яка вносить значний вклад, в вигляді 1120 осіб, на травень 2016 року, до миротворчих сил ООН.

Все це розпочалося в 1989 році з участі в миротворчій місії ООН в Намібії. З того часу загальне число є 16777 осіб в 21 місії ООН на сьогодні. Відповідаючи викликам в впровадженні повноважень ООН у сфері гендерних проблем, проблем в справах жінок і дітей, поліція Бангладеш відрядила два жіночих поліцейських підрозділи (ЖПП) до Гаїті і Конго. Бангладеш, являючись найчисленнішим поставником жінок-поліцейських для участі в миротворчих операціях ООН, стала головним гравцем в переході від війни до миру. Жінки-миротворці Бангладеш показали себе рушійною силою в зменшенні гендерного насильства, конфлікту та конфронтації, надаючи захист безпосередньо жінкам і дітям, навчаючи місцевих жінок-поліцейських і, таким чином, зміцнюючи повноваження жінок та посилюючи соціальні зв'язки. Якщо звернутися до деталей діапазону заходів під час миротворчих зусиль по зменшенню ризику повторного поновлення конфлікту зміцнюючи національні можливості на всіх рівнях управління конфліктом, то, по-перше і перш за все, потрібно зробити наголос на основній охоронній безпеці на усіх рівнях урегулювання конфлікту, яка включає захист власності і життя, зміцнення закону і порядку, створення діючої місцевої поліції, реформу охорони і підготовку місцевих поліцейських сил та гарантію дотримання прав людини для досягнення стабільного миру. Миротворці ЖПП мають всі якості, щоб виконувати завдання по забезпеченню миру, надаючи захист, навчаючи місцевих поліцейських кріпити свою міць в співпраці з іншими партнерами.

Визначено, що для протистояння загрозам, які пов'язані з сучасними конфліктами, поліція має бути мобільною, натренованою, гнучкою, продуктивною і стійкою. За останні десятиліття відновлення верховенства права на територіях, де встановлена місія після конфлікту, є можливим лише при зміцненні внутрішньої безпеки та структури кримінального правосуддя, як найважливішої передумови для стабілізації конфліктів усередині держав.

Так як роль поліції ООН була розширена від функцій спостереження та надання консультацій до реформування, реструктуризації та інституційного розвитку місцевих поліцейських служб, досвід жінок-поліцейських із Бангладеш у сфері чуйної та відповідальної поліцейської роботи, охорони громадського порядку і надання допомоги в проведенні виборів, довів важливість їх участі в миротворчих операціях ООН.

*Науковий консультант О. В. Олішевський*

УДК 341.123

**В. Ю. САЗОНОВА**

*Харківський національний університет внутрішніх справ, Україна*

### **ЗАБЕЗПЕЧЕННЯ МИРУ ПОЛІЦІЄЮ ООН**

Поліція Організації Об'єднаних Націй грає важливу роль в забезпеченні миру і безпеки у всьому світі. Кожен день співробітники поліції ООН – чоловіки і жінки – залучаються для забезпечення міжнародних стандартів в галузі прав людини. Традиційно повноваження співробітників поліції були обмежені спостереженням, моніторингом та звітністю. Наступним етапом роботи поліції ООН стало розширення кола її завдань: з початку 90-х років їй належать функції консультативної допомоги, підтримки і підготовки національної поліції та фахівців інших правоохоронних органів в країнах моніторингу.

Значно зросла необхідність допомоги поліції в здійсненні мандатів ООН. Число співробітників поліції в операціях з підтримання миру і в спеціальних політичних місіях збільшилося з 5840 в 1995 році до більш ніж 13000 осіб в 2015 році. Першочерговим завданням поліції ООН є збільшення числа жінок-поліцейських в миротворчих операціях і надання допомоги в наборі жінок до національної поліції.

Діяльність поліції ООН спрямована на зміцнення або відновлення внутрішніх сил національних поліцій. Поліція ООН підтримує поліцію та інші органи кримінального переслідування приймаючих країн в проведенні розслідувань, надаючи спеціалізовану допомогу, а також в боротьбі з тяжкою і організованою злочинністю.

В рамках Місії Організації Об'єднаних Націй в Боснії і Герцеговині, під час операції в Бурунді мала місце підтримка реформування і відтворення органів місцевої поліції. Організація Об'єднаних Націй надавала допомогу в ході місії по стабілізації обстановки в Кот-Д'Івуарі, Конго і на Гаїті. Також велике значення мали Місії Тимчасової адміністрації ООН в Косово, Ліберії та Сьєрра-Леоне.

У деяких місіях до компетенції співробітників поліції ООН належить виконання всіх поліцейських завдань, вони несуть відповідальність за підтримання законності і порядку. Поліціанти мають право відповідно до мандату місії і спеціальних директив затримувати, піддавати арешту і проводити обшук осіб, як це мало місце в Косово та Східному Тиморі. Однак поліція ООН не розглядається законодавством приймаючих країн органом кримінального переслідування, і її повноваження обмежені. Вона також грає ключову роль в захисті персоналу і об'єктів Організації Об'єднаних Націй на території приймаючої країни.

*Науковий консультант О. В. Черноус*

УДК 341.123

**М. Ю. СИМОНЕНКОВА**

*Харківський національний університет внутрішніх справ, Україна*

### **ЗАХИСТ ДІТЕЙ У ЗОНАХ КОНФЛІКТУ**

Сучасні події, що відбуваються в зонах конфлікту нам ясно показують нещастя і страждання дітей. Діти складають велику частину злочинів викрадення, зґвалтування, вбивства та багатьох інших злочинів, пов'язаних з порушенням прав дітей на життя, здоров'я, розвиток особистості та інше.

З метою протистояння порушенню прав людини в межах місій ООН були створені організації, які грають важливу роль у захисті дітей від вразливих наслідків війни.

Перш за все військові контингенти повідомляють про порушення прав дітей своїм колегам, відповідальним за збереження таких прав.

Поліція ООН співпрацює з національною поліцією з метою проведення діяльності у сфері захисту дітей. До того, фахівці з судових справ спостерігають за дотриманням прав дітей, що закріплені на рівні національних законодавств.

Керівник кожної миротворчої операції проголошує однією з пріоритетних цілей мирного процесу в зонах конфлікту саме права дітей.

Таким чином, кожен з персоналу операцій з підтримання миру отримує підготовку з питань прав і захисту дітей під час конфліктів.

Крім того, в межах місій ООН існують радники з питань захисту дітей.

Ними є призначені на посаду в місіях спеціалісти з захисту прав дітей. В обов'язки таких спеціалістів входить нагляд за тим, щоб захист прав дітей був невід'ємною частиною зусиль та діяльності місії. Вони можуть також консультувати голову миротворчої місії у галузі прав дитини. Вони проводять навчання новоприбулих миротворців з питань прав дітей, яке має доповнити знання та навички з цього питання, отримані раніше до призначення миротворців на їх посади. Радники з захисту прав дітей стежать за ситуацією і повідомляють про найбільш серйозні порушення прав дітей. Встановлюючи діалог з тими, хто робить самі кричущі порушення прав дітей, радники відіграють першочергову роль у припиненні цих порушень.

Відповідальні за захист прав дітей підрозділи операцій з підтримання миру не фінансуються місцевими адміністраціями. Така незалежність надає їм деяку свободу дій та можливість відігравати політичну роль на місцях.

Проте, з іншого боку, на нашу думку, місцеві органи влади повинні нести відповідальність і надавати законодавчу та адміністративну підтримку організаціям з захисту прав дітей.

Навіть якщо захист прав дітей, що здійснюється Управлінням операцій з підтримання миру, очевидний та має власні позитивні результати, щоб бути дійсно ефективним, він повинен супроводжуватися зусиллями інших місцевих і міжнародних механізмів, які мають справу з захистом прав дітей. Необхідно створити мережу організацій для вирішення цієї проблеми в усіх всіх її аспектах для того, щоб розірвати порочне коло порушення прав дітей і закласти основи для стійкого миру у зонах конфлікту.

*Науковий консультант С. О. Книженко*

УДК 341.123

**В. Ю. СТУПКА**

*Харківський національний університет внутрішніх справ, Україна*

### **ПОЛІЦЕЙСЬКІ МИРОТВОРЧІ ОПЕРАЦІЇ ТА ЖІНКИ-МИРОТВОРЦІ**

Поліція Організації Об'єднаних Націй грає важливу роль в забезпеченні миру і безпеки.

Кожен день чоловіки і жінки поліції ООН зміцнюють і відновлюють безпеку патрулюючи громади, консультуючи поліцейських внутрішніх служб, забезпечуючи та дотримуючись міжнародних стандартів в галузі прав людини, а також відновлюючи та розвиваючи громадську безпеку і верховенство закону.

#### **Які є завдання поліції?**

Поліція ООН покликана:

- надавати кваліфіковану допомогу
- проводити оперативні оцінки
- навчати і розвивати потенціал поліцейських приймаючої держави
- сприяти поліцейським службам внутрішніх справ у стратегічному плануванні та наданні технічної підтримки.

#### **Міжнародна мережа Організації Об'єднаних Націй жінок-поліцейських миротворців**

Міжнародна мережа ООН жінок-поліцейських миротворців об'єднує жінок в поліцейських, які працюють в операціях з підтримання миру, щоб показати, що жінки мають певну роль в глобальній світовій безбобі. Шляхом активного залучення і використання мережі, вони прагнуть щоб жінки миротворці мали права і в свою чергу, розширювали права і можливості інших.

Жінки діють у всіх областях – поліцейській, військовій і цивільній і зробили позитивний вплив на миротворче оточення, як на підтримку ролі жінок у зміцненні миру так і на захист прав жінок.

*Науковий консультант Д. В. Полтавська*

УДК 341.123

**Г. Г. СУХОРУКОВ**

*Харківський національний університет внутрішніх справ, Україна*

## **ЗАПОБІГАННЯ КОНФЛІКТАМ ТА ВСТАНОВЛЕННЮ МИРУ**

Поліція Організації Об'єднаних Націй є невід'ємною частиною операцій Організації Об'єднаних Націй з підтримання миру. В даний час існує більше 12,500 поліцейських ООН, які працюють в більш ніж 90 країнах. Мета поліції ООН полягає в сприянні створенню більш безпечного середовища, а також, як захист цивільних осіб від злочинним дій. Поліція ООН працює по всьому світу завдяки 17 різним місіям.

Операції з підтримання миру діють в середовищі, яке змінюється в фізичному, соціальному, економічному і політичному плані. Операція з підтримання миру виконується військовою поліцією і цивільним персоналом, які працюють для забезпечення безпеки. Операції з підтримання миру допомагають країнам, які роздираються конфліктами, створити умови для тривалого миру.

Запобігання конфліктам.

Запобігання конфліктам передбачає дипломатичні заходи для збереження внутрішньодержавних чи міждержавних напружень від переростання в жорстокі конфлікти.

Воно включає в себе раннє попередження, збір інформації та ретельний аналіз факторів, що сприяють розвитку конфлікту.

Миротворчість.

Миротворчість як правило, включає дипломатичні заходи, щоб привести ворогуючі сторони до угоди шляхом переговорів.

Примус до миру.

Примус до миру передбачає застосування ряду заходів, включаючи використання військової сили. Це вимагає чіткого дозволу Ради Безпеки.

Він використовується для відновлення міжнародного миру і безпеки в ситуаціях, коли Рада Безпеки вирішила діяти перед лицем загрози миру, порушенням миру або актом агресії. Рада може використовувати, у відповідних випадках, регіональні організації.

Миробудівництво.

Миробудівництво спрямоване на скорочення ризику виникнення або відновлення конфлікту шляхом зміцнення національного потенціалу на всіх рівнях для врегулювання конфліктів і закладення основи для стійкого миру і розвитку. Це є складний, тривалий процес створення необхідних умов для миру.

*Науковий консультант Д. В. Полтавська*

УДК 341.123

**А. А. ХОВЗУН**

*Харківський національний університет внутрішніх справ, Україна*

## **ПОЛІЦІЯ ООН ТА ЇЇ ЗАВДАННЯ**

Невід'ємною складовою частиною миротворчих операцій і політичних місій ООН є на сьогодні участь у них працівників поліції. Вони сприяють поліції в країнах, де конфлікти із застосуванням насильства підірвали законну діяльність державних структур. Їх завдання полягає у відновленні довіри до національної поліції та правової системи. У 2015 році більше ніж 12500 поліцейських ООН були в 17 таких місіях. 12 місій були під керівництвом Департаменту операцій з підтримання миру – DPKO (Department of Peacekeeping Operations) і 5 під керівництвом Департаменту з політичних питань – DPA (Department of Political Affairs).

Конкретні завдання поліції ООН залежать від мандату миротворчих операцій. Вона консулює органи виконавчої влади та поліцію, здійснює підготовку поліцейських, допомагає в організації роботи місцевої поліції. Співробітники поліції ООН працюють в таборах біженців, допомагають місцевій поліції в закупівлі обладнання, наприклад, транспортних засобів. В тимчасових адміністраціях ООН, як це було у Косово, вони, крім того, мають прямі повноваження з підтримки закону і порядку.

Сформовані поліцейські підрозділи з 140 поліцейських (Formed Police Units – FPU) беруть участь у виконанні завдань національної поліції. До їх компетенції також належить захист персоналу та установ ООН. Ці службовці поліції уповноважені вживати заходів при проведенні демонстрацій, під час яких застосовується насильство, і під час заворушень. У 2007 році у Ліберії був задіяний перший жіночий контингент поліції ООН. У 2015 відправлено більше 64 сформованих поліцейських підрозділів.

Вперше сформовані поліцейські підрозділи (FPU) були використані в місіях ООН у Косово та східному Тиморі. Сьогодні можна спостерігати постійне зростання таких поліцейських сил. Сформовані поліцейські підрозділи складають більшу частину всіх сил ООН. У цілому це – співробітники поліції з більш ніж 90 країн. Країни, які відправили 10 найбільших поліцейських контингентів, це – Йорданія, Бангладеш, Сенегал, Індія, Непал, Руанда, Пакистан, Єгипет, Нігерія та Бурунді. Федеративна Республіка Німеччини в 2015 році направила в місію тільки 19 поліцейських. Більше 10 % всіх міжнародних поліцейських сил складають жінки.

*Науковий консультант О. В. Черноус*

УДК 621.396.677.494:623.462.2

**М. І. ЧЕРНИШЕВ**

*Харківський національний університет Повітряних Сил  
імені Івана Кожедуба, Харків, Україна*

## **ПЕРСПЕКТИВНІ ЗАСОБИ ЗАСТОСУВАННЯ БЕЗПЛОТНИХ ЛІТАЛЬНИХ АПАРАТІВ**

На сьогоднішній день безпілотні літальні апарати (БПЛА) широко застосовуються для розв'язування різноманітних завдань при проведенні миротворчих операцій як силами правопорядку, так й військовослужбовцями для збору інформації та здійснення інформаційного обміну, для розвідки бойових порядків військ та корегування вогню артилерії. Однак, треба враховувати той факт, що БПЛА застосовуються також стороною супротивника або терористичними угрупованнями. Так, наприклад, за допомогою спецзасобів на БПЛА типу «Орлан», російські спеціалісти пригнічували операторів мобільного GSM-зв'язку та здійснювали масову sms-розсилку на мобільні телефони українських військових з метою психологічного впливу. Тому завдання знищення БПЛА стає актуальним. Однак, існуючі вогневі засоби протиповітряної оборони та стрільська зброя виявляються малоефективними в зв'язку з важкістю виявлення безпілотника, оскільки літальні апарати стають меншими та маневреними, літають на великих висотах, що робить їх практично непомітними для людського ока. Крім того, треба враховувати факт можливості розкриття своїх вогневих позицій. Через те для знищення безпілотників використовуються циліндричні фазовані антенні решітки, що дозволяє затрачати менше енергії в порівнянні зі звичайною антенною решіткою та зосередити ~ 90 % енергії в головній пелюстці антени.

*Науковий консультант М. М. Ясечко*

УДК 341.123

**М. С. ЧИБИРЯК**

*Національна академія внутрішніх справ, Київ, Україна*

## **ОСНОВНІ ЗАВДАННЯ ТА ПРОБЛЕМИ МИРОТВОРЧОЇ ДІЯЛЬНОСТІ ПОЛЬЩІ**

Польща має давню традицію участі в міжнародних операціях. З початку 1950-х років, взяли участь близько 84 000 польських військовослужбовців в 71 військових операціях за кордоном. Стратегія



участі польських збройних сил у міжнародних операціях закріплена документом, прийнятим 13 січня 2009 року Радою Міністрів в якому коротко сформульовані стратегічні цілі і завдання збройних сил Польщі в операціях за кордоном. Діяльність ООН з підтримання миру залишається досить актуальним питанням в зовнішній політиці Польщі, але на сьогоднішній день перевага надається у співпраці з НАТО та ЄС. Участь в місіях за кордоном явно збільшили можливості польських військових. Це проявляється у виконанні наступних завдань: контроль польотів в зонах поділу, стежити за безпекою цивільних осіб, забезпечувати мир та правопорядок в зоні спостереження, надавати підтримку в своїх зонах відповідальності, арештовувати військових злочинців. Важливою проблемою, пов'язаною з участю в місіях за кордоном, особливо для солдатів, які постраждали під час виконання службових обов'язків, було питання догляду за пораненими, їх реабілітації та можливий захист.

Враховуючи чітко визначений курс України на інтеграцію у європейські структури, було б доцільно використовувати досвід Польщі в миротворчій діяльності. Міжнародні місії надають змогу перевірити рівень боєздатності, мобільності, морально-психологічної і гуманітарної підготовки особового складу Збройних Сил України та військових формувань правоохоронних структур. Тим самим це є можливістю для України включитись у сферу міжнародного військового співробітництва та мати змогу використати широкі можливості удосконалити свою бойову підготовку.

*Науковий консультант В. М. Клячко*

УДК 341.123

**С. О. ЧИСТІКОВА**

*Харківський національний університет внутрішніх справ, Україна*

## **РОЛЬ НОВОЇ ЗЕЛАНДІЇ В МИРОТВОРЧІЙ ДІЯЛЬНОСТІ**

Нова Зеландія має довгу історію участі в миротворчій діяльності. Незважаючи на те, що це маленька країна у відносно ізольованому географічному розташуванні, Нова Зеландія є незмінним інтернаціоналістом і готова до співпраці заради забезпечення міжнародної безпеки. Нова Зеландія була одним із засновників Організації Об'єднаних Націй (ООН) і зараз допомагає організації у сприянні підтримання миру. Нова Зеландія бере участь у миротворчих операціях ООН починаючи з 1950 року.

Незважаючи на те, що миротворчість часто розглядається як військова діяльність, цивільна поліція сьогодні все активніше приймає

участь у врегулюванні постконфліктних ситуацій. Співробітники поліції Нової Зеландії направляються до різних країн світу. Останнім часом змінюється характер їх діяльності. До кінця 1990-х років міжнародні заходи поліції з підтримання миру, як правило, оберталися навколо моделі SMART (підтримка, моніторинг, консультування, складання звітів і підготовка кадрів). У 2000-х ключеві завдання поліції Нової Зеландії за кордоном, головним чином, зводились до системи «трюх Р» – реформування, реструктуризації та реконструкції місцевої поліції.

У 1999 поліцейські із Нової Зеландії увійшли до Бугенвіля в межах проекту охорони громадського порядку для організації роботи муніципальної поліції в автономному регіон Папуа-Нової Гвінея. Новозеландські поліцейські працювали в якості консультантів, допомагаючи у відборі і навчанні кадрів та оперативному управлінні новоствореною місцевою допоміжною поліцією.

Поліція Нової Зеландії брали участь у проєкті з підтримання порядку на Соломонових островах. Цей проєкт був створений в 2001 році після нетривалої громадянської війни, яка була спровокована міжнаціональними конфліктами. У 2003 році поліція Нової Зеландії приєдналися до регіональної місії з надання допомоги Соломоновим островам. Місія об'єднала 15 країн у міжнародній програмі сприяння у відновленні законності і порядку на Соломонових островах. Ця програма допомогла островам вийти із стану громадянської війни і викоринити корупцію з державних установ.

У березні 2005 року перший контингент поліцейських Нової Зеландії в рамках німецького проєкту реформування поліції був направлений в Афганістан, щоб допомогти перебудувати і навчити місцеву поліцію. Створення ефективних поліцейських сил є найважливішим елементом у відновленні законності та правопорядку, захисту прав людини і підтримки безпеки в Афганістані, де існував цілий ряд проблем, таких як незаконні збройні формувань, виробництво опіуму, масове безробіття та інше. Незважаючи на труднощі, вже через чотири роки Афганістан став зовсім іншим. Держава була слабкою, але кризу вдалося зупинити. Нова Зеландія значно цьому сприяла.

Слід зазначити, що 45 поліцейських Нової Зеландії були залучені до миротворчих заходів у Королівстві Тонга. Вони допомагали розслідувати злочини, вчинені під час заворушень в столиці, та надавали підтримку поліції королівства у різних справах.

Сьогодні Нова Зеландія продовжує активно діяти заради підтримання миру. Миротворці спостерігають за мирними процесами в постконфліктних районах і контролюють їх хід, допомагають колишнім комбатантам реалізовувати підписані мирні угоди.

*Науковий консультант Т. О. Позинич*

УДК 341.123

**В. І. ШКОЛЬНИКОВ**

*Національна академія внутрішніх справ, Київ, Україна*

## **МІСІЯ ЦИВІЛЬНОЇ ПОЛІЦІЇ ООН В БОСНІЇ І ГЕРЦЕГОВИНІ**

Досвід врегулювання локальних конфліктів показує, що для виконання мирної угоди необхідне небезпечне середовище. В світі в залежності від наявного мандату існують наступні миротворчі місії:

1. Моніторингові місії, які здійснюють лише спостереження.
2. Традиційні місії, які мають поліцейські повноваження у буферних зонах та надають допомогу у переговорах щодо мирної угоди.
3. Багатовимірні місії, які здійснюють економічну відбудову, інституційні трансформації (реформу поліції, армії, судової системи, проведення виборів).
4. Місії з примусу, які спираються на ст. 25, 42, 43 Хартії ООН.

Аналізуючи міжнародний досвід необхідно відмітити, що миротворча діяльність в Грузії без силового компоненту була залежною від сторін конфлікту. Досвід Боснії та Герцеговини, Косово підтверджує, що для ефективного моніторингу виконання плану врегулювання місія повинна мати виконавчі повноваження та силовий компонент. У Боснії та Герцеговині на час ведення військ НАТО та організації міжнародної миротворчої місії вже існувала поліція як на федеральній, так і на сербській території. В цьому контексті до завдань поліцейської цивільної поліції ООН входив контроль та перевірка роботи місцевої поліції, підготовка рекомендації для покращення їх роботи та написання рапортів про порушення з боку місцевої поліції.

Ведення миротворців у зону конфлікту означає замороження протистояння на невизначений час. Для України значення традиційної миротворчої місії зводиться до призупинення конфлікту на Сході шляхом відрізу каналів підтримки ОРДЛО.

*Науковий консультант О. В. Калиновський*

## **ЗМІСТ**

|                                                                                                                                  |          |
|----------------------------------------------------------------------------------------------------------------------------------|----------|
| <b>ПЕРЕДМОВА .....</b>                                                                                                           | <b>3</b> |
| <b>ТЕЗИ ДОПОВІДЕЙ АНГЛІЙСЬКОЮ МОВОЮ .....</b>                                                                                    | <b>4</b> |
| <b>Roqara S. R.</b> United Nations mission in south Sudan .....                                                                  | 4        |
| <b>Roqara S. R.</b> Lessons learnt .....                                                                                         | 6        |
| <b>Antonenko Ya. V.</b> Peacekeeping: character and goals .....                                                                  | 8        |
| <b>Avdieiev V. O.</b> United Nations assistance mission for Rwanda:<br>analysis of the un activity and accompanying factors..... | 9        |
| <b>Balashova I. O.</b> Women in peacekeeping.....                                                                                | 10       |
| <b>Boiko V. A., Leite L. A.</b> Interpol.....                                                                                    | 11       |
| <b>Bulba I. V.</b> Women's participation in peacekeeping missions .....                                                          | 12       |
| <b>Chernyshev M. I.</b> Advanced means of UMFV use .....                                                                         | 12       |
| <b>Chybyriak M. S.</b> Main tasks and problems of peacekeeping of Poland....                                                     | 13       |
| <b>Chystikova S. O.</b> New Zealand's role in peacekeeping.....                                                                  | 14       |
| <b>Domashenko A. V., Gadzan M. V.</b> Indian women police officers<br>contribute to peace in Liberia .....                       | 15       |
| <b>Halahan V. V.</b> New technologies in the peacekeeping operations<br>of the United Nations in the XXI century .....           | 16       |
| <b>Hryshin O. O.</b> Australian police peacekeeping in the Pacific .....                                                         | 17       |
| <b>Hura S. V.</b> Police women activities in the United Nations .....                                                            | 18       |
| <b>Hutorova O. S., da Silva F. V.</b> Doctors without borders .....                                                              | 19       |
| <b>Iordanov V. O., Kolchyk A. S.</b> United Nations police peacekeepers<br>reinforce security .....                              | 21       |
| <b>Kan A. R.</b> United Nations mission in south Sudan .....                                                                     | 21       |
| <b>Kolisnyk P. A.</b> Canada's police are building a more secure world.....                                                      | 22       |
| <b>Kubrak Yu. M.</b> Wider peacekeeping – UK military doctrine.....                                                              | 23       |
| <b>Liashenko D. S.</b> Peacekeeping: children in conflict .....                                                                  | 24       |
| <b>Makushin V. V.</b> The value and role of the UN peacekeeping<br>operations in the protection of civilians.....                | 25       |
| <b>Masliukova V. O.</b> Women in peacekeeping: a growing force.....                                                              | 26       |
| <b>Naida V. O.</b> Inter-religious cooperation in a global age .....                                                             | 27       |
| <b>Nosova O. Yu.</b> Australia's involvement in peacekeeping operations .....                                                    | 28       |
| <b>Osyrov Ya. V., Ostroverkhova A. O.</b> United Nations civilian police<br>mission.....                                         | 30       |
| <b>Perushko M. O.</b> United Nations mission in Bosnia and Herzegovina.....                                                      | 31       |
| <b>Piasetska A. I.</b> The scale of activities of United Nations police .....                                                    | 32       |
| <b>Pohutsa M. Yu., Petrossov T.</b> International police peacekeeping<br>and peace operations in Canada and Germany .....        | 32       |

|                                                                                                                                        |           |
|----------------------------------------------------------------------------------------------------------------------------------------|-----------|
| <b>Popovych A. A.</b> The role of the UN police in peacekeeping .....                                                                  | 33        |
| <b>Pryshchepa K. A., Suprun A. A.</b> UN multidimensional integrated stabilization mission in Mali.....                                | 34        |
| <b>Pykhtin O. O., Dimitrov R. I.</b> United Nations Civilian Police as a crucial part of the UN peace operations around the world..... | 35        |
| <b>Rozdorskyi Yu. P., Rusyn Ye. Ye.</b> United Nations stabilization mission in Haiti.....                                             | 36        |
| <b>Sahaidak Ye. S.</b> Female Bangladesh police in the UN peacekeeping missions .....                                                  | 37        |
| <b>Shkolnikov V. I.</b> The mission of the United Nations civilian police in Bosnia and Herzegovina.....                               | 38        |
| <b>Stupka V. Yu.</b> Police peacekeeping operations and women as peacekeepers .....                                                    | 39        |
| <b>Sukhorukov H. H.</b> Conflict prevention and peacemaking .....                                                                      | 40        |
| <b>Vorobets V. V.</b> The role of the African police in peacekeeping missions ..                                                       | 41        |
| <b>Zaporozhets A. K.</b> Women in peacekeeping.....                                                                                    | 42        |
| <b>ТЕЗИ ДОПОВІДЕЙ НІМЕЦЬКОЮ МОВОЮ.....</b>                                                                                             | <b>43</b> |
| <b>Chowsun A. A.</b> UN-Polizei (UNPOL) und ihre Aufgaben.....                                                                         | 43        |
| <b>Degtjarjowa W. O.</b> UN-Missionen als Friedensgarant .....                                                                         | 44        |
| <b>Denissenko O. O.</b> Gender-Fragen bei den Friedensoperationen.....                                                                 | 45        |
| <b>Dolgowa S. O.</b> Rechtsbedingungen des internationalen Polizeieinsatzes ..                                                         | 46        |
| <b>Kabanow M. K.</b> Bundeswehr reduziert Truppenstärke im Kosovo.....                                                                 | 47        |
| <b>Kolyada O. S.</b> Polizeimission der BRD in Afghanistan .....                                                                       | 48        |
| <b>Kotow J. M.</b> Bundesregierung weitet den Mali-Einsatz der Bundeswehr aus.....                                                     | 49        |
| <b>Onyschko K. W., Stanko M. E.</b> Deutsche Polizei in internationalen Friedenseinsätzen.....                                         | 50        |
| <b>Poljak A. F.</b> Frauen in internationalen Polizeimissionen.....                                                                    | 51        |
| <b>Sasonowa W. Ju.</b> Gewährleistung des Friedens durch die UN-Polizei .....                                                          | 52        |
| <b>Slobina K. W., Kornijenko M. O.</b> Aufgaben der Polizeimissionen mit deutscher Beteiligung .....                                   | 53        |
| <b>ТЕЗИ ДОПОВІДЕЙ ФРАНЦУЗЬКОЮ МОВОЮ.....</b>                                                                                           | <b>55</b> |
| <b>Demyan Y. M.</b> La protection des civils et les missions de l'ONU .....                                                            | 55        |
| <b>Gavrylenko T. V.</b> Le maintien du moral des Casques bleus .....                                                                   | 56        |
| <b>Oleksyuk O. O.</b> Le respect des droits de l'homme et les missions de l'ONU .....                                                  | 57        |
| <b>Symonenkova M. Y.</b> La protection des enfants dans les zones de conflit ..                                                        | 59        |

|                                                                                                                                   |           |
|-----------------------------------------------------------------------------------------------------------------------------------|-----------|
| <b>ТЕЗИ ДОПОВІДЕЙ УКРАЇНСЬКОЮ МОВОЮ .....</b>                                                                                     | <b>61</b> |
| <b>Авдєєв В. О.</b> Місія Організації Об'єднаних Націй з надання допомоги Руанді: аналіз діяльності ООН та супутніх факторів..... | 61        |
| <b>Антоненко Я. В.</b> Миротворчі операції.....                                                                                   | 62        |
| <b>Балашова І. О.</b> Жінки в миротворчій діяльності.....                                                                         | 63        |
| <b>Бойко В., Л. А. Матіас Лейте</b> Інтерпол .....                                                                                | 64        |
| <b>Бульба І. В.</b> Участь жінок у миротворчих місіях.....                                                                        | 65        |
| <b>Воробець В. В.</b> Роль поліції з країн Африки в миротворчих операціях .....                                                   | 66        |
| <b>Гавриленко Т. В.</b> Підтримка морально-психологічного стану миротворців.....                                                  | 67        |
| <b>Гадзан М. В., Домашенко А. В.</b> Внесок жінок-поліцейських з Індії у встановлення миру в Ліберії.....                         | 68        |
| <b>Галаган В.</b> Нові технології в миротворчих місіях Організації Об'єднаних Націй у XXI столітті.....                           | 69        |
| <b>Гришин О. О.</b> Миротворча діяльність поліції Австралії в Тихому океані .....                                                 | 70        |
| <b>Гура С. В.</b> Діяльність жінок-поліцейських в Організації Об'єднаних Націй .....                                              | 72        |
| <b>Гуторова О. С., Ф. В. да Сільва</b> Лікарі без кордонів .....                                                                  | 73        |
| <b>Дегтярьова В. О.</b> Місії ООН як гарант миру .....                                                                            | 74        |
| <b>Дем'ян Ю. М.</b> Захист цивільних осіб та місії ООН.....                                                                       | 75        |
| <b>Денисенко О. О.</b> Гендерні питання під час миротворчих операцій....                                                          | 77        |
| <b>Долгова С. О.</b> Юридичні підстави участі поліції у миротворчих місіях .....                                                  | 78        |
| <b>Запорожець А. К.</b> Жінки в миротворчій діяльності .....                                                                      | 79        |
| <b>Злобіна К. В., Корнієнко М. О.</b> Завдання поліцейських місій за участю Німеччини.....                                        | 80        |
| <b>Йорданов В. О., Кольчик А. С.</b> Поліцейські миротворці ООН на захисті безпеки.....                                           | 81        |
| <b>Кабанов М. К.</b> Бундесвер скорочує чисельність військ у Косово.....                                                          | 82        |
| <b>Кан А. Р.</b> Місія Організації Об'єднаних Націй в південному Судані ..                                                        | 83        |
| <b>Колісник П. А.</b> Поліція Канади будує безпечніший світ.....                                                                  | 84        |
| <b>Коляда О. С.</b> Місія поліцейських ФРН В Афганістані .....                                                                    | 85        |
| <b>Котов Ю. М.</b> Федеральний уряд розширює присутність Бундесверу в Малі .....                                                  | 86        |
| <b>Кубрак Ю. М.</b> Розширена підтримка миру – воєнна доктрина Великобританії.....                                                | 87        |
| <b>Ляшенко Д. С.</b> Миротворча діяльність: діти у конфлікті .....                                                                | 88        |

|                                                                                                                               |     |
|-------------------------------------------------------------------------------------------------------------------------------|-----|
| <b>Макушин В. В.</b> Значення та роль миротворчих операцій ООН при захисті цивільного населення.....                          | 89  |
| <b>Маслюкова В. О.</b> Жінки-миротворці: зростаюча сила .....                                                                 | 90  |
| <b>Найда В. О.</b> Міжрелігійна співпраця у глобальний вік .....                                                              | 91  |
| <b>Носова О. Ю.</b> Участь Австралії в миротворчих операціях.....                                                             | 92  |
| <b>Олексюк О. О.</b> Дотримання прав людини та миротворча діяльність ООН.....                                                 | 94  |
| <b>Онишко К. В., Штанько М. Е.</b> Німецька поліція в міжнародних миротворчих місіях .....                                    | 95  |
| <b>Осипов Я. В., Островерхова А. О.</b> Місія цивільної поліції Організації Об'єднаних Націй .....                            | 96  |
| <b>Перушко М. О.</b> Місія Організації Об'єднаних Націй в Боснії і Герцеговині .....                                          | 97  |
| <b>Пихтін О. О., Дімітров Р. І.</b> Цивільна поліція ООН як найважливіша частина миротворчих операцій ООН в усьому світі..... | 98  |
| <b>Погуца М. Ю., Петроссов Т.</b> Міжнародні миротворчі поліції та миротворчі операції Канади й Німеччини .....               | 100 |
| <b>Поляк А. Ф.</b> Роль жінок у миротворчих операціях .....                                                                   | 101 |
| <b>Попович А. А.</b> Роль поліції ООН у миротворчій діяльності .....                                                          | 102 |
| <b>Прищепа К. А., Супрун А. А.</b> Багатопрофільна комплексна місія ООН зі стабілізації в Малі .....                          | 103 |
| <b>П'ясецька А. І.</b> Масштаб діяльності міжнародної поліції ООН .....                                                       | 104 |
| <b>Роздорський Ю. П., Русин Є. Є.</b> Місія ООН зі стабілізації в Гаїті..                                                     | 104 |
| <b>Сагайдак Є. С.</b> Жінки-поліцейські Бангладеш у миротворчих місіях ООН.....                                               | 105 |
| <b>Сазонова В. Ю.</b> Забезпечення миру поліцією ООН .....                                                                    | 107 |
| <b>Симоненкова М. Ю.</b> Захист дітей у зонах конфлікту .....                                                                 | 108 |
| <b>Ступка В. Ю.</b> Поліцейські миротворчі операції та жінки-миротворці.....                                                  | 109 |
| <b>Сухоруков Г. Г.</b> Запобігання конфліктам та встановленню миру ....                                                       | 110 |
| <b>Ховзун А. А.</b> Поліція ООН та її завдання .....                                                                          | 111 |
| <b>Чернишев М. І.</b> Перспективні засоби застосування безпілотних літальних апаратів.....                                    | 112 |
| <b>Чибиряк М. С.</b> Основні завдання та проблеми миротворчої діяльності Польщі .....                                         | 112 |
| <b>Чистікова С. О.</b> Роль Нової Зеландії в миротворчій діяльності .....                                                     | 113 |
| <b>Школьніков В. І.</b> Місія цивільної поліції ООН в Боснії і Герцеговині .....                                              | 115 |

Наукове видання

## **Миротворча діяльність поліції (зарубіжний досвід)**

Збірник тез доповідей учасників  
XVIII Міжнародної студентської науково-  
практичної конференції курсантів  
іноземними мовами

20 квітня 2017 р., м. Харків, Україна

Англійською, німецькою, французькою та українською мовами

Відповідальні за випуск: *О. С. Левашов, П. О. Білоус,  
А. С. Тяпкін*

Комп'ютерне верстання: *А. О. Зозуля, П. О. Білоус*  
Дизайн обкладинки: *А. С. Тяпкін*

Формат 60х84/16. Ум. друк. арк. 7,0. Обл.-вид. арк. 6,58.  
Тираж 90 пр. Зам. № 2017-9.

Видавець і виготовлювач –  
Харківський національний університет внутрішніх справ,  
просп. Л. Ландау, 27, м. Харків, 61080.  
Свідцтво суб'єкта видавничої справи ДК № 3087 від 22.01.2008.